

revistă dependentă de toți fanii muzicii

Anul III, nr. 1 (50), ian. 1995

350 lei

Tabac
Selecțiuni

50

Că mare plăcere să scriu un editorial! Nu vă speriați, nu va fi unul clasic. Pur și simplu mă bucur că am ajuns la acest număr, deși puțina lume credea că vom reuși. Și încă n-am renunțat! Vom ieși de două ori pe lună, fără culoarea roșie, atât de dragă unora. Cel puțin un trimestru, așa vom funcționa, motiv pentru care nici abonamentele nu se vor mai face pe o perioadă mai lungă. Problema hârtiei, pe care o resimt toate marile ziare ale țării, noi o resimțim mult mai acut. Dacă, dintr-o cantitate unică, "grii" își iau porții de zeci sau sute de tone, vă dați seama cât ne rămâne nouă. Categorie, prețul actual, de 350 lei, nu reflectă costurile necesare acestor 16 pagini, dar cum voi vedeți și alte publicații săptămânale sau lunare, nu ne putem permite să exagerăm, pentru că imediat va suparați. Strict contabilistic, ar trebui să ieșim la preț de 400-450 lei. De la tehnoredactare la hârtie, toate prețurile au crescut față de luna trecută. Gata cu explicațiile, cu "tânguiri", cum le vor califica unii.

Pe traseul celor 50 de apariții am câștigat și am pierdut colaboratori și cititori. Și unora, și altora le datorăm prezența noastră în mâinile voastre, în acest moment. Am fost și mai suntem atacați de unii "colegi", cărora le mulțumim pentru reclama (cam subțire), pe care ne-o oferă. Au fost cazuri când am răspuns, au fost momente când am fost înțelepți și ne-am abținut. Nu știu dacă am procedat bine, dar linia revistei se va menține în sfera informației exacte (nu absolute!), așa că vom semna la scapările altora, după cum le vom recunoaște și pe ale noastre.

Am dorit mult să ne întâlnim cu voi într-o Gală V.P.R. și n-am renunțat la idee. Dacă vom primi suficiente clasamente personale, privind "recolta" anului 1994, atunci s-ar putea să ne punem pe căutat sponsori pentru o seară-două de muzică pop-rock și prietenie. Dar asta nu mai devreme de martie-aprilie.

Un nou sondaj privind conținutul VPR va va solicita părerile. Concursurile vor exista în continuare, fără premii unase pe care le visăm pentru voi. Important e să participați, nu?

Rămân la convingerea că viitorul showbiz românesc are nevoie de o revistă săptămânală și că, în primul rând, ar trebui să fim ajutați de lumea artistică, de producători, organizatori de spectacole, posturi de radio, și TV, care trăiesc prin și cu pop-rock, patroni de discotecă și magazine de muzică. Abia după aceștia ar urma sponsorii, care înțeleg că acest domeniu, în lumea civilizată, are forța unei industrii care cheltuiește și produce milioane de dolari. Pentru a sublinia distanța dintre noi și ei, iată datele la care ne raportăm: New Musical Express, revistă britanică de specialitate, cu format asemănător, are 48 de pagini (uneori și 64) și costă 3,75 dolari (adică 6637,50 lei la cursul de 1770 lei/dolar). Când totul va fi ca acolo, aveți dreptul să pretindeți ca și revistele românești să se conformeze. Sau dați pe Cioe 2000 lei în fiecare săptămână și criticați-ne vehement.

V-am avertizat, nu-i un editorial. Voi continua în numărul 100. Abia mi-am făcut încălzirea. Dacă vom primi peste 100 de scrisori, pe care va scrie NU, atunci VPR se va retrage, spre memoria colectivă, cedând locul valorilor jurnalistice tinere. Ce-ar fi să facem un referendum?

Andrei Partos

In pagina 4

Motto:
"A fost un
dar de preț
lăsat de
Dumnezeu
Nouă, care
l-am iubit
și l-am
păstrat în
inimă..."

(inscripție
pe piatra
funerară a
lui Elvis)

S-ar putea să găsiți în
interior:

- Calendar V.P.R. '95
- Interviu, în exclusivitate pentru voi, cu Thomas Anders
- Gasca de prieteni
- Iris și Compact ne-au vizitat
- Johnny Cash
- Perspective și retrospective (din presa lumii)

Un
eveniment
de excepție:
ANOMALIA
► pag. 2

La 60 de ani de la naștere,
ELVIS trăiește încă în sufletele noastre

Oare ce s-ar mai putea scrie despre "The King" Elvis Presley? S-au publicat deja tone de articole, au fost editate zeci de biografii, care de care mai complete sau mai senzaționale. Cele peste 60 de albume apărute în timpul vieții au fost multiplicat în zeci de milioane de exemplare, iar cele 33 de filme artistice în care a jucat au rulat pe toate meridianele lumii, aducând încasări de sute de milioane de dolari. Ziaristi celebri, critici muzicali, sociologi și psihologi, scriitori sau persoane din anturajul său ne-au oferit extrem de multe amănunte din viața artistică sau privată a megastarului. Știm aproape totul despre acel 6 iulie 1954, când în micul studio de înregistrare al lui Sam Phillips, Sun Records, din Memphis, a pătruns, cu chitara în brațe, un tânăr șofer de camion, de 19 ani, care dorea să înregistreze o piesă pentru mama sa. Sociologii au analizat deja impactul pe care l-a avut Elvis la tinerii americani, subliniind contextul extrem de favorabil al perioadei respective, în care producătorii căutau cu înfrigurare un cântăreț alb care să simtă și să cânte ca un negru, pentru a-l ajuta să devină un star simbol al generației sale. Psihologii au vorbit destul de mult despre complexul fratelui geamăn, care i-a creat lui Elvis o sensibilitate deosebită și o dependență exagerată față de părinții săi. S-a scris mult despre influența majoră a colonelului Tom Parker, managerul lui Elvis, cel care deși nu a priceput mare lucru din muzica acestuia, a reușit să-i creeze statutul de vedetă. Și se mai știe totul despre acel trist 16 august 1977, ziua în care inima lui Elvis a încetat să mai bată. Două dintre biografiile lui Elvis, poate cele mai emoționante, au fost traduse și în limba română. Este vorba despre lucrarea lui Jerry Hopkins "Elvis", scrisă în anul 1971, deci într-un moment în care "The King" se afla în plină glorie, și de cartea "Elvis și eu", scrisă de fosta soție a artistului, Priscilla Beaulieu Presley. În aceste condiții, este aproape imposibil să mai scrii ceva despre el și să fii în același timp și original. Poate că singurul subiect care nu a fost abordat a fost acela al modului în care a fost percepută muzica lui Elvis de tinerii din România anilor '50, '60 sau '70. Adolescenților de astăzi, care sunt înconjurați de cele mai sofisticate CD-uri sau casetofone stereo, și pot să-și cumpere albumul dorit după o simplă plimbare pe traseul P-ța Universității - P-ța Romană, le vine destul de greu să-și imagineze că au fost vremuri în care CD-ul și casetofonul nu se inventaseră, iar pick-up-urile și magnetofonele, fiind considerate obiecte de lux costau cam cât zece salarii. Puținele discuri care se rătăceau prin bagajele diplomaților sau ale lucrătorilor din comerțul exterior treceau din mână-n mână sfărâind după câteva zile, precum cofetii puși la prăjit într-o cratiță cu ulei încins. Tradiționalele "difuzoare" nu transmiteau decât muzică populară sau ușoară românească, rare

fiind momentele când se transmitea și altceva. Cum se explică atunci popularitatea pe care a avut-o și încă o mai are Elvis în rândurile părinților și bunicilor voștri, într-o țară în care n-au fost importate discurile sale și nici celelalte mijloace de propagandă concepute de colonelul Parker: tricouri, insigne, brelocuri, fulare, cizme, produse cosmetice etc.? În primul rând au fost cele trei filme care au rulat pe ecranele românești: "Dragoste la Las Vegas", "Veselie la Acapulco" și "O fată fericită", filme la care, pentru a obține un bilet, trebuia să te așezi la coadă încă de seara. Au mai fost cluburile studentesti - singurele locuri unde puteai asculta muzică fără frica miliției. Aici, la 303, Club A, Eminescu, Iorga sau Preoteasa, Elvis era nelipsit, rockurile sale celebre dansându-se până la epuizarea fizică a partenerilor. Și au mai fost celebrele ceaiuri ale epocii, unde muzica trebuia ascultată în surdina, pentru a nu atrage vizita inopinată a milițienilor, care pur și simplu îți confiscau magnetofonul sau pick-up-ul

fără nici o explicație. În aceste condiții, a asculta Elvis părea un lucru subversiv, interzis și poate tocmai de aceea făcea mai multă plăcere. Cele 3-4 minute în care dansai un rock sau îți strângeai partenera în brațe la o piesă lentă erau singurele momente în care te simțeai cu adevărat liber. Nu pot uita o frază rostită de marele Nichita Stănescu după o seară petrecută în apartamentul său din Piața Amzei în care, la un magnetofon Tesla B5, am ascultat timp de mai multe ore Elvis: "Bătrâne, acum mă simt și eu cu adevărat om!". Și el, ca și ceilalți din jurul lui, se simțea condamnat pe viață, la viață, într-un regim pe care nu-l doriseră. Poate tocmai de aceea "Jailhouse Rock" era piesa care mergea cel mai bine la inimă. Cred că acestea sunt motivele pentru care "The King" a rămas veșnic viu în sufletele noastre și mulți îi pomenesc numele cu reală pioșenie.

Nelu Stratone

DE TOATE • de toate • DE TOATE • de toate • DE TOATE • de toate • DE TOATE • de toate • DE TOATE

PRIETENII
NOȘTRI

ANCA PARGHEL

JAZZ, MY SECRET SOUL

Larry Coryell & Anca Parghel

Anca Parghel trăiește drama multor muzicieni români de valoare. Deși a fost ignorată de mass media din țara sa, ea a reușit să-și creeze o reputată carieră internațională. Aparițiile sale din sălile de concert occidentale, alături de alte stele renumite ale jazz-ului, sunt întotdeauna uluitoare, vocea sa excepțională și fluiditatea discursului muzical uimind întotdeauna spectatorii sau muzicienii neavizați. Acest lucru s-a întâmplat și cu celebrul chitarist

Larry Coryell care, în vara anului 1993, a fost fascinat de vocea Ancai pe scena festivalului "Blues & Jazz Alive" de la Mamaia. A rezultat un recital de zile mari, între cei doi stabilindu-se spontan o legătură cu atribute paranormale. Momentul respectiv este exemplificat pe casetă prin piesa finală: "My Romance" (Rodgers/Hart). Majoritatea celorlalte piese au fost compuse de pianistul german Klaus Ignatzek, special pentru Anca, reprezentând chintesența unei colaborări începute în anul 1989 care s-a materializat printr-un număr de 5 CD-uri editate în Germania și numeroase concerte alături de formația sa multinațională care cuprinde pe basistul belgian Jean Louis Rassinfosse, toboșarul elvețian Joris Dudli și trompetistul argentinian Gustavo Bergali. Alături de piesele lui Ignatzek mai putem asculta clasicele: "It Don't Mean A Thing" (Ellington/Mills) și "You Don't Know What Love Is" (DePaul/Raye) și o compoziție Anca Parghel pe motive folclorice: "Toaca de paște". Producătorul acestei casete, firma Intercont Music Ltd., trebuie felicitat pentru că s-a implicat în această acțiune de a o face cunoscută în propria țară pe Anca Parghel, actuala regină a scat-ului.

Nelu Stratone

Un prim produs postdecembrist pentru
Silvia Dumitrescu
PROVOCARE

Din 1989 până acum Silvia Dumitrescu n-a avut parte de nici un disc, casetă sau CD deși activitatea ei concertistică justifică deplin o astfel de investiție din partea oricui. INTERCONT MUSIC s.r.l. este producătorul casetei și CD-ului PROVOCARE pregătite pentru lansare la începutul lunii februarie. Trei autori pentru o solistă. Adrian Enescu i-a oferit trei prelucrări din folclor (Săracă inima mea, Dragă vecină și Așa beu oamenii buni), Doru Caplescu a realizat un medley dansant cu compozițiile sale (Cred în tine, Noi am ales, O poziție, Dansul), iar Florin Ochescu (chitarist, compozitor, textier și soț) a răspuns la provocare cu melodia Lumea mea. Aproximativ 30 de minute dinamice pe care le recomandăm fanilor solistei, dar și amatorilor de dans!

RADIO CLUJ
909 și 1593 kHz
Top alternativ '94

1. All Apologies - Nirvana; 2. Your Ghost - Kristin Hersh featuring Michael Stipe; 3. Black Hole Sun - Soundgarden; 4. Disarm - Smashing Pumpkins; 5. Loser - Stillskin; 6. Drivin on 9 - The Breeders; 7. Inside - Stillskin; 8. Oblivion - Terrorvision; 9. Sabotage - Beastie Boys; 10. Play Dead - Byork; David Arnold; 11. Shock Me - Red House Painters; 12. Stay Together - Suede; 13. The More You Ignore Me, The Closer I Get - Morrissey; 14. What's The Frequency, Kenneth? - R.E.M.; 15. Arms Of Love - Michael Stipe.

GALA TELE 7abc
- 26 ianuarie

Firma Cardinal Multi-Media Production Company, în colaborare cu Tele 7 abc, organizează joi, 26 ianuarie, un concert în care protagoniștii vor fi Cargo, Laura Stoica & Band, Aurelian Teșan & Band, Mariana Turcanu & Formația Ecoul. Prezintă Alina Chivulescu. Spectacolul va avea loc începând cu orele 18:00 la Sala Palatului. Prețul unui bilet va fi de 3000 lei.

Gala Tele 7 abc este de fapt un titlu generic pentru un număr de 12 astfel de manifestări, care se vor desfășura lunar, în acest an. Sponsorii Galei din ianuarie sunt: Sabina Product, Rasputin Vodka, Taru Advertising, Adprod SRL, Metropoli SA, Evenimentul zilei, Libertatea, Ziua, VIP, Vox Pop Rock, Radio 2M+ și Radio Unipuls.

RESTANȚĂ DE LA BRAȘOV

Știri care ne-au parvenit la sfârșitul anului trecut și pe care le așteptăm actualizate ne-a oferit colaboratorul nostru fidel Cătălin Sibian. Era vorba de un concert aniversar, "GRUP 74 - 20 DE ANI" la care intrarea a fost gratuită. Printre invitații lui Sandu Albiter s-au aflat (probabil) Leo Ioan, Victor Solomon ș.a. • Grupul brașovean a înregistrat câteva piese noi în Studioul Radiodifuziunii, cu gândul la un nou album. • Patronul postului Radio 1 Brașov, Brutus Mera, urma să deschidă în Poiană o nouă stație Radio 1 Alpin care să emită pe 67,34 MHz FM Stereo. • Sperăm să primim amănunte legate de aceste informații.

CRONICĂ DE ROCKER

UN EVENIMENT DE EXCEPȚIE...

... ne-a fost oferit joi, 12 ianuarie 1995 de lansarea albumului "Anomalia" al grupului Tectonic. Deși programat (involuntar?) în paralel cu o altă lansare discografică (Compact C la Yamaha, tot pe Calea Victoriei, numai căvea sule de metri mai jos) "show"-ul Tectonic a adunat un mare număr de fani, care timp de trei ore bune i-au sufocat pe thrasherii bucureșteni cu cereri de autografe, discuri, postere și... coca-cola. La ora 15:00, când parterul magazinului Muzica devenise practic neîncăpător, au luat cuvântul F.S. Ursulescu, Florian Pittis și alți prieteni ai formației. Apoi, ostilitățile s-au mutat jos, la subsol, pentru "conferința de presă" și protocolul de rigoare. Ziariști, cântăreți și iarbă, dar inspirație, iocul întrebărilor banale, aceleași parca de ani întregi, despre componență, grafică, realizatorul posterului etc. Nimeni nu a subliniat un lucru esențial: faptul că - în sfârșit - s-a făcut dreptatea PRIMUL GRUP ROMÂNESC DE THRASH a lansat un produs destinat suta la suta fanilor săi. Faptul că acest album a fost conceput parțial în anul 80, când, după mirajul Iris, un singur grup

reușea să mai provoace o isterie asemănătoare: Tectonic. Un album (de istorie - atenție!) a ieșit în tine, restabilind un echilibru pe nedrept anulat de trupe cu mai puțin har, dar mult mai dotate financiar (Altar, Neurotica, Metrock), al căror avans discografic părea la un moment dat substanțial. Primul Tectonic a apărut și asta este lucrul cel mai important. Dincolo de inspirația managerului Niki Constantinescu și de tenacitatea lui Liviu Hoisan s-a săvârșit un veritabil act cultural de care aveam nevoie noi, de care avea nevoie istoria (încă necrisă, dar prea comentată) a rockului românesc. Un grup underground, nonconformist, controversat (poate), dar foarte actual a ieșit la suprafață. Vânt bun corăbiei cu trei mateloți pe marea agitată a consacării internaționale.

Gabriel Gombos
P.S. Sincere felicitări managerului Tectonic și sponsorilor (discații) pentru petrecerea finală organizată după ora 18:00 în Clubul Big Mamou din Gabroveni 12. A fost o seară plăcută, deschisă, pe tema rockului național, o întâlnire utilă între reprezentanții mass-media și componenții mai multor grupuri rock bucureștene.

STUDIOUL METAL FAN

(C.P. 11 - 42, sector 2, București/72400)

Si-a reluat activitatea după o întrerupere de câteva luni. Peste 1000 de titluri thrash, power, death, doom, black, grindcore și dark așteaptă comenzi voastre. Prețul unei casete - 2000 de lei. La comenzile mai mari de 10 bucati, taxele postale sunt incluse. Se pot face anticipat comenzi pentru livrare en-gros (tel: 6552822, orele 7-10; 18-21). Săptămâna aceasta vă recomandăm: ANCIENT RITES - The Diabolic Serenades; ABSU - Barathrum V.I.T.R.I.O.L.; Burzum - Hris Lysert; Bathory - Requiem; Blasphemy - Gods Of War; Behemoth - H4180V21C Brutal Truth - Need To Control; Ceremony - Tyranny From Above; Cenflex - Subconscious Lobotomy; Ceremonial Oath - The Book Of Truth; Disembowelment - Transendent; Deathcult - Sodom Repulsive; Exit - 13 - Ethos Music; Emperor (EP); Enslaved - Frost; Edge Of Sanity - Purgatory...; Graye - Soulless; Havoc - Dethrone The Son...; Impaled Nazarene - Suomi Finland Perkele etc.

REZULTATELE CONCURSULUI TAKE THAT

1. Howard a fost dansator în trupa de break-dance RDS Royals din Manchester.
2. Actrița preferată a lui Marc Owen este Demi Moore.
3. Videoclipul "Pray" a fost realizat pe plaja de la Acapulco (Mexico).
4. Îmbrăcămintea e procurată de la Hyper Hyper Shop.
5. Rachel Buckley este manechinul care a colaborat la realizarea videoclipului "Babe".
6. Howard și Jason s-au întâlnit într-un club de noapte din Manchester. Au întemeiat formația Street Beat.

7. Single-ul "Babe" a fost lansat pe piață la 6 decembrie 1993, "Everything Changes" - 28 martie 1994, "Love Ain't Here Anymore" - 27 iunie 1994.
8. Coregrafia formației sunt Howard și Jason. După unele surse, coregrafi sunt și Kim Gavin și Chris Fitch.
9. Do What You Like este melodia preferată a lui Gory. Alte surse indică "Million Love Songs".
10. Ordinea aparițiilor discurilor single de pe albumul "Take That & Party" (1992) este: "Do What You Like", "Promises", "Once You've

Tasted Love", "It Only Takes A Minute", "I Found Heaven", "A Million Love Songs", "Could It Be Magic" și "Why Can't Wake Up With You".
Căștigătorii concursului sunt: Mihaela Cocos (Eforie Nord) - Premiul I/o casetă video și un poster; Iulia Perțiu (Huedin, Cluj) - Premiul II/un tricou și o casetă audio; Cristian Pîrca (Slobozia) - Premiul III/două casete audio și două postere; Ioana Iliescu (București) - Mențiune/o casetă audio și un poster; Rozalia Szasz (Brașov) - Mențiune/o casetă audio și un poster.

E CAZUL SĂ ÎNVĂȚĂM ITALIANA

Altfel, nu vom putea înțelege ce scriu colegii noștri, ziaristi italieni, în faimoasa lor revistă CIOE, care e pe cale să se vândă și la noi în România. Spun pe cale, căci la conferința de presă al cărui scop a fost prezentarea revistei, s-a specificat că ea va fi distribuită în țara noastră numai dacă sunt 2000 de potențiali cumpărători. Se va merge pe un sistem de abonamente. Inscriserile se fac la magazinul Muzica din Capitală. Dacă din punct de vedere al conținutului și al informației, revista nu conține prea multe elemente de noutate, din punct de vedere al prezentării trezește cu siguranță interes. Copertele conțin abtilduri și, în plus, fiecare număr al revistei are un cadou. Uneori un ceas, alteori doar un pix sau poate un caiet sau vreo bijuterie. Multora, prețul de 2000 de lei îl se pare mare, dar, având în vedere că poți obține cu același preț un cadou de valoare, merită să dai acești bani, săptămânal. Editorul italian ar fi dorit să afle la conferința de presă care este

părerea jurnaliștilor români în legătură cu o astfel de revistă. În loc de opinii s-a ales cu o serie de întrebări stupide și asta după ce a explicat destul de clar și pe înțelesul tuturor că revista se adresează unui segment de public între 12 și 20 de ani. Iată și câteva dintre întrebări. "De ce nu conține revista și cadouri pentru copiii mai mici?" "Având în vedere că Italia este țara în care se pune accent pe operă și balet, revista are materiale și din acest domeniu?" "Dar, care este revista italiană care se adresează copiilor? În Franța e Piff". "Cât durează editarea revistei la tipografie, cu cât timp înainte trebuie predate materialele?" "Nu știm ce impresie și-a făcut editorul italian, sperăm însă ca revista să se bucure de succes, să fie atât de mulți cumpărători, încât investitori

italieni să fie interesați să o editeze și în limba română.

BIG MAMOU Jazz & Blues Club

"JAZZ ȘI BLUES PE PÂINE" ÎN STRADA GABROVENI 12

Clubul de jazz BIG MAMOU, din strada Gabroveni 12, situat în plin centru istoric al Bucureștilor, reprezintă începând cu data de 20 decembrie 1994 o nouă adresă în peisajul jazzistic local. O alternativă agreabilă pentru bucureșteanul care dorește să-și petreacă timpul liber ascultând muzică bună. Patronul și inițiatorul acestui club, Cornel Mihalcea, ne-a spus și care au fost primele repere ale noului inițiativă: două concerte de jazz avându-i ca protagoniști pe Sorin Chifiriuc și respectiv A.G. Weinberger, împreună cu formațiile lor.

În incinta cu un aer ușor retro, foarte potrivită pentru jazz, din strada Gabroveni 12 (doar jazz-ul s-a născut în pivnițe - după cum afirma cineva la conferința de presă - s-a creat, așadar, cadrul pentru desfășurarea unor recitaluri care, în perspectivă, vor avea loc zilnic, după ora 20. Mai puțin în serile de luni, când podiulul de la BIG MAMOU va fi deschis tinerilor muzicieni de jazz, într-un gen de manifestări open-stage.

Deocamdată, până când BIG MAMOU va deveni un reper căutat de iubitorii

genului, serile cu recitaluri vor fi doar joi, vineri și sâmbătă. În funcție de reacția publicului, programul se va lărgi. Lunar, conducătorul clubului, Cornel Mihalcea (stabilit actualmente în Austria) dorește să invite trupe din țara sa de adopție, a cărei tradiție în domeniu o cunoaște și o apreciază. Dacă va găsi sponsori interesați, intenționează să-l aducă la BIG MAMOU chiar pe Joe Zawinul, într-o altă formulă decât aceea în care el s-a prezentat, nu demult, publicului bucureștean.

Una dintre hotărârile ferme ale lui Cornel Mihalcea este aceea ca la BIG MAMOU să se asculte numai jazz și blues, fie live, fie pe bandă, fără a se renunța sub nici un motiv (fie el chiar comercial) la această dorință. Avantajele pe care le așteaptă de la această concretizare a "vechii sale iubiri" care este jazz-ul sunt, deocamdată, doar cele sufletești.

Iată, așadar, că într-un București înghețat, în această perioadă a anului, și în privința evenimentelor muzicale, undeva, în miezul Lipscanilor, a apărut un loc în care se va servi "jazz și blues pe pâine" - BIG MAMOU.

Oltea Șerban-Părau

Am pierdut un mare prieten BELA RADULY

Bateristul și vocalul grupului Metropol din Oradea și apoi din Budapesta n-a mai prins anul 1995. Un stupid accident i-a întrerupt cariera, tocmai când lucrurile se limpeziseră, când speranțele pentru a impune grupul în Ungaria și nu numai crescuseră considerabil. Rar, am cunoscut un Om atât de îndrăgostit de viață, de rock, de familie, de prieteni. Ultimul interviu l-am realizat la locuința lui din Budapesta, după ce am fost împreună la un concert John Mayall. Nu l-am publicat atunci pentru că așteptam o știre de ultimă oră. Un alt dialog cu Bela a avut loc la Radio Total (telefonic) anul trecut când era de un optimism molipsitor. A fost pentru ultima oră când bucureștenii l-au auzit vorbind. În numărul următor vom publica interviul și vom încerca să-l prezentăm cum se cuvine pe BELA alături de un istoric al grupului METROPOL.

A.P.

SLAGĂR TOP ROCK

Gala lunilor '94

Ianuarie.	O poveste de iubire - Viorel Gayrila (A. Stoin)
	- Gabriel Dorobanțu. Ce loc mai am în viața ta - Cristina Dumitriu (Cl. Delean) - Angela Similea. Mă cheamă visul - Iris
Februarie.	Cum n-am iubit vreodată - George Grigoriu (R. Iorgulescu) - Monica Anghel. Chipul tău - Compact
Martie.	Îți amintesc de mine - Marcel Dragomir (G. Târnea) - A. Similea. Doar tu - Vladi Cnejevici - Laura Stoica. Măine în zori - Compact
Aprilie.	Dar te-am iertat - Dumitru Lupu (Fl. Prețorian) - Ileana Șipoteanu. Când ești singur - Laura Stoica. Honey - Iris
Mai.	Raiul e pe pământ - Ion Cristinoiu (M. Dumbravă) - Gabriel Cotabiță. Valuri - Iris
Iunie.	O fată singură-n noapte - Loredana Groza. Ultima seară - Bethlehem
Iulie.	Să uiți că te-am iubit - Magdalena Tara (V. Filip) - G. Dorobanțu. Norul fragil - Compact Cluj
August.	Nu mai tu - Adrian Ordean - Daniela Györfi. Vis romantic - Dinu Giurgiu (Ov. Dumitru) - Sanda Ladoși. N-au fost piese rock în această lună!
Septembrie.	Nu mai are sens - I. Tudor (A. Andrei) - Luminița Anghel. Exit stage - Loredana Groza. Ochii ploii - Grup '74
Octombrie.	Într-un dans - Șerban Georgescu (G. Brașoveanu) - Mădălina Manole. Lumea de apoi - Celelalte Cuvinte. Cine-i vinovat - Compact
Noiembrie.	Nu știu de ce - M. Dragomir (A. Grigoriu) - Anastasia Lazariuc. Ei și ce dacă m-ai părăsit - George Natsis (A. Grigoriu) - Aurelian Temișan. Amintiri - Octave
Decembrie.	Vinde-mi viața - Cătălin Crișan. Ce dor mi-a fost - Marius Teicu (A. Felea) - Corina Chiriac. Visul fetei - Bethlehem

Următoarea ediție se va difuza pe 29 ianuarie cu melodiiile anului 1994 (pop și rock) și cu propuneri pentru clasamentul lunii ianuarie 1995.

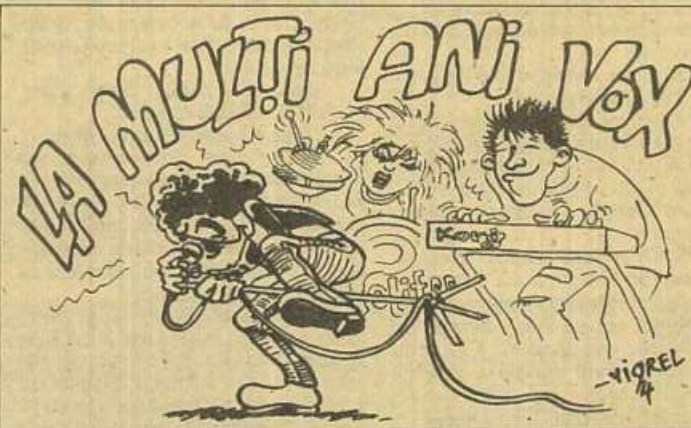
Titus Andrei

A DECIS!

Clasamentele anului 1994 elaborate cu ascutătorii postului

brașovean ne-au parvenit prin amabilitatea colegului nostru Puiu Leder (realizator al emisiunii TOP 30). Iată câteva categorii mai atractive și deținătoare titlului de "cel mai bun": Mariah Carey (interpreta anului), Dr. Alban (interpretul), Pink Floyd (grupul anului), Banana Taste (cel mai bun grup românesc), Laura Stoica (interpreta anului), la "Evenimentul muzical al anului" pe primul loc "Cerbul de aur '94", iar la "Publicitatea muzicală românească ordinea a fost 1. Vox Pop Rock, 2. Ecran Magazin, 3. Remix și Show Șoc.

POWER PLAY și ROCKA-ROLLA vă propun:

SLAYER - Divine Intervention - 1994, American Rec.

În fine, Slayer s-au întors! Cu o copertă tradițională - un schelet ce aduce cu un craniu, străpuns de patru săbii - discul este teribil. Araya & co. N-au ezitat să meargă pe același drum, cu riscul de a fi acuzați că stagnează. Ei "stagnează" în ritm cu lumea de azi. Iar dacă nu aveți la dispoziție versurile nemiloase, nu-i nimic: muzica, asemănătoare unui cutremur, vă ucide orice semn de întrebare. Acesta e rostul oricărei intervenții divine, de altfel!

PRO-PAIN - The Truth Hurts - 1994, Roadrunner Rec.

Vocea trimite la death-metal. Restul, nu. O melodicitate aparte echilibrează permanent coloana sonoră. Inserții cu tentă parodică vor să demoleze prejudecata că trupele death n-o știu doar pe-aia cu demolatul. Solourile de chitară au, ca să zic așa, atractivitatea unor coapse de blondă heavy. Versurile te așază pe asfaltul denivelat al adevărului dureros. O sinteză exactă a lumii în care (și noi) trăim.

MACHINE HEAD - Burn My Eyes - 1994, Roadrunner Rec.

Deși au luat titlul de la Deep Purple, mașinhezi se pot așeza fără teamă la coada Panterei. Nu-i va mușca. Ați văzut două super-powers să-și scoată ochii reciproc? Aceași agresivitate plină de bune intenții, aceeași lipsă de grijă față de urechea și ochiul ascultătorului - cumpărător. Este o rețetă potrivită unei lumi amorțite în indiferență și nepăsare. Nu se recomandă finilor sensibile sau bolnavilor de inimă.

BUCUREȘTI 99.1 FM
IASI 92.0 FM
CLUJ 89.0 FM
PLOIESTI 92.0 FM
SIBIU 91.0 FM
CONSTANȚA 91.1 FM

INTERCONT MUSIC SRL

ESTE DE 2 ANI

No. 1 în distribuția și producția de CD-uri

în România!

De ce ???

Simplu: P-R-O-F-E-S-I-O-N-A-L-I-S-M!

☺ Noi am creat piața de CD-uri în România!

☺ Pe noi ne-au ales Gheorghe Turda, Gică Petrescu, Alexandru Andrieș!

☺ Pe noi ne-au ales BMG, Sony, Emi!

Doriți să deveniți distribuitorul nostru?

Sunați ACUM!

☎ 3122144

O întâlnire ce s-a lăsat îndelung, dar nu în zadar, așteptată, aceea între **Robert Plant și Jimmy Page**, a avut loc, în fine, în ultima parte a anului trecut, într-unul din studiourile MTV londoneze.

Faptul s-a consumat în prezența (și cu participarea) unei orchestre formate din 18 instrumentiști, a solistei egiptene **Najma Akhtar** și a unui ansamblu de muzicieni egipteni și marocani, adunați de prin localurile londoneze cu care aveau contracte. Asta, dacă nu luăm în calcul oamenii prezenți în sală, mulți dintre ei așteptând de o viață acest moment.

Page și Plant au reușit ca, mergând pe ideea de unplugged, să creeze, pe de-o parte, un eveniment fără precedent, dându-i un farmec inedit, iar, pe de altă, să evite numele care stătea pe buzele tuturor: **Led Zeppelin**.

"Într-un fel, spune Plant, am luat-o de la zero, ca doi oameni fără trecut...". Într-un fel, așa și este. Fiindcă, după moartea lui **John Bonham**, în '80, firul istoriei s-a rupt, pentru componenții **Led Zeppelin**. **Page** a evoluat în tot felul de asocieri efemere, cu soliști care semănau izbitor de mult unul cu altul și, luată împreună, cu **Plant** (vezi ultimul... blond, **Coverdale**).

La rândul lui, **Robert Plant** a alunecat încet-încet spre sound-ul sacru, care l-a afirmat (și confirmat), cel de **Zeppelin**, fără ca piesele sale să mai aibă strălucirea creațiilor grupului. În ultimele luni ale anului trecut, înregistrase chiar o variantă a celebrei "**Whole Lotta Love**" (și nu altcum!), care putea fi desecorizată la **Radio 1 Vox**, ca o prefață, parcă, la cele ce aveau să urmeze.

Iată-i, așadar, pe cei doi oameni fără trecut, **James Patrick Page** și **Robert Anthony Plant**, odată **Zeppelin**, din nou împreună, astăzi.

* De ce (abia) acum?

"Pentru că ne-am dat seama că putem lucra bine împreună. Însă, în nici un caz nu ne-am întâlnit ca să depunăm amintiri".

Nu? Dar, pentru generații de-a rândul, **Led Zeppelin** tocmai asta a însemnat: un simbol, un rezumat, o... amintire a ceea ce a fost mai "strong" în rock'n'roll. **Led Zeppelin** e o parte din ceea ce se cheamă (inadaptabil!) "**World music**". Cine n-ar fi surprins să-l audă cântând altceva, acum?

Plant: "Poate că ar fi doar cei care, deși au ascultat chestii ca "**Whole Lotta Love**" sau "**Black Dog**", n-au priceput că noi putem cânta mai mult și mai bine decât atât. Da, așa ar fi, într-adevăr, foarte surprinși... lucru care nici n-ar fi chiar așa rău, pân' la urmă..."

* Bine, dar conceptul **Led Zeppelin** se leagă de cel heavy metal...

"Asta numai din cauza prostiei sau a indolenței unor ziaristi! Trebuie să fie foarte comod să-ți faci un fișier cu toate genurile muzicale. Tragi sertarul la heavy metal, scoți **Led Zeppelin**... e comod și stupid, auzi tămpenie!"

"Auzi, sare **Page** indignat, bătușos și metaforic, de pe scaunul din dreapta lui **Plant**, pe care, până atunci, stătuse aproximativ liniștit, noi am fost în **Bombay** în '72, și-am înregistrat acolo. Am cântat "**Friends**" și "**Four Sticks**" cu indienii. Asta în timp ce unii încă încercau să se prindă cum cântă "**Whole Lotta Love**".

Că suntem și, mai ales, că suntem buni, o spun piesele noastre. Ele au mai multe fețe, toate strălucitoare, ca diamantele. De ce se susține, în continuare, că avem niște limite? Doar le-am demonstrat cu vârf și lămadă că nu!"

* Dar, totuși, nu le atârna greu, ca o piatră de moară de gât, faptul că sunt, încă, priviți, ca fiind un grup din zona heavy metal?

"Nu, pentru că-mi place în egală măsură să fac zgomot și să cânt la chitară acustică".

...între timp, **Plant**, relaxat, lansează, criptic, o remarcă despre seara trecută, "pe care am petrecut-o adânc în ochii superbi și molatici ai Astei...". Cunosându-i preferințele și tabieturile, la vreme de seară, nu prea pare să fi trăit vreodată aventuroasă răpire din serialul... magazinului său de condimente!

Oricum, el continuă (ca-n totdeauna, un pic distrat și incoerent, supunând la grele cazne pe orice reporter), spunând: "La sfârșitul lui "**Kashmir**" am încercat o secvență din "**Black Dog**", folosind ritmurile arabe și violonistii egipteni, dar păstrând structura originală a piesei".

* Cum s-a alcătuit "sumarul" spectacolului?

Page: "Nu ne-am jucat de-a încercă-telea, adică, hai să vedem dacă merge asta, dacă nu o tăiem de pe listă și așa mai departe... Am făcut, i-adevăr, o listă, cu ce-am considerat noi că e "da" bine (din punctul nostru de vedere, nu al publicului) în show. Eu, de exemplu, m-am gândit cum să transpun niște părți care, inițial, nu fuseseră acustice".

Plant: "Trebuia, însă, să știm foarte clar, de la început, dacă mai eram în stare să compunem cântece noi, înainte de a le rearanja pe cele vechi. Și am fost! Am scris patru piese noi, pentru acest proiect ("**Wah Wah**", "**City, Don't Cry**", "**Yallah**" și

"**Wonderful One**"). Asta contează. Trecutul e fum..."

Page (emfatic): "Ba eu cred că există un fir, unul singur, care ne leagă de trecut. Când lucrăm împreună, mereu găseam câte ceva nou, inedit. Așa e și azi. Ne vin idei noi, idei bune".

Jimmy pare din ce în ce mai agitat. Cunoscut ca fiind refractar, în ceea ce privește interviurile și, mai cu seamă, obosit să tot facă față întrebărilor despre

un grup din Boston, **The Del Fuegos**, care domina teritorial Noua Anglie, așa cum **Bob Seger** era boss în zona Detroit. Acolo sunt, așadar, mai multe categorii de consumatori de muzică, foarte diferite, dar, totuși, autentice. În nici un caz nu poate fi vorba, însă, de un fenomen de hipnoză în masă, coordonat prin mass-media".

... Bun, și ei, în formula actuală, ce au de oferit publicului anilor '90, pe care refuză să-l "hipnotizeze" sub vechiul nume, de...

PAGE & PLANT - Reîntoarcerea

"We just want to write songs, have a ball, tell a few lies, and make some fucking great music" (Robert Plant)

Led Zeppelin, el are aerul unui fugăr epuizat... să ne fie cu iertare, dar, totuși, **Zeppelin** a fost cel mai bun grup britanic, după **Beatles**!

Replica vine prompt, dinspre **Plant**: "Ei, și ce? Uitați chestia asta!"

* Bine, dar oamenii nu pot uita!

"Ba, ar putea, dacă voi n-ați mai trântăni atâtea despre! Ne-am putea vedea cu toții de treabă, ei, de-ale lor, noi, de-ale noastre! Am cânta în deșert până ni s-ar apleca, alături de marocani sau egipteni... dacă n-ar zice toată lumea "Ehe, lasă că știm noi că tot **Zeppelin** e!"

Page chicotește satisfăcut și, într-o oarecare măsură, chiar ușurat. E mai sigur să-l ai pe **Robert** alături, când vine vorba de interviuri, în care întrebările cap-de-listă se referă la **Zeppelin**. **Robert** îl menajează pe **Jimmy**, răspunzând impertinent la cele dificile... cum ar fi următoarea:

* OK, sunteți plătisiți de **Zeppelin**, dar majoritatea pieselor înregistrate pentru un unplugged sunt din repertoriul vechi... Cum se poate asta?

"În primul rând, contraatacă **Plant**, atent la nuanțe, n-am spus deloc că suntem plătisiți de **Zeppelin**. Am spus doar că-a spus și **Isus** (și arată, mefistofelic, cerul), morții cu morții, viii cu viii!"

În al doilea rând, materialul vechi a fost doar punctul de plecare. Ne-am folosit de el, ca structură, însă pe această bază am construit ceva nou. Totul a fost re-gândit... Dacă n-ai observat asta (răde periculos), atunci eu la interviu asta renunț!

Page: "Mereu am explorat zone noi..."

Plant: "Și că veni vorba de sertare și sertăre, să știi că nici o noțiune, în muzică, cel puțin, nu e rigidă. Spre exemplu, cea de rock'n'roll. Nu mai e, de când a apărut unul ca **Jerry Lee Lewis**, și-a dat cu ea de pământ! De la el încolo, pe nimeni nu mai deranjează diferențele... și ce mai diferență e între **J.L. Lewis** și **Pat Boone**, oho!"

Page (reporterul s-a declarat demult convins, dar, precum se vede, nu i se țară nimic!): "Uite, vorbim despre 4 coarde! S-a plâns cineva vreodată de faptul că **B.B. King** își susține tot show-ul pe un singur sunet?"

...bine. Dar despre trupe ca **Oasis** ce cred?

Plant: "Păi, e ca-n basmul ăla, "**Hainele împăratului**". Presa britanică reușește de minune să impună publicului trupe lipsite de originalitate. Mass-media urzește pânza, ălală! îmbracă haina și, hopa-n top!"

* E America diferită, din acest punct de vedere?

Plant: "Gusturile americanilor sunt foarte amestecate, așa că acolo ar de-a face cu idoli locali. Mie, de exemplu, îmi plăcea

"Taci, sare **Plant**, că spunem tot, nu ne mai chinui! Pe cuvântul meu că nu vrem altceva decât să compunem, să ne distrăm, să vă mai tragem (răde) câteva păcăleli și să scoatem niște muzici mișto! Dar, apropo, ce-i aia publicul anilor '90? Adică, ce-nseamnă, mai exact?"

"Și mai vrem căldură, minciuni și onoruri", adaugă **Page** impasibil.

"Stai așa, ce-i aia publicul anilor '90?" bufnește **Robert**.

... Ei, oamenii care vor și pot să accedă la orice fel de cultură...

Plant: "A, da, sigur, păi aveți **Inter-vel-ul**, dar aveți și **Take That** sau **Pink Floyd**, care fac întrecere, cine vinde mai multe bilete!"

Vreau să spun că, deși **Pink Floyd** nu e cel mai tare grup în materie de psih., din timpurile noastre, oamenii se duc să-i vadă, fiind convinși că vor pleca de la concert cu o altă perspectivă sau, cel puțin, cu o altă stare.

Dacă o să reușim să urcăm pe scenă cu același elan, cu care am făcut-o la început, când abia ne născuseră ca stil, atunci o să vină lumea și la noi să vadă despre ce-i vorba, fără să știe vreunul exact peste ce va da".

* Trebuie spus și scris, oricare ar fi, că **Jimmy**, în cariera sa solo, n-a mai atins niciodată performanțele avute cu **Zeppelin**.

"Nici nu m-am așteptat, vreun moment, la asta. M-am aventurat în fiecare combinație preț de un album, ca să nu-mi ies din mână, și-atât tot. În plus, cred că, odată ce-ai fost într-un grup, care a devenit o piatră de temelie a muzicii din vremea respectivă - vorbesc de perioada în care **Zep** a avut acest rol - nimeni (individual sau într-o altă formulă) nu va mai reuși să re-creeze ce a fost, fiindcă asta nu se poate. Fiindcă ce-a fost, a fost un accident, o întâmplare, o situație conjuncturală. Pur și simplu, s-a întâmplat să fim acolo, cu toții, în același timp. Și, zău, nu ne putem întoarce de unde-am plecat, nu numai fiindcă nu vrem, ci fiindcă nu se poate. Suntem în alte vremuri, în alt context, irepetabil, la rândul său..."

M-am dus la un concert de-al lui **Otis Rush**, în vară, și când a cântat "**Double Trouble**" m-am bucurat, fiindcă tipul a reușit să mă impresioneze. I-am cumpărat CD-ul a doua zi, pentru că mă îndrăgostisem de piesă... E o diferență, față de ceea ce cred despre "**Seven Seconds**", al lui **Neneh Cherry** & **Yousouf N'Dour** - că e un cântec crucial (**Robert** se strâmbă). **Otis Rush**, însă, m-a mișcat, lucru la care nu m-așteptam...

Cred că **Zep** a fost un grup mare, din două motive: pentru că n-a fost agreat de presă, ci dimpotrivă, hătuit, sfâșiat, și

pentru că nouă puțin ne-a păsat de asta. I-am fi spânzurat pe ziaristi care ne apăteau în culise, la **Carnegie Hall**... Țin minte ce le-a spus **Robert** (care devine atent, deși până atunci părea total absorbit de altceva) o dată: "Dacă mișcă vreunul, naiba va ia pe toți! Nu mai prindeți voi avionul spre casă!". Și asta fiindcă, de obicei, își scriau articolele despre concert prin vreun bar, fără să se ostenească să se deplaseze, ca să-și ocupe locurile rezervate... diurna cont! Așa că să nu-i fi dat dracului pe toți?"

... **Jimmy** își continuă perorația despre așii rock'n'roll-ului, vorbind de **The Rolling Stones**: "Am fost la unul dintre ultimele lor concerte. Sunt în continuare buni, dar, vai, atât de previzibili! Concertele lor sunt tipice, știți de dinainte tot ceea ce vor face pe scenă. N-au schimbat nimic din structura show-urilor, n-au nimic proaspăt. Lucru pe care **Robert** și eu mine l-am reușit, slavă Domnului!"

... și, în afară de muzică? O zi de lucru, obișnuită, se termină, pentru **Jimmy**, în fața televizorului?

"Nu. De fapt, eu nici n-am voie afară, pe lumină. Ziua mă odihnesc în coșciugul meu captșit cu satin!"

"**Jimmy** are tot felul de trucuri, prin care se menține, intervine **Plant**. De exemplu, (ii) donează și primește lunar sânge, de la Keith. Cred că-s singurii oameni care pot face asta!"

...mă, unul dintre puținele momente relaxante ale interviului. Sau, mă rog, aproape, fiindcă **Page** rămâne în gardă, chiar și atunci când atenția e îndreptată doar spre **Plant**... care se încăpănează să vorbească numai despre prezent, tocmai fiindcă e destul de versat, cât să-și dea seama că publicul și-ar dori să citească, de fapt, despre trecut.

Sex-simbolul anilor '70 își mai toarnă niște apă minerală (cumințit sau cabotin?) și-i dă drumul la... "Trăim timpuri mișto. Mult prea mișto, ca să le lăsăm să treacă peste noi așa, ca un val. Nu! Noi vrem să încheiem un contract avantajos cu prezentul și viitorul... să-l încheiem, garantând cu noi înșine, nu cu un nume și un maldăr de discuri vechi!"

... dintr-una-ntr-alta, vine vorba și despre epigoni, **The Stone Roses** și cel de-al doilea album al lor... **Page** sare din nou, ca ars, reinnoind firul discuțiilor în contradictoriu:

"Vezi? Și mai întrebai de ce nu facem ce-am făcut în trecut! Păi ăștia sunt tineri și, chiar dacă sunt prozeștii noștri, prind mult mai bine la public decât noi! Uita-te la noi! Păi mai putem să facem aceleași giubșușlucuri, ca la douăzeci de ani?"

"Ba, ia te rog, se răfoiește **Robert**, atins. Nu asta-i problema. Problema e că n-are rost să mai cântăm și noi ce cântă alții, prozeștii sau nu!... Iar tu mai bine ne-ai pune o întrebare ca lumea!"

* Bine! Cum stați cu drogurile?

Pe amândoi îi bufnește râsul, dar nici unul nu se-nghesuie să-mi arate ce-i prin dulăpioarele lor de toaletă... oricum, așa ajungem la **Kurt Cobain** și **Seattle**... "Stai puțin, zice **Plant**. Unu la mână, muzica e muzică, indiferent de unde vine ea, din **Seattle** sau **Scunthorpe**. Doi la mână, poți să ai cele mai tari versuri, dacă n-ai melodie, tot degeaba. Poate să-ți placă **Big Black** - "**Songs About Fucking**" sau **Hüsker Dü** - "**Candy Apple Grey**" sau **Bob Mould**, na! Numai că, la un moment dat, simți nevoia să-ți fredonezi un cântec. **Nirvana** și **Pearl Jam** sunt cele mai bune trupe ale acestei generații, dar nu le prea poți fredona piesele. Așa că nu știu care-i mai valabil dintre **Del Shannon** și **Kurt Cobain**... Așa, își rade-n barbă: "Ai o bilă albă de la mine, **Robert**!", iar **Plant** reia, demn: "E, da' ce să mai vorbim acum despre **Nirvana**, când ceea ce-am făcut noi, în deșert, cu tribul **Gnawa**..."

Exasperant!

... of, mai bine ar spune pe ce poziție, în topul vânzărilor, își vede noul album, față de cele **R.E.M.** sau **Madonna**!

"Nici pomeneală să fim la concurență cu ei, și știți de ce? Pentru că ei și-au format un public, oameni care le cumpără ORICUM albumele."

Al nostru, n-o să fie el chiar în frunte, la vânzări, dar nu asta e important. Important e - și-am mai spus chestia asta de vreo câteva ori! - că, dacă oamenii îl vor cumpăra și-l vor asculta, vor vedea că e cu totul altceva decât s-ar fi așteptat să fie! Ineditul, asta e! Prin asta ne-am făcut o carieră, o viață, așa am câștigat o anumită demnitate... pe care-am fi putut-o pierde foarte ușor, dacă ne-am fi apucat să înregistrăm "**Black Dog**" cu **Slash**, la a doua chitară!

* Apropi de **Slash**, **Zeppelin**-ii au fost de mai multe ori acuzați că, la începutul carierei lor, s-au inspirat masiv din creațiile altor grupuri...

"Asta cam așa e", recunoaște **Plant**. "Dar n-am făcut-o la modul ordinar, adăugă **Page**. Ne-am inspirat din niște chestii, dar oamenii n-au știut nici măcar din ce zonă anume, așa că..."

"Și pe urmă, continuă **Plant**, nu e chiar așa cum ai spus tu, că ne-am inspirat din muzica altor grupuri... "**Nobody's Fault But Mine**", "**Gallows Pole**", "**In My Time Of Dying**" sunt cântece tradiționale ale unei alte culturi, ceea ce-i cu totul altceva... pe când piesele celor de la **The Beastie Boys**, **Kingdom Come** sau **Whitesnake**, aproape că plagiază cântece

care fac "crema" muzicii pop de astăzi." ...Asta doar dacă n-o fac ca pe-un omagiu adus trupelor pe care le copiază", punctează **Page**.

Plant: "Noi știți ce-am făcut? Un lucru de care sunt, și acum, foarte mândru: am preluat idei, le-am asimilat, le-am dezvoltat și îmbogățit, din toate punctele de vedere, și abia după-aceia am ieșit cu ele pe piață. Ca dovadă **Led Zeppelin III**, care a fost ceva la care nimeni nu se aștepta... Curată sinucidere ar fi fost, dacă n-am fi știut exact ce vom face și după asta!"

Page: "Oamenii n-au băgat de seamă că, pe primul album, noi am folosit chitara acustică. Și asta fiindcă l-au corelat cu al doilea, care a apărut imediat, la câteva luni după primul, și care, fiind înregistrat live, în mare parte, avea "feelings".

Când ne-am întors din turneu eram epuizați, fiindcă lucrasem într-un ritm infernal, un an de zile. Pe urmă, când ne-am apucat din nou de treabă, am luat-o mai ușor. Și asta s-a văzut, în **Led Zeppelin III**. Pe când, dac-am fi fost un alt gen de trupă, ne-am fi smuls părul din cap, numai ca să mai scoatem încă o piesă ca "**Whole Lotta Love**". Dar n-am fost genul!"

* Amândoi se enervează când li se spune că stilul lor a fost influențat de "World music"...

"Asta-i o tămpenie", zburie **Plant**. "Am avut sitar cu mult înaintea lui **George Harrison**", trăneste **Page**.

* Deci, erați în "World music" înainte ca **Paul Simon** să scoată "**Graceland**"?

Page: "Hai să ne oprim aici, zău așa! Când am mers în State, cu promoția-ul la "**Outriders**", toată lumea-mi spunea că sunt chitarist de blues, și-mi venea să mor de ciudă, fiindcă știam că blues-ul era la modă pe vremea aceea, și că, deci, mă consideram doar un chitarist de moment, și-atât! Dar n-am vrut să fac scandal pe chestia aia atunci, așa cum nu vreau să mă cert pe chestia asta, acum!"

"Termenul de "World music", spune **Plant**, ar trebui să aibă același rol pe care îl are un catalog, într-un magazin de discuri. Dacă bagi toate trupele în aceeași oală, fie ea și încăpătoare, le-ai omorât, fiindcă asta-nseamnă să le ignori, în mod voit, stilul, personalitatea."

Noi am lucrat cu marocanii și cu egiptenii, iar ce-a ieșit e un amestec între două stiluri, atât! Nici o nuanță reverențioasă!

Când oamenii vorbesc despre "World music" cad în prostrație, într-un fel de adorație oarbă și prostescă... Să te duci să-l auzi cântând pe **Nusrat Fateh Ali Khan**, la **Digbeth Civic Hall**. Într-o oră fac toți ca maimuțele! Acolo muzica SE FACE, nu se repetă, nu se studiază... Și n-au nici ziaristi care să scrie despre cum s-a așezat **Cheb Khaled**. Într-o zi, la masa de prânz, și nu s-a mai ridicat până seara, la 5!"

Robert vorbește cu frenetiză, reușind să te facă să vezi, cu ochii minții, traseele muzicale pe care le-a străbătut, imaginile care l-au impresionat. O face cu o pasiune și cu o forță, pe care cei mai mulți dintre creatorii de muzică actuali le-au cam pierdut...

Jimmy e mai contemplativ... "Mie-mi place această muzică, pentru că mă transportă în trecut... e ca o reîntoarcere. Am ascultat-o în tinerețe și m-am îndrăgostit de ea. Și cum așchia nu sare departe de trunchi, uite c-am ajuns s-o cânt astăzi, ceea ce-i o chestie grozavă!"

"Dacă-mi fi cântat seară de seară "**Black Dog**", n-am fi ajuns nici la așchia, damite la trunchi... Ar fi fost doar o meserie, o lucrare executată corect, și-atât, iar eu aș fi murit urgent, fiindcă n-aș putea respira în condițiile astea", conchidează **Plant**...

... ca să rămână în arhivă, cum a fost când v-ați reîntâlnit?

Plant: "A, mișto, ne-am pupat pe gură și chestii dintr-astea, nu-i așa, **Jimmy**?"

Page: "Brr, e urât din partea ta că-ai făcut publică relația noastră, dar... Răsete... iar o luăm de la capăt? Etc., etc..."

Traducere și adaptare după "VOX" - dec. '94 Ana Călin

Reluăm de pe No Quarter

Artiști: **Robert Plant** (vocals), **Jimmy Page** (acoustic & electric guitar, mandolin), **Charlie Jones** (bass, percussion), **Michael Lee** (drums, percussion), **Porl Thompson** (guitar, banjo), **Najma Akhtar** (vocals), **Jim Sutherland** (mandolin), **Nigel Eaton** (hurdy gurdy), **Ed Shearmur** (Hammond organ & orchestral arrangements for English & Egyptian Ensemble). Melodii: 1. **Nobody's Fault But Mine**, 2. **Thank You**, 3. **No Quarter**, 4. **Friends**, 5. **Yallah**, 6. **City Don't Cry**, 7. **Since I've Been Loving You**, 8. **The Battle Of Evermore**, 9. **Wonderful One**, 10. **Wah Wah**, 11. **That's The Way**, 12. **Gallows Pole**, 13. **Four Sticks**, 14. **Kashmir**.

Acest spațiu îl rezervăm presei internaționale care s-a adunat la redacție. Majoritatea revistelor se ocupă de retrospectivă anulului 1994, dar în același timp propun o serie de articole interesante. Așa cum procedam până nu demult pe pagina 8 (adică ultima), vă vom ruga să indicați titlurile pe care le-ați dorit dezvoltate în VPR. Cele care vor cumula un număr mai mare de opțiuni vor fi traduse și adaptate condițiilor noastre. Practic, urmează o panoramă a presei muzicale externe, în cadrul căreia ne vom opri doar la câteva date, subiecte mai atractive.

Der Musikmarkt (1-15 ianuarie)

★ Glasamentele anului 1994 domină acest prim număr al revistei germane. În TOP 100 SINGLES au încheiat anul în frunte: 1. Without You - Mariah Carey, 2. I Swear - All-4-One, 3. Streets Of Philadelphia - Bruce Springsteen, 4. Cotton Eye Joe - Rednex, 5. Omen III - Magic Affair, 6. Somewhere Over The Rainbow - Marusha, 7. Love Is All Around - Wet Wet Wet, 8. It's Alright - East 17, 9. All For Love - B. Adams, R. Stewart, Sting, 10. Everybody - D.J. Bobo. ★ Situația la albume: 1. Music Box - Mariah Carey, 2. So Far So Good - Bryan Adams, 3. The Division Bell - Pink Floyd, 4. God Shuffled His Feet - Crash Test Dummies, 5. Both Sides - Phil Collins, 6. Get A Grip - Aerosmith, 7. Happy Nation - Ace Of Base, 8. Bat Out Of Hell II-Back Into Hell - Meat Loaf, 9. Crash! Boom! Bang! - Roxette, 10. Seiltantraum - Pur. La compilații (foarte cerute pe piața germană, ca și la noi de altfel) pe primele trei poziții s-au situat Bravo Hits 7, Bravo Hits 6 și Bravo Hits 8. ★ La capitalul actualitate, în topul celor 15 titluri de limbă germană îl găsim pe Richard Clayderman alături de Claudia Jung pe locul trei. Cititorii revistei (de regulă specialiști sau avizați) având în vedere faptul că M.M. nu se găsește în magazine și-au ales favoriții la trei categorii. Solista anului: 1. Mariah Carey, 2. Sheryl Crow, 3. Claudia Jung. Solistul anului: 1. Joshua Kadison, 2. Westernhagen, 3. Bryan Adams. Grupul anului: 1. Crash Test Dummies, 2. Bon Jovi, 3. Kelly Family. ★

PERSPECTIVE RETROSPECTIVE

(Italia, ianuarie 1995)
O compilație tentantă pentru amatorii de muzică italiană: **Una canzone per te**. Conține 50% succese airplay autohtone printre care am reținut nume ca Laura Pausini, Jovanotti, Raf, Lucio Dalla, Giorgia, Vasco Rossi. Des'ree s-a deplasat în Etiopia (prin UNICEF) pentru a reda surășul copiilor de acolo. Beneficiile rezultate din vânzarea discului ei single Little Child vor fi donate celor mici. Un prim album înregistrat la casa Polydor pentru Gianna Nannini: Dispetto. Primul single a și apărut cu titlul Meravigliosa creatura. Gianna și-a dat lucrarea de stat în filosofie și a obținut nota maximă cu felicitări pentru teza "Trupul vocii".

Un articol mai amplu dezbate șansele de a rămâne împreună ale celor de la Guns N'Roses. Concluzia? Orice este posibil! Grupurile tinere din Italia caută să se impună. Câteva nume de reținut și urmărit: Manerace, Estra, Ciroma, Judy Corda, Erezione Libera, Bluesmobile, Rio Save. Eric Clapton și ceilalți 'este un material orientat spre marii chitariști ai secolului. Americana Liz Phair (născută la Chicago în urmă cu 27 de ani) îi fascinează pe colegii italieni. Oasis a pătruns cu dreptul și-n Tutto. Categorie, grupul britanic merită o prezentare amplă. Vă mai amintim de puștoalca Nada care lansa șlagărul "Ma che fredo fa" urmat de "Il cuore e uno zingaro"? Întreba-rea e valabilă mai mult pentru părinții voștri, pentru că au trecut peste 20

de ani de atunci. Acum Nada Malanima (născută la 17 noiembrie 1953) revine cu un CD de pe care nu lipsesc cele două oldies semnalate. Carlos Santana și Van Morrison figurează printre invitații lui John Lee Hooker pe albumul Chill Out anunțat pentru luna viitoare. Singles de top în Italia: 1. Hymn - Cabbalero, 2. Stay With Me - Da Blitz, 3. The Mountain Of King - Digital Boy. Concertistic, anul 1995 se anunță extrem de bogat pentru publicul italian.

Des'ree

Cadoul întârziat

To Vox Pop-Rock
Cappella
Rodney B.

Rolling Stone

◆ Numărul din 15 decembrie conține un mare articol (exclusiv) cu titlul "Courtney Love vorbește despre muzică, nebulie și ultimele zile ale lui Kurt Cobain". ◆ O pagină cu comemorări: Jimmy Miller (1942-1994) un producător de mare cotă în lumea rockului și bluesului; Robert White (1936-1994) unul dintre creatorii soundului Motown; Wilbert Harrison (1929-1994) cel care în 1959 a realizat cea mai bună versiune a hitului "Kansas City". ◆ În numărul din 12 ianuarie aflăm că David Letterman (cel care avusese acel interviu scandalos cu Madonna), este declarat "The Man Of The Year". ◆ Fiecare lună a anului trecut are parte de o pagină și multe fotografii. Printre noii veniți ai anului se remarcă Sheryl Crow, Offspring, Veruca Salt, Green Day, Da Brat, Warren G., Oasis, Jeff Buckley, Coolio ș.a. ◆ Dispăruții anului trecut: Harry

Nilsson, Telly Savalas, Fred "Sonic" Smith și alții sunt prezentați pe mai multe pagini. ◆ Interviului principal din acest număr este cu Chris Cornell, solistul și principalul autor de melodii de la Soundgarden. ◆ Într-un clasament al celor mai slabe filme ale anului conduc Natural Born Killers, Wyatt Earp și Mary Shelley's Frankenstein. ◆ Se poate spune că acest prim număr pe 1995 seamănă cu cele pe care le știm pe vremuri, adică este efectiv bogat în conținut la cele 214 pagini pe care le are!

Telly Savalas

FAVORIȚII CITITORILOR REVISTEI

CEL MAI BUN CANTARET (international)

1	Mark Owen	18,9%
2	Robbie Williams	18,6%
3	Gary Barlow	12,8%
4	Paddy Kelly	7,8%
5	Bryan Adams	6,8%
6	Jon Bon Jovi	6,0%
7	Marky Mark	4,8%
8	David Hasselhoff	4,6%
9	DJ Bobo	4,1%
10	Per Gessle	3,8%

CEL MAI BUN CANTARET (national)

1	Andreas Elsholz	24,8%
2	Westernhagen	24,1%
3	Stefan Raab	10,4%
4	Peter Maffay	8,6%
5	Matthias Reim	8,4%
6	H. Grönemeyer	8,4%
7	Hartmut Engler	4,1%
8	Farin Urlaub	2,7%
9	Dieter Bohlen	1,8%
10	Mark Oh	1,1%

CEA MAI BUNĂ INTERPRETĂ (international)

1	Mariah Carey	64,2%
2	Madonna	7,9%
3	Janet Jackson	5,9%
4	Whitney Houston	4,4%
5	Kylie Minogue	3,5%
6	Marie Fredriksson	3,3%
7	Whigfield	2,9%
8	Patricia Kelly	2,8%
9	Anita Doh	1,8%
10	Barbie Kelly	1,0%

CEA MAI BUNĂ INTERPRETĂ (national)

1	Lucy van Org	30,0%
2	Nena	14,3%
3	Jule Neigel	13,4%
4	Marusha	10,7%
5	Nicole	8,0%
6	Juliane Werding	5,3%
7	Pe Werner	5,0%
8	Nicki	3,8%
9	Gwen	1,0%
10	Nina Hagen	0,7%

TRUPA ANULUI (international)

1	Take That	57,1%
2	Kelly Family	14,1%
3	Worlds Apart	6,9%
4	Bon Jovi	5,2%
5	East 17	5,1%
6	Roxette	4,5%
7	Ace of Base	1,7%
8	2 Unlimited	1,6%
9	All 4 One	1,5%
10	Wet Wet Wet	1,2%

BEST LP (voted by NME readers)

MANIC STREET PREACHERS 'The Holy Bible'
BLUR 'Parklife'
OASIS 'Definitely Maybe'
SUEDE 'Dog Man Star'
PULP 'His 'N' Hers'
NIRVANA 'Unplugged In New York'
Last year's winner:
THE BOO RADLEYS 'Giant Steps'

BEST NEW BAND (voted by NME readers)

GENE
OASIS
PORTISHEAD
SHED SEVEN
SUPERGRASS
GREEN DAY
Last year's winner: ELASTICA

PHILIP HALL/ON AWARD FOR BEST NEW ACT (voted by NME)

SUPERGRASS
JEFF BUCKLEY
GENE
GREEN DAY
VERUCA SALT
ASH
Last year's winner:
CREDIT TO THE NATION

VIBES AWARD FOR BEST DANCE ACT (voted by NME)

MASSIVE ATTACK
FUTURE SOUND OF LONDON
ORBITAL
GOLDIE
THE PRODIGY
PORTISHEAD
Last year's winner: ORBITAL

INDIE LPs

1. DEFINITELY MAYBE - Oasis (Creation)
2. DEBUT - Bjork (One Little Indian)
3. I SAY, I SAY, I SAY - Erasure (Mute)
4. GIVE OUT BUT DON'T GIVE UP - Primal Scream (Creation)
5. DOG MAN STAR - Suede (Nude)
6. U GOT 2 KNOW - Cappella (Internal Dance)
7. TIGER BAY - Saint Etienne (Heavenly)
8. THE BEAUTIFUL EXPERIENCE - Prince (NPG)
9. STACKED UP - Senser (Ultimate)
10. DUBNOBASSWITHMYHEAD-MAN - Underworld (Junior Boy's Own)

UK TOP 50 45s

1. LOVE IS ALL AROUND - Wet Wet Wet (Precious)
2. SATURDAY NIGHT - Whigfield (Systematic)
3. BABY COME BACK - Pato Banton (Virgin)
4. STAY ANOTHER DAY - East 17 (London)
5. I SWEAR - All-4-One (Atlantic)
6. WITHOUT YOU - Mariah Carey (Columbia)
7. ALWAYS - Bon Jovi (Jambco)
8. CRAZY FOR YOU - Let Loose (Mercury)
9. DOOP - Doop (Citybeat)
10. ALL I WANT FOR CHRISTMAS IS YOU - Mariah Carey (Epic)

UK TOP 50 LPs

1. CROSS ROAD-THE BEST OF - Bon Jovi (Jambco)
2. MUSIC BOX - Mariah Carey (Columbia)
3. CARRY ON UP THE CHARTS-THE BEST OF - The Beautiful South (Go! Discs)
4. ALWAYS & FOREVER - Eternal (EMI)
5. THE DIVISION BELL - Pink Floyd (EMI)
6. MONSTER - REM (Warner Brother)
7. PARKLIFE - Blur (Food)
8. LIVE AT THE BBC - The Beatles (Apple)
9. THE HIT LIST - Cliff Richard (EMI)
10. END OF PART ONE (THEIR GREATEST HITS) - Wet Wet Wet (Precious)

POPCORN

(ianuarie)
◆ În prim planul acestui număr se află East 17, Bon Jovi, Whigfield, Die Toten Hosen, Reel 2 Real, Rednex, Jovanotti, 2 Unlimited (de fapt doar Anita), E.Y.C. și Ace Of Base. ◆ În topul cititorilor pe primele locuri la singles se află 1. Everlasting Love - Worlds Apart, 2. Saturday Night - Whigfield, 3. Eins, Zwei, Polizei - Mo-Do, 4. Let The Dream Come True - DJ Bobo, 5. Love Ain't Here Anymore - Take That. ◆ În topul revistei, la albume, conduc: 1. Monster - R.E.M., 2. Crose Road - Bon Jovi, 3. End Of Part One - Their Greatest Hits - Wet Wet Wet, A intrat pe locul 7 The Cranberries cu L.P.-ul No Need To Argue, iar pe 10 Queensryche cu Promised Land.

54 de întrebări pentru LAURA PAUSINI

1. Un alt prenume: nu am. 2. Data nașterii: 16 mai 1974. 3. Locul nașterii: Faenza. 4. Înălțimea: 1,68 m. 5. Greutatea: 54 kg. 6. Caracter: încăpățănată, extrovertită, romantică. 7. În oglinda te vezi... uneori bine, uneori rău. 8. Soliști (soliste) preferați (preferate): Eros Ramazzotti, Rafi, Umberto Tozzi, Jovanotti, Vasco Rossi, Luca Carboni, Anna Oxa, Phil Collins, Mariah Carey, Whitney Houston, Anita Baker. 9. Actori: Demi Moore, Tom Hanks, Kevin Costner. 10. Sportul pe care ți-ar plăcea să-l practici: inotul și aerobic. 11. Sportul pe care îți place doar să-l privești: fotbalul și voleiul. 12. Echipa de fotbal cu care îți place să te uiți: Italia. 13. Cea mai frumoasă femeie din lume: Helena Christensen. 14. Cel mai frumos bărbat din lume: logodnicul meu. 15. Cel mai îndrăgit cântec (al altora): "I'm Every Woman" - Chaka Khan. 16. Și din repertoriul tău: "Lettera". 17. Culoarea preferată: albastru. 18. Piatra prețioasă: diamantul. 19. Floarea preferată: trandafirul, dar numai cel alb. 20. Planta preferată: magnolia. 21. Ce animal ți-ai dori să fi: ursulețul Panda. 22. Animalul de care ți-e frică: găina - nu mi-e teamă, ci săia. 23. Ora din zi preferată și ziua săptămânii: ora la care pot să dorm. 24. Anotimpul: primăvara. 25. Măncarea preferată: pasta. Cea pe care o gătești cel mai bine: sosurile picante. 26. Preferi ceaiul sau cafeaua: ceaiul. 27. Pizza preferată: Margarita. 28. Îmbrăcăminte în care te simți cel mai bine: jeansi, un veston și cizme. 29. Primul disc cumpărat: Michael Bolton. 30. Ce marca de mașină îți place? cea pe care o am: Clio. 31. Cel mai îndrăgit clip publicitar: Levi's și Coca-Cola. 32. Cea mai faimoasă personalitate pe care ai cunoscut-o: Phil Collins. 33. Materia care ți place cel mai mult la școală: desenul și italiana. 34. Și cea pe care n-o poți suferi: matematica. 35. Orașul în care ți-ar plăcea să locuiești: Milano. 36. Instrumentul muzical: flautul, l-am studiat trei ani. 37. Particularitatea fizică care te atrage cel mai mult la un om și, în general, ce te fascinează cel mai mult la o persoană: ochii, ca particularitate, inteligența și sinceritatea mă fascinează. 38. Primul autograf primit și primul acordat: de la Vasco Rossi; după ce am câștigat Sanremo. 39. Ce faci când ești tristă: cânt. 40. Modul de a te reface: un ceai cald, miere și odihnă, ceea ce e imposibil. 41. Vacanța ideală: la mare. 42. Jocul preferat în copilărie: cu păpușile, cea mai dragă mie fiind

Camilla. 43. De ce-ți era frică în copilărie: de întuneric. 44. Și acum: de moarte. 45. Ce ai gândit când ai fost sarutată prima oară: am înțeles pentru prima dată ce era dragostea. 46. Ce nume îți vei da copilului tău: Alfredo, dacă va fi băiat și Benedetta dacă va fi fată, dar e mult prea devreme să discutăm despre așa ceva. 47. Dragostea este...: emoționantă, unică și spumoasă. 48. Prietenia: importantă, constructivă, fundamentală. 49. Parinții...: viața, prietenia, dragostea. 50. Alfredo, logodnicul tău... totul, totul, totul. 51. Cântecul...: incântare, senzație, emoție. 52. Succesul...: haotic, dificil, fantastic. 53. Banii...: utili și inutili, nu sunt totul. 54. Viața...: ceea ce Dumnezeu mi-a dat, iar eu trebuie să fac totul pentru a deveni cu adevărat unică.

Traducere și adaptare (după Tutto Musica & Spettacolo, ian. '95) O.D.

Cea de-a 45-a ediție a festivalului de la Sanremo va avea loc în perioada 21-25 februarie 1995. Teatrul Ariston va deveni, din nou, pentru cinci zile, scena cântecului italian. Presa italiană pare destul de îngrijorată de faptul că, în ultimii ani, s-a pus mai mult accent pe latura spectaculară decât pe cea muzicală, Sanremo devenind în mare parte un show televizat, organizatorii căutând să mulțumească un public cât mai mare posibil. Jurnaliștii italieni se așteaptă ca și anul acesta Sanremo să nu fie altceva decât un spectacol de varietate. Pippo Baudo, directorul artistic al festivalului, contrazice aceste previziuni. "Nu ne-am gândit nici la importanța concurenților, nici la popularitatea festivalului. Singurul lucru care trebuie să primeze este muzica. Și, din acest punct de vedere, vă asigur că toate cântecele sunt foarte frumoase. E adevărat că anul acesta pe scena de la Teatrul Ariston vor urca nume celebre, dar, repet, singura protagonistă a festivalului va fi muzica". Să-l credem. Oricum, conform noului regulament, orice decizie îl privește doar pe Pippo și numai pe

Pippo. Dar să vedem care sunt artiștii invitați de Pippo. Atenție, invitați și nu desemnați de un juriu.

PRIMUL CLOPOTEL DESPRE SANREMO '95

Este doar o primă listă, deoarece unii dintre ei s-ar putea să refuze invitația. Loredana Berté, care va intra în concurs cu piesa "Angeli e angeli", Gigliola Cinquetti ("Giovane vecchio cuore"), Lorella Cuccarini ("Non ti combierei"), Toto Cutugno ("Voglio andare a vivere in campagna"), Drupi ("Voglio una donna"), Giorgio Faletti ("L'assurdo mestiere"), Fiorello ("Finalmente tu"), Mango ("Dove vai"), Gianni Morandi cu Barbara Cola, vocalista din ultimul său turneu ("In amore"), 883 ("Senza averti qui"), un trio format din Gigi Proietti, Peppino di Capri și Stefano Palatresi ("Ma che ne sai del piano bar"), Patti Pravo ("I giorni dell'armonia"), Massimo

publicului român de la "Cerbul de Aur '94".

Care au fost criteriile lui Pippo în alegerea acestor invitați? "Am încercat să găsesc elementele care pot atrage publicul din punct de vedere muzical și nu al spectacolului de televiziune. Sunt interpreți de excepție, artiști iubiți de către tineret, personaje omerice. Puține, dar faimoase. Va fi un festival incandescent. Nu doar muzica va atrage, ci și textele. Atenție la textele! Ei nu vor lipsi curiozitățile. La acest capitol aș aminti trioul Proietti - di Capri Palatresi, duetul Riondino - Guzzanti și chiar pe Morandi, care se reîntoarce la Sanremo după mult timp de la "Si può dare di più".

Cecchetti, Visconti, Antonella Arancio, cunoscută

THE PIPS

Grupul The Pips a luat ființă în ianuarie 1993. A urmat o perioadă de căutări și de încercări de a forma un stil propriu cât mai diferit de ce se cânta pe la noi. Având în vedere vârsta componentelor, balanța a inclinat spre stilul rap house, dar cu pronunțate accente de rock. Prima apariție în public a fost în iulie 1993 la "Fête de la Music", spectacolele la liceul "Mihai Viteazul" din Ploiești și în 1994 la Galerile Ploiești.

Printr-o întâmplare fericită, sunt îndrumați către studioul lui Andrei Ghejan (din Ploiești), unde "banda demo" a fost ascultată de directorul general al firmei "Magnus International" bvba, nimeni altul decât ex-conducătorul grupului "Rogvaiv". Cristin Tomeci, care hotărâse să semneze un contract de management cu băieții și trece la producerea primului album al formației The Pips. Dorin Ciobanu, directorul firmei Vox Music Ltd, decide să manufactureze caseta în condiții deosebite. Concluzia: se poate și în România când se lucrează așa cum trebuie. În acest moment materialul muzical este gata și va așteptăm opiniile.

Componenta actuală a formației este: Marius Niță (vocal, 17 ani), Mihai Nichita (keyboards, 18 ani), Tudor Cioponea (bas, vocal, 17 ani) și Tiberiu Georgescu (keyboards, 16 ani). Din formație au mai făcut parte în scurte perioade Ciprian Mălaescu

Tomy Pop

CONCURS

Firma "Magnus International" bvba organizează un concurs dotat cu 20 de premii (caseta The Pips). Decupați talonul din revistă și trimiteți-l cât mai urgent la redacția VPR. Rețineți, doar primii 20 vor intra (gratuit) în posesia primei casete de muzică rap din România.

P.S. Citiți revista noastră pentru a afla când va fi lansată caseta și care vor fi câștigătorii ce vor veni la lansare pentru a-și ridica premiile.

TALON DE THE PIPS

Numele.....
Prenumele.....
Adresa.....

OASIS 50

Definitely Maybe (1994 - Sony Music)

Debutul discografic al formației OASIS ne propune o întoarcere în timp. Așa cum eroul filmului lui Zemeckis, "Back to the Future", este teleportat în anul 1956 și interpretează "Johnny B. Good" în manieră Hendrix, OASIS ne propun piese scrise în maniera formațiilor britanice ale anilor '60 dar interpretate cu mijloacele actuale de expresie. La prima vedere, totul pare "deja vă", un amestec de Who, Kinks, Beatles, T. Rex, Rolling Stones. Ascultând cu atenție albumul, ne dăm însă seama că nimic nu este lăsat la voia întâmplării, grupul având pe lângă excelența culturală muzicală și arta de a exprima într-o manieră strict personală lucruri care la alții par banale pastişe. Dacă frații Liam (voce) și Noel (chitară, voce) Gallagher au prestații stricte în maniera anilor '60, chitara ritmică (excellent Paul Arthur) seamănă mai mult cu U2 asigurând un plus de consistență sound-ului trupei. Textele pieselor abordează probleme mereu actuale tinerilor (atracția irezistibilă către alcool și tutun, aspirația de a deveni un star rock, teme existențiale) fiind scrise însă într-o manieră specifică anilor '90, de aici rezultând probabil impactul pe care-l are grupul asupra adolescenților. Oricum, eu recomand acest album în primul rând celor care posedă o cultură muzicală solidă. Vor avea multe surprize plăcute.

Nelu Stratone

THE CRANBERRIES

No Need to Argue (1994 - Island)

În urmă cu 2 ani, hitul "Dreams" avea să aducă în fruntea topurilor un grup irlandez originar din orașul Limerick. Albumul care l-a urmat s-a vândut în peste 2 milioane de exemplare, asigurând o popularitate uriașă trupei. Așteptat cu mult interes, acest al doilea album ne oferă o cu totul altă perspectivă asupra acestui interesant grup. El pare o imagine în oglindă a LP-ului "Universal Mother", realizat cu puțin timp înainte de Sinead O'Connor, maniera interpretativă, structura și tematica pieselor fiind asemănătoare. De altfel, despre similitudinea inflexiunilor vocale ale solistei Delores O'Riordan cu cele ale răzvrătitei Sinead s-a mai vorbit, dar, cred eu, că aceasta nu este voită, ea provine din tehnica vocală specifică interpretării cântecelor tradiționale irlandeze. Ambele albume tratează aceleași teme grave: lupta interconfesională, responsabilitatea englezilor sau a IRA, problema familiei și a tradițiilor irlandeze. Numai că, în timp ce Sinead O'Connor se situează pe o poziție protestantă, naționalist - extremistă, Cranberries se află de cealaltă parte a baricadei, încercând să găsească soluții pentru aplanarea conflictului. De altfel, chiar și titlul albumului este edificator. Tocmai din acest motiv, al implicării sociale, acest album poate să dezamăgească pe foarte mulți dintre fanii trupei, deoarece nici "Zombie" și nici "Ode to My Family", cele mai reușite piese ale albumului, nu au atribute de hit. Pentru că acest album este în primul rând unul conceptual, nefăcând nici un rabat facilului. Probabil că tocmai această atitudine pacifistă adoptată de formație l-a adus anul trecut numeroase invitații, printre care și participarea la Woodstock '94. (N.S.)

Cu siguranță, cea mai controversată figură a zilelor noastre, în rockul underground național, este afișată de acest personaj deosebit pitoresc, deseori enervant până la apoplexie, care răspunde la numele de Ticke (pentru neavizați: se pronunță Titché). Domiciliat în Brașov, este un om al tuturor pasiunilor, când exuberant și jovial, când deprinsat sau înținat la culme de tot ce-l înconjoară. Băiat bun în cea mai mare parte a timpului, prieten pe care te poți baza la necaz, Ticke devine de neștiut atunci când e vorba de muzică. Pentru muzica dotată cu liră, portativ și walkman e capabil de orice sacrificiu. Când uroș pe scenă, devine de nerecunoscut: se năvârte ca un leu în cușcă, blajinul microfon se transformă în mână sa într-o armă veritabilă, iar ura și rejecția față de periferia lumii de care se simte sufocat atinge apogeul în piese extreme, ritmate până la demență, dominate de obsesii sociale. În urmă cu vreo 7 ani a fondat Pansament, primul grup underground punk/hardcore de notorietate națională, dar pe care l-a părăsit fără nici un regret în 1993 din cauza vechicilor "orientări muzicale". A stat luni întregi pe tușă, a compus, a înregistrat casete de unul singur, și-a ajutat amicii de la Detector și Ura de după Ușă să dezbuteze. Apoi, în urma cinci zile, a pus pe picioare o nouă trupă - Nations Slum. O apariție de senzație la "Dracula Rock '93". Băgare și iscusit, nu scapă nimic din ce înseamnă rock, indiferent de nivelul abordat: organizarea concertelor, da interviuri anapoda prin tot felul de ziare locale (odată mă înjură chiar pe mine pentru că (de puțin) câștig, dar recunoaște că o face din prietenie), susține o emisiune săptămânală la postul TV Canal P+, apare la stațiile locale de radio. Mai nou, și-a mai format un grup, Waste, în care experimentează cu claviatură și nu mai puțin de șase componente un stil fusion între The Cure și Type O Negative. Să nu credeți că-n Nations Slum lucrurile stau chiar pe roze. Recent, Ticke a refuzat pur și simplu să urce pe scenă la recitalul propriului său grup (cap de afiș), pentru că i s-a năzărât ceva. Asta-i Ticke, hai să-l luăm așa cum este, fără a-i mai exagera calitățile sau defectele. El face muzică în România și-o face bine, deși se simte născut pe alte meleaguri. Azi, cu Nations Slum (trupă pe care o vede în câțiva ani lansată la nivel european), mâine cu cine știe ce alt proiect în cap, Ticke va continua cu siguranță să ne fascineze, rămânând același nonconformist declarat. Slau dovedind titlurile pieselor cântate, numele formației - Mahala Națumii - (cât de sugestiv!) - răspunsurile sale "din topor" la interviul de mai jos, cât și fotografiile promoționale realizate, din care, vă asigur, am ales-o pe cea mai puțin șocantă.

G.G. - Cine sunt cei care "se ascund" în spatele numelui de Nations Slum, când și cum v-ați cunoscut?

Mari - Vocal este Ticke (ex-Pansament), iar noi, Mariu (bas), Zoli (tobe) și cu mine (la chitară) am cântat înainte sub numele Detector.

Ion Alin Petre (Tg. Jiu). 1) Editarea a două publicații diferite (Vox-Pop, respectiv Vox-Rock) este deocamdată imposibilă, în primul rând din cauza prețurilor exorbitante practicate de tipografi. 2) Proprii instituții unei "cotizații lunare" pentru "întreaga Gașcă". Fondurile ar putea sta la baza sponsorizării unor concerte, a editării unui fanzin etc. Supunem la vot propunerea ta. 3) Din colaborarea Slayer/ICE-T nu dețin decât compilația "Judgement Night".

Mariana (Focșani). 1) Discografie Megadeth: "Killing Is My Business..." MFN/1984; "Peace Sells, But Who's Buying?" Capitol/1986; "So Far, So Good, So What" Capitol/1988; "Rust In Peace" Capitol/1990; "Countdown To Extinction" Capitol/1992; "Youthanasia" Capitol/1994. Grupul are mai multe discuri single (cel mai bine situat în topuri: coverul "No More Mr. Nice Guy" (Alice Cooper) din coloana sonoră a filmului "Shocker"). 2) Discografia Sepultura indicată de tine este corectă. 3) Cu discografia oficială Nirvana cred că te-ai lămurit din VPR nr. 21/94. Piesa citată de tine deschide albumul "Nevermind". 4) Dacă citeai cu atenție revista, aflai și opinia mea (pozitivă) despre caseta grupului Cronos, "Apropierea sfârșitului". 5) "Fucker" -ul din Călărași este rugat să-și scrie la adresa str. D. Canteleir, nr. 6, Bloc 1, ap. 11, Focșani, Vrancea, 5300. 6) N-am scris nimic despre Sepultura în ultima vreme? Și asta după ce am dedicat trupele un întreg serial? Nu crezi că mai sunt și alții care așteaptă la rând? Notează ultimul single: "Slave New World", apărut în iunie la Roadrunner. CD-ul cu două piese are în plus "Desperate Cry" (live), CD-ul 10" mai include "Crucificados Pelo Sistema", "Drug Me" și "Orgasmatron" (live), iar varianta CD digipack alătură titlului cele două live-uri trase la Downington Masters Of Rock pe 4 iunie. Neoficial, circula prin Europa "Sarcastic Existence", un CD din concert cu 14 piese înregistrate la 11 iunie 1992. Multumim!

Rob Halford (Tg. Mureș). 1) Greșeala de vârstă îți aparține (te nu lui...). Alice Cooper. Am reținut că ai 14 ani nu 11. 2) Multumesc pentru datele trimise, aștept noi colaborări.

Bogdan Stălin (Ploiești). 1) Date despre Nations Slum găsești chiar în acest număr. 2) Ai avut Biohazard în nr. 27/94. 3) Sunt bucuros că mă informezi despre mișcarea rock locală, dar, pentru Dumnezeu, scrie mai ciet!

Andy Ghost (Târnăveni). 1) Ultima parte a "reștanțelor" ce-ți sunt destinate reintroduce în scenă grupul Death Angel. Față de zecile de grupuri thrash lansate într-un tempo infernal cu 100 de mii pe oră, cu heavy metal neanderthalian și deseori stupid, trupa celor cinci verșori originari din Filipine constituie o figură aparte în rockul decenului nouă, în primul rând prin muzica interesantă, dublată de texte minuoș elaborate. Considerați multă vreme "Beach Boys ai thrashului" demonstrează aceeași preocupare față de Sepultura, reușind ca până la vârsta majoratului să dispună de o discografie de învidiat. Aplaudat în masă, albumul "Act III" dezvăluie o avansată concepție muzicală: baladesc și simț al percepției senzoriale desprins pară din

ROCK AUTOHTON

Ticke - Cu circa o săptămână înaintea festivalului "Dracula Rock '93" am aflat că voi cânta și eu acolo, dar nu mai aveam formație după părăsirea Pansament-ului. Practic, în ultimul moment, mi-a venit ideea să colaborez cu băieții din Detector. Treaba a mers mai mult decât bine și astfel trupa a rămas...

Zoli - Repetam la Ticke în dormitor, unde în noiembrie '93 am imprimat un prim demo cu titlul "Against", care conține piesele: "First In Tour Mouth", "Elevator To Hell", "Under My Dead Brain Waves", "Sick Shit" și "Vrem capul lui...". Pentru cei interesați imprimăm gratuit acest demo. Comandați-l la adresa: Blago Atila, str. Johann Gott nr. 5, ap. 2, Brașov/2200 sau la telefonul 068/14.43.31.

Mariu - Într-un timp, s-a rezolvat și problema salii de repetiții, actualmente găzduindu-ne Casa de Cultură a Studenților din Brașov, unde avem posibilitatea de a da și concerte.

G.G. - Diferența de naționalitate n-a fost o problemă?

Mari - Nu, în nici un caz. Cu Zoli am cântat mai bine de trei ani și ne-am înțeles mai mult decât bine, iar pe Ticke îl cunoaștem de mult, neexistând conflicte etnice.

Ticke - De altfel, am făcut și o versiune în limba germană la piesa "Vrem capul lui...". Text îndreptat împotriva naționalismului fascist și a rasismului...

G.G. - Dacă am înțeles bine, pentru "Dracula" ați pregătit patru piese în nici o

săptămână. Cum a mers treaba după festival?

Mari - Pe scene nașpa lucrați de zece ori mai mult decât ar fi normal, dar - zic eu - am reușit să adunăm un repertoriu care să ne reprezinte. Pe lângă piesele noastre de pe demo și "Mather Fuckers Planet", "WEB", "Rest In War", "God For One Day", "Heal Them With The Bullets" avem și cover-uri Sex Pistols, The Clash și Sepultura.

Mariu - În noile condiții de repetiții, 30 de ore pe săptămână, am introdus și metoda împrumutată de la moșii din Timpuri Noi: un minut întârziere se plătește cu 100 de lei.

Ticke - Tot la capitolul "realizări" putem trece recitalul de la Buzău Top T '94, concertele reușite în Lectorat (cu Tectonic, Ura de după Ușă, Deja Vu și alții), Festivalul de la Craiova, unde am avut un public de milioane, cât și locul doi obținut la Video Rock 5 în emisiunea TV de miercuri seara.

G.G. - Pe când un concert în București?

Ticke - Clubul "Alis" al lui Dorian Ciubuc era un loc ideal pentru așa ceva, dar din păcate s-a supt... Așteptăm o invitație sau, eventual, redeschiderea unui alt club. Cine dorește, ne poate scrie pe adresa: Mari Antohi, str. Lungă nr. 58c/14, Brașov/2200.

G.G. - Ce ne pregătiți în viitor?

Ticke - În primul rând, consider că un disc ar fi bine venit, cât și o mediatizare corespunzătoare a formației Nations Slum. Pe plan apropiat, în următoarele două luni, vom trage, pe banii noștri, materialul unui întreg album. Personal voi continua și proiectul Waste, fiind posibil și participarea la două proiecte surpriză anul acesta.

Mari - E foarte greu să te faci auzit din provincie când toate aranjamentele se fac la București.

Zoli - Noi totuși sperăm că cei în cauză să ne acorde sprijinul lor.

Mariu - În paralel vom avea și noi un proiect independent: o trupă gen House Of Pain, care n-are încă nume, dar din care voi face parte eu, Mari, bateristul Danus Guiberea de la Pansament și un vocalist nou, Dan Nistor, foarte bun și cu timbru apropiat de cel al lui Billy Milano.

G.G. - În final, Ticke mai vrea să ne comunice ceva? Poate cine este de fapt Nations Slum?

Ticke - În general, se exagerază insistând pe persoana mea. După un an de existență deloc neglijabilă, în formulă constantă, cred că pot spune cu convingere un lucru: noi Ticke sau Mari fac ca trupa să fie ceea ce este, ci prezența tuturor celor patru membri. Avem probabil cel mai agresiv și sincer show de pe scena rockului românesc, iar din punct de vedere muzical slumcore-ul nostru ba înclină spre rădăcinile haoticului punk, ba construiește riffuri solide de power-thrash. Noi nu suntem nici mai mult, nici mai puțin decât Nations Slum și nu din Brooklyn, ci din Brașov!

G. Gomboș, ianuarie '95

ACTUALITATEA ROCKUL NOSTRU

♦ Mii de mulțumiri, acum, la început de an, pentru urările de bine adresate revistei, celor ce o scriu și subsemnatului de prietenii din toată țara. Să dea Domnul ca anul ce tocmai a început să ne aducă de toate: sănătate, cont în bancă, bere la vară, prieteni noi, adevărați și rock de cât mai bună calitate!

♦ Apreciez telefonul "de împăcare" primit de la doomerii Grimegod. La rândul nostru considerăm "conflictul" încheiat și le urăm talentaților arădeni: baftă și un prim LP! După apariția de la sfârșitul anului de la Piatra Neamț și Râmnicu Vâlcea, grupul și-a strâns rândurile și lucrează într-un studio din Arad la o casetă de 62 de minute, mixată pe 8 canale, pe care sperăm s-o vedem cât mai curând în Metal Indie Demo Chart.

♦ Se află în stadiu avansat de lucru albumul Ura de după Ușă, intitulat "De ce atâta ură?". Produsul este realizat pe casetă audio și (după cum am mai amintit) a fost înregistrat și mixat în studioul Taurus din Cluj, cu ajutorul sunetistului Ovidiu Buhăgeț, asistat de Kuki Gherman (Experimental, Brașov). Dacă prima față conține deja cunoscutele hituri ale trupe ("Ura de după Ușă/Ormul de la TV/ Sticlă/ Ete-te la tine/Sexualitate"), fața a doua, la fel de incisivă, dar mult mai tehnică ("Dement/Bătăie de batjocură/ Sânge rece/Strigătul durerii") este dedicată "în primul rând celor ce au încercat să stopeze evoluția grupului, acuzându-l că e mult prea comercial".

"face compromisuri ieftine" sau "compune în numai trei acorduri". Recent, prin entuziasmul realizator de emisiuni underground Bogdan Șerbu, grupul a primit oferta realizării unui SPLIT-EP (altă premieră națională!) realizat împreună cu Z.O.B. și editat de Electrecord. Vom reveni cu alte amănunte.

♦ Nume nou în undergroundul doom/death național: Abigail din

București, cvartet alcătuit în ianuarie 1994 de Dragoș Grigorescu (21 ani,

v/c/k), Răzvan Alexandru (21 ani, c/k/v), Cătălin Scănteie (18 ani, b) și George-Angel Tudor (22 ani, t). Răzvan, sufletul trupei, a cântat ani de zile cu Eternal, Punct Mortal (debut: Gălele Metal Fan '93) și a colaborat două luni, în vara trecută, cu Cronos, al cărui fan necondiționat este. Cătălin a cântat cu Ritual și Coma. Recent, a fost înregistrat demoul de debut "These Are The Ruins Of Mine". Grupul caută un clăpar bun, cu sculă și amator de doom atmosferic. Solicitanții pot suna la 688.41.38, unde le va răspunde Alex.

♦ După o scurtă perioadă în care Bogdan Vișan a cântat cu Taine, Cronos s-a reunit și va cânta cu siguranță la Rock Festival timișorean. La rândul lor, Taine și Abigail așteaptă "jurizarea" casetelor demo trimise.

♦ Completări picante trimise de Alin Oprea, referitoare la reușitul concert Sin/Nom/666 (Turda/18 noiembrie '94) din Sala Teatrului. Asupra ultimelor două grupuri ne vom opri în curând, așa că acum vă prezentăm ultima componență Sin: Alin Oprea (c), Lucian Cioargă (t), Emiliu Sandru (b), Alex Malschi (k), Tavi Colen (din Tg. Jiu, v). Invitați au fost Andy Ghost, Teo, Călin și Levi din Altar. Dezmățul a fost total: 27 de scaune rupte, 7 arestări (!), mai mulți "bestiali" aruncați de pe scenă și "implântați" între scaune; mai multe perechi au fost surprinse de femeia de serviciu făcând dragoste în spatele draperiilor. Accesul cu alcool a fost permis, motiv pentru care atmosfera a fost foarte incinsă. Ultima parte a showului s-a desfășurat cu toate luminile aprinse, pentru evitarea incidentelor, dar și "pentru a ne vedea mai bine". La finalul din "Knocking" (variantea Guns) cine a vrut a urcat pe scenă și a cântat. "A fost o sărbătoare desfășurată sub nonconformistul simbol Sex. Drink and Rock'n roll!" Același Alin ne informează că de curând Sin a tras câteva piese în noua formulă, într-un stil cu "faze de doom, chitare distorsionate și pian, a la Paradise Lost". Ce mai, așteptăm caseta!

♦ Pentru toate rubricile metalice (A.D.R.N., Gașca de prieteni, Rock Autohton, Play, Coșmar pe strada morții) scrisorile, corespondențele și casetele demo sunt așteptate la cunoscuta adresă: Gabriel Gomboș, București CP. 11-42, sector 2, cod 72400.

(1991): "Phallus In Wonderland" (1992): "Skulhed Face" (1994). În exclusivitate pentru voi am obținut și componența sadicilor alieni: Balzac, The Jaws Of Death (c), Oederus Urungus (v), Flattus Maximus (c), Techno Destructor (k), Beefcake The Mighty (b), Nipples Erectus (t), Slymenstra Hymnu (dansatoare). Pe cel de-al doilea LP, Techno și Nipples au fost înlocuiți de Jizmar The Gusher (t). Mai târziu, Balzac și Slymenstra au abandonat și ei proiectul. Gwar continuând cu Oederus, Flattus, Beefcake și Jizmar. Să nu-l uităm pe managerul Sleazy P. Martini, pe care grupul îl propune candidat pentru președinția SUA. Profilul Gwar este valabil și pentru Darkman (Oradea).

♦ Dragoș (București). 1) Te dai mare fan Cannibal Corpse, dar ai omis din discografie tocmai LP-ul '94 "The Bleeding". 2) Gașca este deschișă tuturor. Trebuie doar să scrii, să ceri sau să oferi ceva. Simplu și deschis, ca între prieteni. 3) Nimeni nu s-a arătat interesat de producerea casetei "New Wave Of Romanian Killers". Când vom găsi un producător... 4) Răspunsurile publicate în Gașcă cuprind în general aria death, doom, black, grind, thrash, speed și doar accidental heavy, power, hardcore. 5) Despre Judas Priest ai citit un miniseriale; urmează un amplu profil. Pentru Queen și Manowar nu apela la mine. 6) Nu, oficial nostru poștal nu este în șoseaua Iancului. Pentru probleme legate de forma revistei scrie-i lui Andrei. 7) Transmis celor de la Metalchrist opinia ta: discul sună bine, dar grafica de pe copertă lasă mult de dorit.

♦ Remus Teon (Târgoviște). 1) Ești fan Iris și nu cunoști date elementare despre trupă? 2) Discografie Iris: "Iris" (LP/deceembrie 1984); "Iris II" (LP/mai 1987); "Nu te opri!" (LP/iunie 1988); "Iris IV" (LP/1991); "Best Of IRIS" (CD/1992); "Iris 1993" (LP/MC/deceembrie 1993). 3) Doar pentru voi și "Trenul fără naș" sunt pe primul album. "De ce oare ai plecat" și "Vino iar" apar pe "Iris IV". "Floare de Iris" este pe LP-ul "Nu te opri".

♦ Darkman (Oradea). 1) Piese de pe "Under The Influence": Overkill; "Sherd/ Never Say Never/Hello From The Gutter/Mad Gone World/Brainfader/Drunken Wisdom/End Of The Line/Head First/Overkill III". 2) Etichetat "grupul speed numărul unu din Scandinavia" sau "dinamita daneză". Arti-

LINE OFICIALĂ DE AUTOCAR

București - Frankfurt - Dortmund - Hamburg

ZILNIC (cu două pe traseu): București - Ploiești - Brașov - Sibiu - Deva - Arad - Nürnberg - Ulm - Stuttgart - Karlsruhe - Mannheim - Frankfurt - Köln - Düsseldorf - Essen - Dortmund - Kassel - Göttingen - Hildesheim - Hannover - Hamburg.

București - Frankfurt - PARIS

Plasări micșurate, lei, săptămânal.

Prețuri excepționale, bagaje 50 kg (2), 30 kg (suplimentar).

Legături cu autocarul din Frankfurt spre toate orașele Europene.

Autocare Deutsche - conștienți de servicii.

ROMÂNIA

str. Sofia 26 - București

tel. (0040) 1-2121270

GERMANIA

Bender Platz 3

60320 Frankfurt

(069) 252864

lery se naște în 1982 sub impulsul instrumentiștilor Jorgen Sandan (c. ritm, fost la grupul punk The Mortuary) și Carsten Nielsen (t, fost roadie la Mercyful Fate). După inevitabilele modificări de line-up, (1) apare în 1985 alături de cei doi, figurând și Flemming Ronsdorf (v), Michael Stutzer (c), Morten Stutzer (b), pentru a concura "Banded By Blood"-ul Exodusului. Să nu uităm totuși amprenta lăsată de Carsten Lohmann, vocalistul primelor două demo. Doi ani mai târziu, iese (2), un opus techno thrash de înaltă clasă, dar Neat Records, firmă total neinspirată și aproape falimentară, realizează contractul grupului, care rătăcește încă doi ani până la întâlnirea cu Roadrunner. La sfârșitul lui 1989, frații Stutzer (cu Morten trecut pe chitară ritmică), Ronsdorf, Nielsen și Michael Rasmussen (b) imprimă alături de producătorul Flemming Rasmussen (Metallica) (3), unul din cele mai bune albume underground ale sfârșitului de deceniu. Cu toate acestea, trupa continuă să rămână ignorată de marile public, anul 1991 aducând dizolvarea. Din același an, Ronsdorf s-a transferat la germanii Destruction. Discografie: 1) "Fear Of Tomorrow" - 1985; 2) "Terror Squad" - 1987; 3) "By Inheritance" - 1990. 3) Nu dețin date despre Attack și Annarchy. 4) Discul Neurotica se poate achiziționa de la "Muzica" sau prin "Discul prin poștă". 5) Aștept corespondențele britanice promise. Sper să devii un colaborator de bază al rubricilor noastre.

♦ Satan (Făgăraș). 1) Ai dreptate, în vechiul P.R.S., cam pe la începutul "Coșmarului", din cauza unor deficiențe de documentare, discografiile celor două grupuri Baphomet au fost amestecate. Ulterior, am

publicat variantele corectate: Baphomet (SUA, acum Banished, în VPR 17 și 30/94) și Baphomet (Germany, în nr. 31/94). 2) Nu mă supăr, dimpotrivă e necesar să corectăm eventualele scălpări. 3) Nu dețin date despre trupele glam și punk indicate. 4) Despre Death Angel am scris mai înainte, urmează Sanctuary. Grupul al cărui nume a fost ales după un cântec Iron Maiden, s-a format în 1984 la Seattle, la inițiativa verilor Sean Blosi și Lenny Rutledge, mai mereu întâlniți într-un guitar-shop local. Grupul a fost completat cu Warren Dane (v), Jim Patrick Sheppard (b) și Dave Budbill (t) și imediat după primele înregistrări are nesperată șansa de a deschide pentru King Diamond/Megadeth și de a încredința primul demo lui Dave Mustaine, încântat, acesta îi încredințează managerului său Keith Rawls și alături de inginerul Terry Date co-produce LP-ul de debut "Refuge Denied" scos în SUA de casa Epic. Peste noapte, 50.000 de exemplare sunt vândute, iar grupul ajunge faimos pentru thrashul său proaspăt și extrem de dinamic. Un remake după Jefferson Airplane, "White Rabbit", este hit la MTV în vara lui 1988. După aproape 3 ani de turnee acaparatore (între care unul cu Megadeth în Europa), la începutul lui 1990 apare albumul secund, "Into The Mirror", tras cu Howard Benson (Bang Tango) la Los Angeles. În 1991, Rutledge a fost înlocuit de chitaristul Matt Fox (ex-Bitter End), dar de atunci nu mai posedă alte referiri despre grup. Notează că o curiozitate, cei 78 de centimetri de păr ai blondului Dane, cu 1,5 cm mai lung ca al satenului său coleg, Blosi.

IANUARIE

- 1 duminică Gabriel Dorobanțu
- 2 luni Mihail Constantinescu
- 3 marți Valeriu Bădeș (Roata)
- 4 joi Doina Bădeș
- 5 vineri Dan Stănescu
- 6 sâmbătă Cristin Minulescu (Iris)
- 7 duminică
- 8 luni Laurențiu Profeta
- 9 marți Victor Socăciu
- 10 joi
- 11 vineri Anton Șuteu
- 12 sâmbătă Angela Vulpescu (Secret)
- 13 duminică
- 14 luni Doru Borobea (Iris)
- 15 marți Camelia Dăscălescu
- 16 joi Stela Enache
- 17 vineri Marina Florea
- 18 sâmbătă Ion Cristinoiu, Iuliu Merca (Semnal M)
- 19 duminică Carmen Rădulescu
- 20 luni Natalia Gubena
- 21 marți Doina Spătaru
- 22 joi Ovidiu Lipan-Țandărică
- 23 vineri
- 24 sâmbătă
- 25 duminică
- 26 luni
- 27 marți
- 28 joi
- 29 vineri
- 30 sâmbătă
- 31 duminică

FEBRUARIE

- 1 miercuri Andy Ghost (Altar)
- 2 joi
- 3 vineri Adriana Buciu (Secret), Carmen Trandafir
- 4 sâmbătă
- 5 duminică Cătălin Crișan
- 6 luni
- 7 marți Florin Ochescu
- 8 joi
- 9 vineri
- 10 sâmbătă Mirela Păun (Secret)
- 11 duminică Mihail Cemea (Sfinx Experience)
- 12 luni Gil Dobrică
- 13 marți Andrei Kerestely
- 14 joi
- 15 vineri
- 16 sâmbătă
- 17 duminică
- 18 luni
- 19 marți Elena Cârstea, Virgil Popescu
- 20 joi
- 21 vineri
- 22 sâmbătă
- 23 duminică
- 24 luni
- 25 marți
- 26 joi
- 27 vineri
- 28 sâmbătă
- 29 duminică
- 30 luni
- 31 marți

MARTIE

- 1 miercuri
- 2 joi
- 3 vineri
- 4 sâmbătă
- 5 duminică Gina Pătrașcu
- 6 luni
- 7 marți Dan-Andrei Aldea
- 8 joi Adrian Ordean (Compact)
- 9 vineri
- 10 sâmbătă George Nicolescu
- 11 duminică
- 12 luni
- 13 marți Viorela Filip
- 14 joi
- 15 vineri
- 16 sâmbătă
- 17 duminică
- 18 luni
- 19 marți
- 20 joi
- 21 vineri
- 22 sâmbătă
- 23 duminică
- 24 luni
- 25 marți
- 26 joi
- 27 vineri
- 28 sâmbătă
- 29 duminică
- 30 luni
- 31 marți

APRILIE

- 1 sâmbătă
- 2 duminică Gică Petrescu
- 3 luni
- 4 marți
- 5 miercuri
- 6 joi
- 7 vineri
- 8 sâmbătă
- 9 duminică
- 10 luni
- 11 marți
- 12 miercuri
- 13 joi
- 14 vineri
- 15 sâmbătă
- 16 duminică
- 17 luni
- 18 marți
- 19 joi
- 20 vineri
- 21 sâmbătă
- 22 duminică
- 23 luni
- 24 marți
- 25 joi
- 26 vineri
- 27 sâmbătă
- 28 duminică
- 29 luni
- 30 marți
- 31 joi

1995

n. 21 dec. 1940

25 de ani
de la
dispariție

Jimi Hendrix

Rolling
Stones

SEPTEMBRIE

- 1 vineri
- 2 sâmbătă
- 3 duminică Sorin Chiriuc
- 4 luni Marina Voica
- 5 marți
- 6 miercuri
- 7 joi
- 8 vineri
- 9 sâmbătă
- 10 duminică
- 11 luni
- 12 marți
- 13 miercuri
- 14 joi
- 15 vineri
- 16 sâmbătă
- 17 duminică
- 18 luni
- 19 marți
- 20 miercuri
- 21 joi
- 22 vineri
- 23 sâmbătă
- 24 duminică
- 25 luni
- 26 marți
- 27 miercuri
- 28 joi
- 29 vineri
- 30 sâmbătă
- 31 duminică

OCTOMBRIE

- 1 duminică
- 2 luni
- 3 marți
- 4 miercuri
- 5 joi
- 6 vineri
- 7 sâmbătă
- 8 duminică
- 9 luni
- 10 marți
- 11 miercuri
- 12 joi
- 13 vineri
- 14 sâmbătă
- 15 duminică
- 16 luni
- 17 marți
- 18 miercuri
- 19 joi
- 20 vineri
- 21 sâmbătă
- 22 duminică
- 23 luni
- 24 marți
- 25 miercuri
- 26 joi
- 27 vineri
- 28 sâmbătă
- 29 duminică
- 30 luni
- 31 marți

NOIEMBRIE

- 1 miercuri
- 2 joi
- 3 vineri
- 4 sâmbătă
- 5 duminică
- 6 luni
- 7 marți
- 8 miercuri
- 9 joi
- 10 vineri
- 11 sâmbătă
- 12 duminică
- 13 luni
- 14 marți
- 15 miercuri
- 16 joi
- 17 vineri
- 18 sâmbătă
- 19 duminică
- 20 luni
- 21 marți
- 22 miercuri
- 23 joi
- 24 vineri
- 25 sâmbătă
- 26 duminică
- 27 luni
- 28 marți
- 29 miercuri
- 30 joi
- 31 vineri

IULIE

- 1 sâmbătă
- 2 duminică
- 3 luni
- 4 marți
- 5 miercuri
- 6 joi
- 7 vineri
- 8 sâmbătă
- 9 duminică
- 10 luni
- 11 marți
- 12 miercuri
- 13 joi
- 14 vineri
- 15 sâmbătă
- 16 duminică
- 17 luni
- 18 marți
- 19 miercuri
- 20 joi
- 21 vineri
- 22 sâmbătă
- 23 duminică
- 24 luni
- 25 marți
- 26 miercuri
- 27 joi
- 28 vineri
- 29 sâmbătă
- 30 duminică
- 31 luni

AUGUST

- 1 marți
- 2 miercuri
- 3 joi
- 4 vineri
- 5 sâmbătă
- 6 duminică
- 7 luni
- 8 marți
- 9 miercuri
- 10 joi
- 11 vineri
- 12 sâmbătă
- 13 duminică
- 14 luni
- 15 marți
- 16 miercuri
- 17 joi
- 18 vineri
- 19 sâmbătă
- 20 duminică
- 21 luni
- 22 marți
- 23 miercuri
- 24 joi
- 25 vineri
- 26 sâmbătă
- 27 duminică
- 28 luni
- 29 marți
- 30 miercuri
- 31 joi

DECEMBRIE

- 1 vineri
- 2 sâmbătă
- 3 duminică
- 4 luni
- 5 marți
- 6 miercuri
- 7 joi
- 8 vineri
- 9 sâmbătă
- 10 duminică
- 11 luni
- 12 marți
- 13 miercuri
- 14 joi
- 15 vineri
- 16 sâmbătă
- 17 duminică
- 18 luni
- 19 marți
- 20 miercuri
- 21 joi
- 22 vineri
- 23 sâmbătă
- 24 duminică
- 25 luni
- 26 marți
- 27 miercuri
- 28 joi
- 29 vineri
- 30 sâmbătă
- 31 duminică

O să
avem
un an
plin!

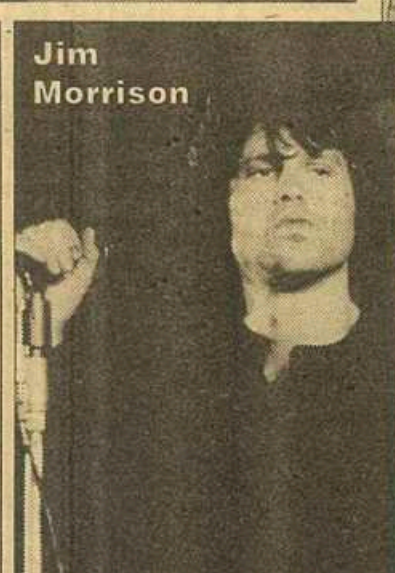
Kurt Cobain

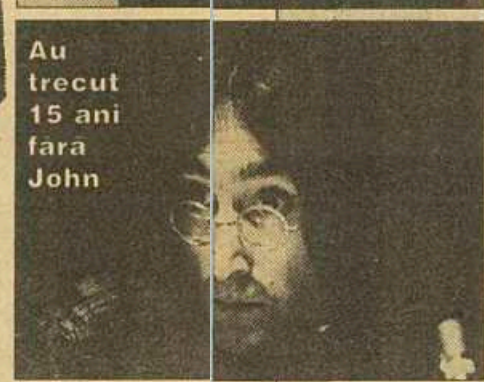
Pink Floyd

Janis Joplin

Jim
Morrison

Au
trecut
15 ani
fara
John

Freddie Mercury

Mariah
Carey

Eu și demonul JOHNNY CASH

Johnny Cash s-a născut în 1932, într-un sat din Arkansas. O copilărie rurală clasică - școală, lucru la fermă și mersul la biserică duminică. În notele ce însoțesc noul său album, el evocă relațiile cu mama sa și primele încercări la chitară. După serviciul militar, Cash se mută la Memphis și devine pentru un timp vânzător de electrocasnice. În 1955 obține un contract la Sam Philips. Timp de trei ani este la Sun Records, alături de Elvis, Jerry Lee Lewis și Roy Orbison. Realizează clasicele "Folsom Prison Blues", "Hey Porter" sau "I Walk The Line" - cântece care vorbesc despre cai, despre trenuri, despre închisoare și despre crime. Muzică rezultată din diapazonul textelor: un suflu particular care evocă tropăitul unui cal sau trecerea trenului, vibrația zidului unei închisori sau vocea unui condamnat la moarte.

În 1958 părăsește Sun pentru Columbia, unde rămâne aproape 30 de ani, până în 1986. La Columbia, muzica lui Cash evocă aceleași evenimente, îmbogățită de trompetele mexicane și nu numai.

Cu "Orange Blossom Special", "Ring Of Fire", "The Ballad Of Iwo Hayes" trecem de la alb și negru la o lejeră culoare sepi. Scenariile au rămas aceleași. Înregistrează sute de cântece, care vorbesc tot despre cai, trenuri, închisori și crime. Dar și despre indieni și religii. Tabloul Americii este astfel complet - țara s-a construit cu focuri de revolver și versete din biblie.

Trenul a trecut, dar Johnny Cash este pregătit; puțin schimbat, dar aura este intactă.

R - Este surprinzător că noul album a apărut la American Records, compania lui Rick Rubin, mai degrabă specializată în rap și heavy metal.

J.C. - Contractul cu precedentă casă de discuri se apropia de sfârșit. Într-o zi, Rick Rubin l-a chemat pe managerul meu să-i spună că-l interesa să mă facă să înregistrez un nou disc. Am întrebat: "Cine este acest Rick Rubin?" M-a contrariat puțin și am zis că dacă vrea să-mi vorbească nu are decât să vină să mă vadă în concert. A venit la unul din show-urile din California. Trebuie să înțelegi că sunt ani de zile de când concertează numai la Nashville. Cariera mea se adâncise în rutină. Nu există nici un buget decent pentru discurile mele, nu se mai investește în mine. Totul devenea în zadar, fără efect. De ce să mai fac un alt disc? Aveam impresia că nimeni nu dorea să-l asculte, că nu va fi difuzat la radio, că va fi o pierdere de timp și energie. Pe lângă toate acestea mi se urse să mai aud vorbindu-se de buget, procente, știu ce vârstă am și la această etate nu te mai interesează căru public i se adresează discul tău. De altfel, vârsta fizică n-are nici o importanță pentru mine. Când mă trezesc dimineața, mă simt ca la 30 de ani. Însă fiecare zi care trece, mă îmbătrânește...

R - Astăzi sunteți integrat și recunoscut la Nashville?

J.C. - Nu știu. Oamenii din Nashville sunt foarte dragi cu mine. Am foarte mulți prieteni aici. Waylon Jennings, Jack Clement... Aici trăiesc, sper, până la sfârșitul vieții.

R - În debutul carierei ați cântat la Grand Ole Opry. Nimeni nu v-a reproșat ceva la textul lui "Folsom Prison Blues"?

J.C. - Nu, l-au acceptat fără probleme. Întotdeauna a existat o dimensiune tragică în țară. Vechile cântece country ale anilor '20 sau '30 povestesc aproape toată istoria, despre morți, crime, poliști și prizonieri.

R - Ce credeți despre muzica country contemporană, despre interpreți ca Garth Brooks

sau Randy Travis? Se pare că violența și tragedia s-au evaporat.

J.C. - Problema muzicii country contemporane este că sunt prea mulți imitatori. Nu este sănătos. Și apoi, toate discurile sunt prea produse, prea curate. Îmi plac artiștii care sună ca ei înșiși, cei care au propriul drum, care au propria umbră, ca Dwight Yoakam - el nu seamănă cu nimeni. Dar pentru un Garth Brooks nr. 1, aveți a doua zi zece Garth Brooks.

R - Pe noul disc apar teme obișnuite, de exemplu violența laconică din "Delia's Zone" aduce aminte de cea din "Folsom Prison Blues".

J.C. - "Delia's Zone" este un folk clasic al anilor '20. Am rescris textul, dar nu am adăugat nimic din punct de vedere al violenței. Nu încerc să fac dintr-un criminal un erou. Am povestit istoria unui om care a omorât un altul, scopul fiind de a reda un lucru credibil și adevărat.

R - Credeți că violența și crima sunt elemente fundamentale pentru istoria Americii?

J.C. - Dacă veți încerca să suprimați toate cântecele ce vorbesc despre morți violente și despre tragedii, nu va mai rămâne mare lucru din country-ul și folkul american. America nu mai are fundament, dar ne mai rămâne doar un singur lucru: cântecele country, baladele romantice. Acestea fiind zise, primul cântec care s-a vândut într-un milion de exemplare a fost "The Prisoner's Song" în 1925: istoria unui condamnat adus în fața plutonului de execuție. Cel mai cunoscut cântec al anilor '40 a fost "Pistol Packing Mama". Aceste mici fragmente de realitate au pătruns în conștiința colectivă.

R - În cântecele pe care le iubiți sau în cele pe care le scrieți pare foarte interesant să existe o povestire. Credibilitatea și realismul sunt criterii primordiale?

J.C. - Cânt numai despre ceea ce cunosc. "Bird On A Wire" sau "The Beast In Me" sunt cântece pe care le resimt profund. Aș fi vrut să le scriu eu însumi.

R - O altă temă prezentă în opera dumneavoastră și la American Recordings este religia...

J.C. - Dacă încercăm să privim în interiorul nostru, este imposibil să nu observăm partea rea, sumbră, care există în fiecare dintre noi.

R - Vă examinați fața diabolică în "The Beast In Me". După toți acești ani, animalul mai există în dumneavoastră?

J.C. - Ah, da! Și este un animal feroce. O pasiune arzătoare mă domină, o pasiune pe care n-am înțeles-o niciodată. Există o luptă susținută pe care trebuie să o duc zilnic. În fiecare zi mă rog la Dumnezeu să fie arbitru și ori mă domină răul, ori înving. Este o luptă foarte grea. Așa a fost și cu drogurile, și cu alcoolul.

R - Nebuniile nu dispar odată cu vârsta, confortul, renumele, înțelepciunea?

J.C. - Vârsta? V-am spus că eu nu îmbătrânesc!... Nu, mă obișnuiesc cu trecerea timpului, dar unele lucruri nu au nimic de a face cu vârsta.

R - Aceste turbulențe sunt motorul celor mai frumoase discuri ale dumneavoastră.

J.C. - Dacă n-aș fi avut aceste pasiuni care mă consumă interior, dacă n-aș fi avut aceste bătălii cu mine însumi, aș fi fost fără îndoială incapabil să scriu cântece bune sau să le cânt cu asemenea intensitate. Aceste frământări mă inspiră și ele sunt subiectul sau originea de pe American Recordings.

R - Prin cântecele și concertele dumneavoastră ați vrut să arătați marelui public că deținuții rămân, înainte de toate, niște ființe umane.

J.C. - Unii dintre ei sunt niște bestii, niște animale feroce. Pe atunci se vorbea foarte mult despre programe de reeducare, despre case pentru deținuți. În această idee concertam, pentru a le aduce ceva din exterior, pentru a le alina durerea. Într-o zi am fost chemat la închisoarea de stat din New Mexico. Avuseseră o revoltă și deținuții erau nervoși. Administrația mi-a cerut să vin și să cânt pentru a-i calma puțin. În sfârșit, concertul a adus liniștea în stabiliment. Altfel spus, înainte de a fi politica, scopul tuturor acestor concerte a fost de a distra deținuții și de a-i atrage de partea mea.

R - Cum vi s-a părut apariția într-un film de serie 2, "Door to door maniac"?

J.C. - Oh, Doamne! Aveam rolul principal, acela al maniacului. La început, filmul trebuia să se numească "Five minutes to live". A fost filmul meu și

eram cu adevărat rău!... Oricum, să nu-l vedeți niciodată! Tocmai descoperisem amfetaminele, viteza. Când privești acest film, îți dai seama că erai drogat: mi-am jucat rolul sub influența dozei.

R - Astăzi sunteți complet vindecat?

J.C. - Sper. Nu mai iau nimic și nu cred că voi mai fi dependent vreodată. O altă bătălie de dus până la capăt.

R - De ce ați început să luați amfetamine?

J.C. - Pentru că era bine. La început, mi-au dat energie. Dar încetul cu încetul nu eu luam droguri, ci drogurile mă luau pe mine. Acum, mulțumesc lui Dumnezeu, ele nu mai fac parte din viața mea.

R - V-ați început cariera la Sun alături de Jerry Lee Lewis și Elvis Presley. Care era raportul dumneavoastră cu ei?

J.C. - Carl Perkins și Jerry Lee mi-au rămas întotdeauna foarte buni prieteni. Roy Orbison a fost unul dintre cei mai buni prieteni ai mei. Moartea sa a fost o mare pierdere pentru muzica americană. Pe vremea când era la Sun, Elvis avea 19 ani și eu aveam 23. Am făcut trei turnee împreună. În 1955, i-am deschis concertul de la Memphis. După întoarcerea sa din armată, ne-am văzut din ce în ce mai rar. Apoi, de la începutul anilor '60 și până la moartea sa, nu l-am mai întâlnit. Nu am fost niciodată prea apropiați.

R - Exemplul dumneavoastră arată că se poate rezista tuturor presiunilor și se poate izbândi.

J.C. - Dar este foarte greu. Nimeni nu poate apărea pe o scenă, sub un proiector, în fața publicului, fără a avea un ego supradimensionat. Secretul este de a te îndepărta de acest ego după ce cobori de pe scenă. Când ești din nou singur cu tine însuși, trebuie să te dezbraci de paielele showbizului. Nu este întotdeauna ușor, pentru că ești recunoscut pe stradă, și se cer autografe. Trebuie să rezisti la aceste efecte ale celebrității, să-mi spun că ora ce urmează sunt singur - asta îmi permite să continui. Am nevoie de aceste momente de calm și singurătate pentru a-mi recupera forțele și inspirația, pentru a putea înfrunta din nou oamenii, publicul, scena.

R - Ați cunoscut tot ceea ce înseamnă succes: discuri de aur, Grammy-uri, Hall of Fame, scrisori de la președinți, medalii de onoare. Toate aceste distincții contează pentru dvs?

J.C. - Ceea ce contează înainte de toate sunt cântecele mele, munca mea și ziua de astăzi, prezentul. Priviți toate aceste distincții de pe perete. Îmi place, dar nu trăiesc din asta. Nu închid ușa trecutului, dar nu trăiesc acolo. Nu vă gândiți la aceste medalii. Dacă urc pe scenă în această seară, nu voi fi judecat după ceea ce există pe peretele meu. Pe scenă nu-mi pasă de toate aceste premii Grammy și publicului, de asemenea, nu-i pasă. Pe scenă vreau să am o prestație bună și sinceră.

R - Vedeți un interpret tânăr capabil să vă ia locul?

J.C. - Sunt mulți buni, dar nu văd pe nimeni capabil să strângă lumea la un loc. Îmi plac Dwight Yoakam și Rodney Crowl. Iar eu prefer discurile ce vin de la bătrâni ca Guy Clark sau Billy Joe Shaver. Tipii ăștia sunt încă cei mai buni, par de nezdruclinați. Și sunt un fan al lui Bob Dylan, încă de la debut. Ieri seama am privit din nou "Don't look back". Acolo el cântă "It's alright Ma, I'm only bleeding", un cântec care conține o frază pe care am mai cântat-o: "He was not busy being born, he was busy dying" (Nu era ocupat să se nască, era ocupat să nu moară). Pentru mine asta rezumă multe lucruri.

Marius Furdul
din Les Inreceptibles - 8 iulie 1994

Trupa a fost înființată în 1983 de vocalistul Tom Keifer, care lucrase ca mesager la un laborator foto, pe un salariu de mizerie. Trupa sa provine din Philadelphia, orașul în care a luat naștere, în anii '70, un sound deosebit de suspect, care a fost numit Phillysound și pe care eu personal l-am botezat Siphillysound.

Numele de Cinderella provine dintr-un basm și la fel ca într-un basm a fost și soarta acestei trupe.

Flicie Sambora de la Bon Jovi: "Când eram în studio pentru înregistrarea celui de al doilea album al nostru, ne duceam deseori noaptea prin cluburi ca să ne relaxăm și să agățăm femei. Într-o seară au cântat băieții de la Cinderella și nouă nu ne-a venit să credem ce vedeam acolo. Rareori am văzut o trupă ca aceasta, care să cânte cu atâta suflet".

În concluzie, Jon Bon Jovi a produs primul demo Cinderella (amintindu-și probabil de începuturile propriei cariere, când trebuia și el să dea cu mătura prin studiouri) și le-a aranjat băieților un contract la casa lui de discuri. Totuși, după o audiere a trupei, casa de discuri a cerut ca Michael Schermich (chitară) și Tony Destra (baterie), considerați ca necorespunzători din punct de vedere fizic, să fie eliminați din trupă. Cu o suverană lipsă de colegialitate, ceilalți membri s-au conformați. Nedorii au făcut cu degetul mijlociu un gest bine cunoscut și au devenit membrii unei formații la rândul ei foarte valoroase: Britny Fox (vezi VPR nr. 19/32 - n.r.).

În 1986 a apărut albumul de debut Cinderella, "Night Songs", în formula: Tom Keifer (vocal, chitară), Jeff La Bar (chitară), Eric Brittingham (bas) și Fred Coury (baterie). Ca invitat apăsă și bateristul Jody Cortez de la Stone Tury.

HEAVY METAL LEXIKON

Albumul a fost descris de către Sylvie Simmons (de departe cea mai inteligentă, haioasă și citită jurnalistă din bransa heavy metal din câte cunosc) în felul următor: "O ediție de design AC/DC cu imprumuturi din zona Aerosmith și Def Leppard".

Comparația cu AC/DC nu pică deloc prost, mai ales că frazearea vocală a lui Tom seamănă într-adevăr la piese ca "Night Songs" sau "Shake Me", cu cea a lui Brian Johnson. Reproșurile referitoare la plagiat au fost comentate de Tom Keifer cu următoarele cuvinte: "Eu sunt de părere că ne-am creat un sound personal, deși nu am de gând să neg influența altor trupe. Dar influența există peste tot. Nimeni nu se poate lăuda că face sau a făcut ceva complet nou". Și aici are categoric dreptate.

După editarea albumului, băieții au pornit în turneu cu Poison și Loudness. După ce s-au văzut situați pe locul 6 în Billboard și-au permis să-și continue turneul cu un boss de calibru mare, ca David Lee Roth. Ceea ce n-a putut fi decât în avantajul lor, și să vă spun de ce. E clar că muzica lor nu devenise cu nimic mai bună după ce încetaseră să cânte cu Poison și Loudness. Însă, întrucât acum cântau cu David Lee Roth, s-au găsit deodată 3 milioane de fani ai hard-rockului care să considere că e normal să aibă discul de debut Cinderella în colecție. Chestie la care se adaugă și principiul speculativ al navului cumpărător de muzică, care își spune: "Cum, deja 3 milioane de cumpărători? Trebuie să fie ceva cu discul ăsta, iar eu nu vreau să fiu ultimul tâmpit care încă nu și l-a cumpărat".

Presă de specialitate, sceptică până în acel moment, nu și mai

revenea după șocul pe care îl provocase succesul cu totul neașteptat al acestei formații. Mie, unul, discul mi s-a părut mediocru, dar asta numai din perspectiva (europeană) a heavy metalului, pentru că în SUA totul este

ci ne considerăm doar buni compozitori. Piese noastre au reținut puterice, ușor de memorat și de fredonat. După opinia mea, asta este cheia succesului. În plus: în textele noastre nu e vorba nici de băutură, nici

CINDERELLA

ingrămădit sub denumirea mult mai generală de "rock'n'roll".

Întrebarea care se pune cel mai des era: "Cum s-a putut întâmpla așa ceva?" Răspunsul lui Tom Keifer: "Pur și simplu suntem o trupă cu piese bune. Noi nu ne lăsăm etichetați cu hard rock, heavy rock sau heavy metal,

de droguri sau distrugere. Muzica noastră este FUN + GOODTIME + MUSIC".

În 1987, băieții au întreprins un turneu cu protectorii lor de altădată, Bon Jovi, și au participat, alături de W.A.S.P., DIO, Anthrax, Metallica și Bon Jovi la festivalul "Monsters Of

Rock" de la Castle Donington, Anglia.

În 1988 a apărut al doilea album Cinderella, "Song Cold Winter", cu și mai puternice influențe de blues (B.B. King, Muddy Waters, Johnny Winter). Temele principale: singurătatea străzilor prăfuite de provincie și a camerelor de hotel.

Albumul a avut și de data aceasta succes, lucru care se datorează nu în ultimul rând sincerității și credibilității băieților, ca atribuite ale profesionalismului lor. Tom Keifer a dat din nou explicații la obiect: "În SUA, bluesul nu a murit niciodată. Faptul că restul lumii abia acum ia cunoștință cu el se datorează trupei ca Guns N'Roses sau Tesla, care încearcă să-l prelucresc cu mijloacele rock'n'roll-ului și ale hard rockului. Bluesul se află la originea a tot ceea ce astăzi se numește rock. Noi am crescut cu blues și rock'n'roll și nu am auzit niciodată altceva".

Între timp, trupa nu mai are nici un fel de probleme în a umple stadioane întregi. Punctul culminant al concertelor (care încep prin acorduri de muzică) este un pian alb ca zăpada, coborând de la o înălțime de 20 de metri, într-o mulțime de fulgi de zăpadă.

În timpul turneului din '87, Eric a fost înlocuit de Jimmy Bain de la DIO, pentru că voia să rămână acasă să se ocupe de soție și de fiul lui nou-născut (nici asta nu-i rău).

Cinderella a îmbogățit scena hard rock cu accente și impulsuri importante la mijlocul anilor '80. Trupa a fost imitată de nenumărați alți aspiranți la celebritate și la conturile lor cu sume rotunde.

În 1989, Cinderella a participat la festivalul "Love and Peace" din Moscova, împreună cu Bon Jovi, Motley Crue, Ozzy Osbourne și Scorpions în fața a peste o sută de mii de spectatori.

1986 LP: "Night Songs"

1988 LP: "Long Cold Winter"

Manuela Boatcă

Nu, nu voi începe cu: "a fost odată..." Ne-am întors mult prea mult în timp. Povestea mea e actuală. Și reală. S-a întâmplat sâmbătă, 7 ianuarie 1995 în Germania. Eram la discoteca Extra-Koblenz. Era ora 12,00. Fani din toate colțurile lumii (Belgia, Olanda, Israel, Rusia, Spania etc.), unii mai mici, alții mai mari (cel mai tânăr avea șase ani, iar cel mai în vârstă 94) veniseră la petrecerea anuală a Fan-Club-ului Thomas Anders. Un Fan-Club mai puțin obișnuit și totuși așa cum și l-ar dori orice fan. Au venit să schimbe impresii, adrese, să asculte versiuni inedite ale pieselor lui Thomas și, nu în ultimul rând, să-și vadă idolul. Căci Thomas Anders este prezent în fiecare an la aceste întâlniri ale Fan-Clubului său, pe care-i place să-l numească "familia mea de fani" și de fiecare dată pregătește și câte o surpriză. A fost cea de-a șasea petrecere. Thomas și-a făcut apariția în jurul orei 14,00. Totul a demarat printr-o avalanșă de întrebări privitoare la noua lui înfățișare, la noul album, la numeroasele interviuri televizate din ultima vreme, totul într-o atmosferă destinsă, spontană și veselă. Relația dintre Thomas și publicul său nu era una de la vedetă la admirator, ci una de la prieten la prieten. În continuare au fost prezentate, în ordinea "oficială", cele 13 melodii de pe albumul "Souled". Înainte de interpretarea fiecăreia dintre ele, Thomas relatează pe scurt despre cum a luat ea naștere, ce incidente și ce probleme a provocat fiecare piesă. Marea surpriză a fost prezența pe acest album a unei versiuni soul a piesei Beatles "Michelle" și a unui duet Pointers Sisters intitulat "Feel For The Physical".

După derularea melodiilor, în scenă a intrat invitata specială a lui Thomas, Corinne Meyers, o tânără cântăreață oarbă, a cărei casetă demo trimisă lui Thomas îl impresionase pe acesta atât de mult, încât decisese să o prezinte și fanilor săi. Corinne, privită la început cu suspiciune de către public, a declanșat un furtunos ropot de aplauze de îndată ce a început să cânte. Cu o voce puternică, vibrantă, a intonat live o compoziție proprie - "The Greatest Love Of All" și, la insistența publicului, a bisat cu "People".

Atracția maximă a serii o constituia, desigur, posibilitatea fiecărui (!) fan în parte de a se fotografia cu Thomas, ocazie cu care se puteau obține și autografe și schimba câteva vorbe. Thomas a fost plăcut surprins de faptul că, în premieră absolută, de data aceasta se afla acolo și cineva din România și, datorită acestui fapt, am obținut permisiunea de a-l contacta pe managerul său - Achim Pauly, prezent și el la petrecere, în vederea realizării unui interviu cu Thomas.

După ce starul s-a fotografiat cu cei 343 de fani, a avut loc tombola, ultimul punct din program. S-au pus în vânzare 1000 de lațuri în valoare de o marcă bucata, dintre care zece puteau aduce norocosului câștigător un obiect care aparținuse lui Thomas, fotografii inedite etc.

La ora 18,30 petrecerea a luat sfârșit. Doritorii au mai putut achiziționa de la standul FAN Association fotografii cu Thomas, postere, C.D.-uri sau L.P.-uri, insigne sau chiar un calendar Thomas Anders pe 1995.

Pentru mine însă extraordinar a fost interviul acordat în exclusivitate revistei Vox Pop Rock.

Rep.: Thomas, tu petreci foarte mult timp în Los Angeles. Ce te atrage în acest oraș?

anbei das Interview mit Thomas Anders. Bitte sende mir nach Abdruck ein Belegexemplar von VOX Pop/Rock zu.

Herzliche Grüße,

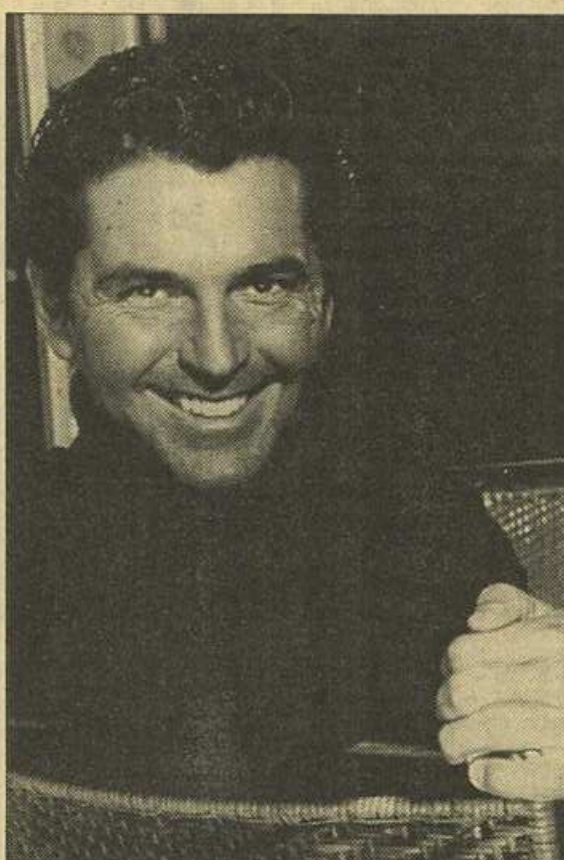
Achim Pauly

T.A.: Categoric, L.A. nu este cel mai frumos oraș în care poți să-ți petreci viața, dar, din punct de vedere muzical, este o adevărată Mecca, iar pe mine mă inspiră foarte mult acest uriaș puls creator al orașului. În plus, eu nu stau tot timpul acolo. Combinația Koblenz-Los Angeles poate suna ciudat pentru unii, însă pentru mine reprezintă un mod ideal de viață.

Rep.: Ce nu îți place în Los Angeles?

T.A.: Incredibilă rată a criminalității și gradul înalt de poluare. Cu cât mai des mă

THOMAS ANDERS

Poveste de iarnă

duc acolo, cu atât mă deranjează mai mult cât de risipitori sunt americanii cu resursele naturale.

Rep.: Tot acolo ai înregistrat și noul tău album. Ne poți oferi mai multe detalii despre el?

T.A.: Anul trecut am lucrat aproape nouă luni de zile cu producătorul Peter Wolf (care a lucrat și cu Chicago, Commodores, Paul Young, Frank Zappa) la noul meu album "Souled", care va apărea în martie. Noul single - "Never Knew Love (Like This Before)" a fost gata abia în decembrie și este un cover-version al bine cunoscutului hit de discotecă. Mass-media internațională a reacționat extrem de bine la el și m-a bucura dacă melodia ar prinde și în România.

Rep.: În 1992 afirmai într-un interviu că tu cânti o muzică "usoară, într-un stil modern, pop". Mai e valabilă definiția?

T.A.: ...vezi tu, de fapt eu tot pop cânt. Încerc însă să introduc, din ce în ce mai mult, elemente din muzica neagră, soul, gospel, rap. Personal, sunt un mare fan al muzicii soul. Acesta este și motivul pentru care albumul meu se numește "Souled", iar cine a desoperit și jocul de cuvinte din acest titlu, îl pot spune că este intenționat (n.r.: sold în engleză, cu aceeași pronunție, înseamnă "vândut").

Rep.: Asta înseamnă că "Souled" te reprezintă sută la sută din punct de vedere muzical?

T.A.: Acum, pot spune că da. Până la următorul album, eu și muzica mea ne vom

"Michelle" a Beatles-ilor. Nu știu exact de ce n-am făcut niciodată un cover după Manilow sau Abba. Poate, pentru că, de fiecare dată, am considerat că alte cântece sunt mai potrivite cu albumul sau cu perioada respective.

Rep.: Albumul în limba spaniolă, de anul trecut, "Barcos de Cristal" a fost ideea ta?

T.A.: Nu! A producătorului meu de atunci și a casei de discuri Polydor. A apărut doar în S.U.A. și, în parte, în America de Sud. Mi-a plăcut ideea, pentru că nu mai cântasem, până atunci, în spaniolă.

Rep.: În general, cântecele tale sunt de dragoste, iar tu treci drept un romantic...

T.A.: ...un softie, vrei să spui? Oh, eu nu văd așa lucrurile. Sunt, cu siguranță, un om sensibil, dar nu un om slab. Sunt născut în zodia Peștilor, ce-i drept, însă... nu sunt un om slab.

Rep.: Ești genul care-și asumă responsabilități social-politice?

T.A.: Există lucruri în care cred și pe care le susțin, dar nu bat toba cu asta ca să arăt lumii ce băiat de treabă sunt. Uneori,

faptul că sunt celebru mă obligă să mă manifest public.

Rep.: Ca de exemplu...

T.A.: ...SIDA. Când văd că oamenii mor de această boală din cauza propriei lor ignoranțe, mă îngrozesc. Încerc, folosindu-mă de poziția mea, să le deschid ochii asupra acestei crânte realități.

Rep.: E foarte important pentru tine să fii iubit și apreciat?

T.A.: Pe plan personal e foarte important pentru mine să fiu iubit. Cu totul altfel erau lucrurile cu idolatria fanilor mei. Când îmi apare un nou disc, la care am muncit un an întreg, sunt fericit să fie apreciat ca atare. Nu mă deranjează nici critica, cu condiția ca ea să fie obiectivă. Sunt întotdeauna deschis criticilor constructive, pentru că numai așa îmi pot lărgi orizontul. Perfidia o consider dezgustătoare, dar din câte a dovedit trecutul pot suporta și așa ceva.

Rep.: Tratamentul la care te supune presa germană e tot perfidie?

T.A.: Este un tratament brutal pentru un german care și-a început cariera în Germania.

Succesul cu Modern Talking a fost atât de mare, încât, după despărțire, s-a declanșat în presă o incredibilă campanie împotriva mea. De la articolele extrem de elogioase din perioada Modern Talking s-a trecut brusc la polul opus. În realitate nici laudele, nici defaimările nu reflectau adevărul. Cei mai mulți dintre ziaristi au scris despre mine fără să mă cunoască personal. Nu țin să fiu un "everybody's darling" dar cred că atunci când emiți judecăți despre cineva, trebuie să fi stat măcar o dată de vorbă cu el.

Rep.: Crezi că plecarea ta la Los Angeles a turnat gaz peste foc?

T.A.: Nu știu cum a fost interpretată și nici nu mă interesează. Pentru mine episodul Los Angeles a fost deosebit de important. După toată nebulia cu Modern Talking am avut nevoie de multă liniște ca să mă pot regăsi pe mine însumi.

Rep.: Un alt subiect dezbătut pe larg în presă a fost și faptul că la începutul căsniciei tale erai nedesfășurat de Nora. Apăreați peste tot împreună: pe scenă, în interviuri, în fotografii.

T.A.: Când ești foarte tânăr, îndrăgostit și proaspăt căsătorit și, în plus, nu cunoști

legile nescrise ale mass-media, se mai întâmplă să faci greșeli. La momentul respectiv am trăit așa cum am vrut. La fel fac și azi. Poate nu aș mai repeta aceleași greșeli, dar oricum la 30 de ani ești mai matur decât la 20.

Rep.: Dacă presa nu te-ar fi tratat atât de brutal, cariera ta solo ar fi avut un cu totul alt curs?

T.A.: Nici nu mă gândesc la asta. Ce s-ar fi întâmplat dacă... Și până la urmă nu s-a întâmplat. Nu sunt omul care să retrăiască la nesfârșit trecutul. Viața mea este foarte bogată atât pe plan profesional cât și personal. Anul trecut mi-am făcut debutul actoresc în filmul "Stockholm Marathon", care a avut mare succes în cinematografele din Peninsula Scandinavică. În Germania urmează să fie difuzat pe RTL. Joc rolul unui pop-star care nu le prea are cu legile...

Rep.: E doar o caracteristică a personajului, nu?

T.A.: (râde). Poți să fii sigur?

Rep.: Pentru tine, care este cel mai important lucru în viață?

T.A.: Prietenia.

Rep.: Ai avut și prieteni care te-au dezamăgit?

T.A.: Prietenii adevărați n-au făcut-o niciodată. Ceilalți... nu pot fi numiți prieteni.

Rep.: Cu prietenii din copilărie mai ții legătura?

T.A.: Doar cu câțiva colegi de școală. Trăiesc cu senzația că mulți dintre cei pe care i-am cunoscut se tem de contactul cu mine. Nu mai știu cum ar trebui să se comporte. Mi-ai adus aminte de copilărie. A fost foarte fericită și mă gândesc mereu cu plăcere la căminul meu. Întrucât duc o existență cosmopolită, "acasă", pentru mine înseamnă cuibul în care mă întorc și unde mă simt bine.

Rep.: Îți place singurătatea?

T.A.: Deși sunt un tip sociabil, ador momentele de singurătate, când mă pot regăsi pe mine însumi și energia de care am nevoie.

Rep.: Ce înseamnă pentru tine ferkelrea?

T.A.: Înregistrarea unui moment de viață: o secundă când simți în piept o căldură plăcută, răsuflă adânc și te gândești: "da" așa trebuie să fie!

Rep.: Cu ce crezi că impresionezi o femeie?

T.A.: Categoric nici cu fizicul, nici cu banii. Nici nu vreau să aud de femeile care se lasă cucerite de așa ceva. Calități ca farmec, inteligență și umor contează, cred eu, mai mult.

Rep.: Aceste calități le cauți și tu la o femeie?

T.A.: În principiu, da. O femeie trebuie să fie ea însăși. Să aibă ceva de spus și, mai ales, o dragălașă lipsă de logică. Asta mă fascinează cel mai mult.

Rep.: Sunt întrebări pe care nu le poți suporta?

T.A.: Da: unde e lăntșorul cu Nora și de ce sunteți întotdeauna atât de bronzat? Le consider complet lipsite de importanță și refuz să mai răspund la ele.

Rep.: Dacă mâine ar fi sfârșitul lumii, ce ai regreta cel mai mult?

T.A.: Aș regreta că e sfârșitul lumii. Sunt

foarte, foarte mulțumit de existența mea actuală. Mă bucură fiecare moment prezent și viitor. Am foarte multe idei pe care vreau să le realizez.

Rep.: Poți să spui, în încheiere, și câteva cuvinte pentru fanii tăi din România?

T.A.: Sper să vă placă noul meu disc. M-aș bucura dacă aș reuși să am un concert și în România, pentru a vă putea cunoaște.

Manuela Boatcă

dacă suntem în stare

Mai întâi mulțumiri tuturor celor care ne-au urât de Crăciun și Anul Nou! Noi v-am făcut propunerile de mai bine în ultimul nostru număr din 1994. Voi trece la răspunsuri, amestecând scrisorile primite recent cu cele care așteaptă mai degrabă. Poate în această formulă (bilunară) voi reuși să mă achiț de o bună parte a datoriei către voi.

Iulia Sandu (Hârșova). Relatările tale despre activitatea lui Laurențiu Duță au ajuns la noi cu oarecare întârziere. Din acest motiv nu le-am publicat. Totuși, dacă vei consulta cu atenție colecția vei găsi destule referințe la idolul tău. Acum, că a împlinit 18 ani, că a trecut de cei doi ani de acvitate, se poate vorbi deja despre un semi-consacrat. Reproșurile tale sunt justificate în bună parte și oricum nu mă supără. Ar fi chiar de dorit să-i sugerez lui Laurențiu să ne caute la redacție și astfel putem realiza un interviu așa cum îți dorești și tu. **Mariana Mihalcea (Tâmbărești, Iași).** Existența unui Fan-Club Elvis Presley nu poate decât să mă bucure. Am preluat eu acest anuț, dar probabil că va fi publicat și separat. Adresele la care se găsesc informații despre Elvis: **Mariana Mihalcea, str. Venus nr. 40 Tâmbărești, județul Iași, cod 8454 și Caransebeș, str. Splai Sebeș bl. 4, et. 4, sc. A, ap. 2, Caransebeș, cod 1650, Simion Șulea (Teiuș).** Nu am cum să te contrazic. Ziarele la care te referi au avut de la prima apariție încăperi (pe chiri de nimic), hărțuiri, fonduri de salarii și toate cele. Normal că tot ele tipă acum că le e greu, odată ce totul le venea de "unde". Nu-mi pare rău pentru ce am dat și dacă e să nu mai rezistăm pe piață, rămân cu convingerea că am încercat absolut tot pentru a ne salva. Revenirea la o imagine asemănătoare (sau mai bună) cu cea din 1993/1994 (iulie) nu mai depinde de noi. Singuri nu avem cum să reușim. Ai vrut un răspuns sincer, l-ai avut! **Rize (Târgoviște).** Consecvența ta în ale scrisului merită toată admirația. Dacă tot spui că ai văzut toate edițiile "Ei și!" nu știu cum de n-ai prins-o pe cea cu Loredana Groza? Deocamdată proiectul s-a oprit, iar producătorii nu dau semne că ar dori să-l continue. Despre "pausa din vară" nu-ți pot da nimic spectaculos. V.P.R. a avut dificultăți financiare serioase, iar cei care se angajaseră să le rezolve au dispărut în ceață. Nici acum n-au ieșit la lumină cum s-ar cuveni. Am găsit formula unei pauze voite pentru că așa se face în toate țările cu astfel de reviste. Lumea pleacă în vacanță și citește mai puțin presă muzicală. Alte cauze? Difuzarea ne-a obstrucționat permanent susținând că tinerii nu vor revista și deci n-are rost să o mai ducă nici măcar pe Litoral! Ne-am revenit cu sprijinul unor binevoitori pe care i-am numit și acum așteptăm alte minuni. Pentru emisiunea TV e mai bine să te adresezi direct instituției care o difuza. **Sorin Urechescu (Vulcan).** Greșelile de informare par inevitabile, deși ne referim la o manifestare internă. Încă o dovadă că o serie de corespondenți culeg datele din zbor și nu de la sursă. Acum află că trupa D'ain n-a participat la concertul din Valea Jiului pentru simplu motiv că băieții s-au despărțit. Robert Lepore, fost baterist la D'ain, acum component al trupei Iamarock a fost prezent pe scenă și s-a descurcat remarcabil, deși avea un picior în ghips. Bravo lui și iar rău pentru cei care n-au observat nici acest aspect eroic. Mulțumesc pentru urări și precizări! **DYNAMIC (Teiuș).** Propune un concurs! 4 discuri oferite de tine pentru cei care răspund corect la întrebările formulate de noi. Regula jocului va fi simplă. O întrebare, așteptăm răspunsurile cititorilor, anunțăm câștigătorul discului publicându-i adresa, iar DYNAMIC îi expediază premiul. Apoi etapa a doua s.a.m.d.

INFO-CONTEST DYNAMIC NR. 1

Întrebare: A cântat timp de 8 minute și 36 de secunde despre o plăcintă americană în 1971. Cum se numește solistul/compozitorul și în ce țară s-a născut?
Adresa: Vox Pop Rock/Info Contest - C.P. 307, O.P. 22, sector 1, București cod 71100.
Vă rog să indicați propria adresă cu litere de tipar!

Dacă am avea un ajutor la acest capitol, al corespondenței și nu numai, poate multe activități s-ar derula mai rapid și mai eficient. Lansez aici un concurs pentru funcția de secretar în sensul specific VPR al cuvântului. Ce trebuie să știe candidații: limba engleză, să dactilografieze mediu, să se descurce cu un computer, să știe câte ceva din ale muzicii sau macar să-i placă acest domeniu, să știe să vorbească la telefon frumos și plăcut, să nu aibă ore exacte de plecare, să fie devotată ideii pe care o slujim, să fie discretă, să știe să facă o cafea (două). Vârsta candidaților poate fi între 22-32 de ani. Salarizarea se negociază. Persoanele interesate sunt rugate să ne contacteze până pe 1 februarie. Concurșul va avea loc pe 16 februarie 1995. Considerați că ați citit o OFERTA DE SERVICIU LA VOX POP ROCK!

Pisicuța de Gheață (Brăila). Am ținut cont de reproșurile tale și iată-ne alb/negru, așa cum am fost, ceea ce nu înscamnă că am renunțat la soluția color. Acum poți scrie la altă "sorcovă" pe care presupun că o admiri. Că ne consideri "jalnici" nu mă deranjează. Mai trist este că ne mai citești, deși n-ai trebui să te chinuiești. Prea mult masochism, zău!

Elena Iftimie (Iași). Adresa Danei Dragomir n-o mai am, pentru că n-am mai primit nici un semn de viață de la ea în ultimele luni. Urma să plece în Statele Unite, dar avea o reședință și în Suedia. În problema F.C. Mariah Carey, cred că lucrurile s-au rezolvat. În țară sunt deja destui admiratori ai solistei, iar în ultimul număr ea a ocupat un spațiu pe copertă alături de textul melodiei de Crăciun. Faptul că scrii mult nu mă supără deloc. Norocul meu e că am înțeles tot. E clar că simți nevoia de prieteni și cred că poți conta pe noi. **Nicușor Scariot (Constanța).** Noul val a cam fost neglijat în paginile noastre. Cele două nume cerute de tine (Einstürzende Neubauten și Swans) nu figurează în enciclopediile pe care le avem la dispoziție, dar cu ajutorul unor colegi vom găsi informațiile solicitate. Oricum deținem o lucrare mai amplă intitulată "Decenul Noului Val" apărută în Ungaria în 1989 (volumul I) și 1992 (volumul II). Dacă vom obține drepturile de reproducere sub forma unui serial, atunci vom fi în legalitate și vom trece la fapte. **Melania (Constanța).** Îți recomand numerele VPR din aprilie-iunie 1994 în care găsești cam tot ce era interesant în presa lumii despre Kurt Cobain și Nirvana. Inclusiv o serie de fotografii.

Andrei Partos

TOP 7 Nonconformist (chiar și cele tematice) se reiau de acum încolo iar cele mai ingenioase vor fi premiate. În fiecare ediție vom publica două-trei astfel de topuri. Reamintesc criteriul fundamental pentru acest tip de clasament. Titluri care v-au plăcut și vă plac și azi, indiferent de anul apariției. genul muzical sau limba în care sunt cântate. Pot fi și piese orchestrale. Dacă sunt numai piese actuale, topul își pierde calitatea de "nonconformist". Puteți folosi și pseudonime, dacă doriți. PREMIILE SE VOR ACORDA LUNAR ȘI VOR CONSTA ÎN CATE DOUĂ CASETE AUDIO CU MUZICĂ DE COLECȚIE!

Primim de la Jessica W. (Piatra Neamț)

Mama's Arms - Joshua Kadison
Excalibur - Lipan Connection
Restless - Status Quo
Run To You - Roxette
You Mean The World To Me - Toni Braxton

Cotton Eye Joe - Rednex
Hyper Hyper - Scooter
Rock 'N' Roll Kids - P. Harrington & C. Mc Getigan
If I Only Knew - Tom Jones
Saturday Night - Whigfield
There's No Easy Way - Roch Voisine
Move On Baby - Cappella
All 4 Love - B. Adams, R. Stewart, Sting
Streets Of Philadelphia - Bruce Springsteen

25 Minutes - Michael Learns 2 Rock

Vangelis - Eternity
Pato Banton - Baby Come Back
REM - What's The Frequency, Kenneth?
Te voi cita în final pentru că dă bine și ne întărește moralul: "Mă bucur că VPR există de un an și mai bine, în ciuda tuturor celor care au încercat să vă pună bețe-n roate. Doar... The winner is the best!"

> O surpriză plăcută ne-a învelit primele zile ale anului. După ce Teo Peter și bunul său prieten Peti ne-au pus la curent cu ce se mai poartă la Cluj, în Germania și la Compact, acum a fost rândul datelor austriece și a vieții de Iris. Am reținut din zbor punctele esențiale care sigur vă interesează, cu atât mai mult cu cât în VIP au apărut doar vagi informații despre Revelionul lui Crispi.

> Între 29 decembrie 1994 și 2 ianuarie 1995 băieții noștri au fost pe drumuri. Prin ARTEXIM s-a primit o invitație care a ajuns la Aurel Mitrăn > Țările riverane Dunării și-au trimis trupele la un summit rock vienez > Din partea ARTEXIM s-a deplasat doamna Adriana Tudor > Manifestarea s-a derulat în Piața Centrală din Viena, într-un cort imens > Cântarea a început pe la ora 19,00 (pe 31 decembrie) și s-a încheiat la 3,00 dimineața > Lume multă pe stradă, pentru că acolo așa-i obiceiul. De toate vârstele, de toate orientările muzicale > Iris a intrat a patra și s-a bucurat de primire deosebită. Recitalul de 50 de minute a conținut o serie de coveruri din repertoriul grupurilor AC/DC, Aerosmith, Queen, The Rolling Stones (I Can't Get No Satisfaction) iar la singurul bis admis de organizatori - un Led Zepelin. Piese Iris cântă în engleză, Pe ape, Tot zbor, De ce oare ai plecat, iar O lume nebună (în limba maternă) au completat un show rotund. > Deși accesul publicului era strict interzis în cabine, trei maramureșeni plecați din țară tot au ajuns la membrii grupului, felicitându-i > Tot vorbe bune au cules și de la impresarul trupei Sonia și Fețele Palide din Ungaria, care le-a propus o colaborare pentru acest an > Sumele primite de la austrieci n-au fost rele defel > Slovaci de la Dedication au avut și ei coveruri (Gary Glitter, Sweet, Creedence Clearwater Revival). Ei și-au petrecut Revelionul la Bratislava pentru că erau la numai 60 de kilometri de casă. Ei erau cei mai tineri, în timp ce media de vârstă cea mai mare a avut-o cei de la Downtown Blues Band din Germania > Un pop-rock aerisit și plăcut au abordat și gazdele, consacrații de la Gary Lux Band > Luminile au fost excelente,

La 36 de ani și o zi

CRISTI MINCULESCU NE-A VIZITAT LA REDACȚIE

afirmă Cristi, deși nu s-au făcut repetiții. Reglajele de sunet s-au efectuat în timpul recitalului primei formații > Ordinea de intrare pe scenă era stabilită de organizatori și afișată ca atare > Anul acesta Iris va rămâne în țară > Doru Borobeică a și compus două melodii noi și se pregătesc altele. După faza de creație se va intra în studio > În repertoriul pe '95 vor intra, probabil și câteva coveruri noi cum ar fi Wild World în varianta Mr. Big, Crazy - Aerosmith, altă piesă AC/DC, sigur cu Whitesnake (două chiar) și marelui favorit al lui Cristi, Paul Rodgers (ori din perioada Free, ori cea cu Bad Company). > Baladele ușor triste nu vor absenta pentru că lumea se regăsește în aceste cântece. > Proiectul Marlboro Music va fi reluat, iar Iris nu va lipsi în acest an. > Cântatul pentru propriul public este

cel mai important lucru! > La capitolul videoclip Iris stă rău de tot. N-au fost oferte. Practic beneficiază de două filmări gen clip în 17 ani! Un filmuleț realizat de TVR la concertul de 15 ani a rămas nedifuzat. Poate la împlinirea a 20 de ani... Cine știe?! > Cristi a subliniat că Iris-ul intenționează să refacă piesele compuse pe vremuri de Adrian Ilie (Călătorul, Aceasta-i întrebarea și altele foarte des cerute de fani). > Și ținuta vestimentară de scenă se va schimba. Colanții negri nu mai sunt la modă. Cristi își mai propune să scape de 10-15 kg printr-un regim alimentar sever. > Pe scenă, cel mai bun prieten al său este stativul de microfon > Pentru mișcare și-ar dori un regizor care să-i îndrume

> Pentru îmbrăcăminte cea mai importantă consilieră a fost și rămâne Rodica Minculescu > De ziua lui, Cristi a primit 25 de telefoane cu felicitări, iar cel mai surprins a fost când a vorbit cu un fan din Bacău, Marius, pe care nu-l cunoaște. A fost sincer emoționat > Un colecționar de bancuri nu putea încheia dialogul fără să ne spună câteva. După părerea lui, cel mai reușit al anului 1994 a fost acesta: "Două franțuzești se întâlnesc după Revelion. Unde ți-ai petrecut noaptea de Revelion? În pat, ca de obicei! Prima revine cu o altă întrebare. Și a fost multă lume?" > Cei care doresc să-i scrie lui Cristi Minculescu sau grupului Iris, o pot face folosind adresa noastră. În numele colegilor promise să vă răspundă ori direct acasă, ori tot prin V.P.R.

A.P.

COVER VERSION - pro și contra

Prin COVER VERSION înțelegem reluarea într-o manieră personală a unei piese muzicale editată oficial. Ideea nu este nouă și la fel de vechi sunt părerile pro și contra. Reproșurile se adresează mai ales celor care se apropie de plagiat. Reluările au devenit însă o modă, și acest lucru reflectă încrederea artiștilor în valoarea unor teme muzicale, indiferent de părerea celor care te gratulează numai dacă-ți interpretezi compozițiile. La urma urmei, un CV reușit este o formă de manifestare a originalității.

Acest lucru l-a înțeles și compozitorul rus Modest Musorgski cu 150 ani în urmă! Atunci el a compus suita "Tablouri într-o expoziție", pe partitura de pian și a refuzat să o mai orchestreze, precizând cu umor: "Am fost sedus de frumusețea și bogăția temei. I las pe cei ce vor veni să se delecteze preîncredându-mă". Primul care a orchestrat-o a fost francezul Maurice Ravel în 1942, și varianta acestuia se afla în repertoriul marilor orchestre ale lumii. Variante memorabile aparțin și "electronicii" Isao Tomita și rockerului erudit Keith Emerson.

Înaintând puțin în timp ajungem la alt exemplu celebru, evergreen-ul "Summertime" compus de George Gershwin pentru opereta "Porgy and Bess", lansată pe Broadway. Mii de artiști au cântat această bijuterie muzicală, neuitate rămân variantele Ella Fitzgerald & Louis Armstrong și Janis Joplin.

Moda reluărilor nu ocultează nici un gen muzical de largă circulație. Rockerii s-au bucurat acum un an de acel "Spaghetti Incident", un CD exclusiv de CV semnat GUNS N' ROSES. Ceva mai demult Jimi Hendrix a recreat "All along the watchtower", lăsându-l mască pe compozitorul Bob Dylan. Tot Dylan a pășit-o și cu "House of the rising sun", care i-a făcut celebri pe Animals. Exemplele pot continua cu sutele, inclusiv pe teritoriul autohton (de ex. "Don't worry, be happy" în varianta Neurotica!). În muzica pop și în muzica de consum (incluzând toate stilurile adresate... picioarelor) reluările sunt deja evenimente banale. Doar câte o variantă cu adevărat transfigurată artistică mai atrage atenția... Câteva din cele mai interesante CV ale anului 1994 le găsiți mai jos, cu autorii originalelor în paranteză. Vă revine plăcerea de a emite judecăți în legătură cu valoarea respectivelor reluări!

WET WET WET - LOVE IS ALL AROUND (The Troggs, anii '60)
MARIAH CAREY - WITHOUT YOU (Harry Nilson, febr. '71)
BIG MOUNTAIN - BABY, I LOVE YOUR WAY (Peter Frampton)
DOUBLE YOU - HEART OF GLASS (Blondie, febr. '79)
GENERAL SAINT - OH, CAROL! (Neil Sedaka, vara 1959)
POSITIVE CONNECTION - ABRACADABRA (Steve Miller Band '82)
K 7 - HIDEHO (Cab Calloway "Minnie the Moocher", Cotton Club, Chicago, anii '30)

George Motoc,
Radio Galaxia Baia-Mare

VIDEO SHOP

JOY DIVISION

Here Are The Young Men Ikon, 1982, 60 min.

O imagine lentă, difuză, întunecată. O melodie subtilă, penetrantă, un univers sonor inconfundabil, greu, acaparat. Parcă o ceață compactă te înconjoară, o păclă de alcool fin îți invadează și obsedează creierul. Iată, în câteva cuvinte banale, impresia ce ți-o lasă vizionarea acestei casete. N-am văzut alta la fel! 12 piese selectate din patru concerte (ținute în octombrie '79 și ianuarie '80), toate având ca numitor comun filmarea dintr-un singur unghi, cu o singură cameră care execută travellingsuri lente și focalizări pe detalii parcă neimportante. De altfel, cei patru componenți par a fi ajuns întâmplător pe scena luminată de un singur reflector. Numai vocalistul Ian Curtis are ceva de show-man, se agită, gesticulează, trăiește muzica. Dar muzica e greu inteligibilă, sunetul captat e impur, neclar, enervant. Dacă nu le știi, nu recunoști piesele și ți se pare o aureală ce vezi și auzi!

M-am întrebat care să fie rațiunea editării acestei casete. Sa fi fost conștienți realizatorii că nu pot reda soundul original de pe discuri fără over-dubs? După mai multe vizionări, mi-am dat seama de unitatea perfectă alcătuită din sunet și imagine, o unitate de concepție și de stil care impune o viziune artistică remarcabilă, originală. Filmul, cu alură de peliculă ruptă sau însălată, e în ton cu atmosfera muzicală generată de această formație extraordinară care a fost Joy Division. Și dacă petele întunecate, gnurile și oranjurile compun un univers plastic coerent, clipul final, pus pe bandă după notificarea copyright-ului, adică după încheierea videocasetei, e ca o ieșire în decor! În fapt, e un termen de comparație și o trimitere la ce ai văzut înainte: I Remember Nothing...

Sigur, se poate susține și varianta unui eșec. Să recunoaștem însă curajul lansării unei astfel de casete. Este semnul sigur al celor ce au de comunicat ceva și nu-i interesează neapărat să scoată un profit din arta lor. Artă pentru care sunt dispuși să moară, cum a arătat vocalistul Ian Curtis, mort la 18.05.1980.

M.V. POP

PRIMUL INTERVIU AL ANULUI

Pe 9 ianuarie ne-am reluat oficial activitatea la sediul nostru, după o perioadă de munci festive și gospodărești. Teo a picat la fix. Tocmai ne întrebam când apare discul mult promis. Într-un timp a ieșit noul material propus de Compact Cluj, după niște anunțuri confuze din presa cotidiană. Pentru conformitate, e bine să știți că echipa VPR n-a primit nici o invitație din partea trupei lui Costi Cămarășan. Așadar i-am pus zece de întrebări lui Teo Peter, clujeanul cu domiciliul în București. Spre deosebire de alte ocazii, a venit cu țigările lui. Evident Marlboro. Conversația a fost serioasă și pot spune consistentă. Citii și vă lămurii.

Rep.: Care e statutul tău în trupă, în afară de cel de basist?

Teo: Eu sunt, în general, Teo Peter de la Compact, însă uneori mai joc și rolul de purtător de cuvânt sau de lider.

Rep.: Cum vă așumati răspunderea unor decizii?

Teo: De regulă, se vorbește cu mine, iar eu mă consult cu colegii. Nu iau decizii de unul singur.

Rep.: Ce a fost rău, în '94, pentru Compact?

Teo: Cel mai rău lucru (în afara ritului cotidian) a fost că n-am putut scoate albumul "Mă voi întoarce". Asta, deși materialul era gata, procesat de Adrian Ordean și deși aveam și banii necesari, care au venit de unde nu ne-asteptam, anume, de la Liga Sindicatelor din Petroșani. Miron Cosma, deși aflat într-o lumină nefastă, din punct de vedere politic, este un mare iubitor de muzică bună. Dar, din păcate, "firmele serioase", care ne-au propus să lucreze cu noi, nu și-au onorat promisiunile. Motivele de ordin tehnic invocate sunt absolut independente de noi. Noi le-am predat ce-am avut de predat.

Rep.: Alte momente rele sau neplăcute?

Teo: Câteva concerte pe care ni le-am forțat și care n-au avut loc... și-ar fi picat bine din punct de vedere financiar... Poate mulți nu cred, dar noi trăim în proporție de 90% din muzică.

Pentru mine, cel mai nasol moment s-a consumat pe 1 octombrie, în Petroșani. O puternică criză renală m-a ținut în spitalul de acolo. În plus, mașina mea zace într-un service de vreo 3 luni jumate... au băieții un chef de muncă...

Rep.: Al cătelea album ar urma să fie cel care iese-n curând?

Teo: Al patrulea... și iar ajungem la vechia poveste. În '86, grupul Compact din Cluj, cel care activa la București, și-a mutat definitiv cartierul general aici. E același grup care a luat ființă la Cluj, în 1977. Penultimul nostru album a fost "Cine ești tu, oare?" și, din el, cel puțin 6 piese au devenit hituri. Sunt convins că, din cele 9 titluri ale noului album, vom avea tot atâtea hituri. Nu mă laud, dar unele au fost cântate în concert și au fost foarte bine primite.

Rep.: Ce modificări a adus cu sine noul capitol al istoriei Compact?

Teo: În '88 a plecat Costi Cămarășan, în locul căruia a venit Adi Ordean. În grup mai erau Paul, Lelu, Vladi și eu. În '88-'89 am fost invitați în Republica Moldova, dar

am fost invitați în Republica Moldova, dar pentru că Paul avea depuse actele pentru plecare în S.U.A. (plecare definitivă, prin căsătorie), lui nu i s-a acordat viza. Financiar, o duceam prost... ne "trebuia" turneul. Paul a înțeles situația, iar noi am apelat la Leo, împrumutându-l de la Cargo. Când ne-am întors, Paul era bolnav, iar noi mai aveam de onorat un turneu, început (și întrerupt) în țară, așa că iar am apelat la Leo. De atunci, el a rămas cu noi.

Lelu are 14 ani, Vladi 8, Adi 6, Emil are 3 ani, iar eu sunt de la-nceput.

Rep.: Oricum, problema nu se va sfârși, definitiv, niciodată. Vor exista mereu dispute, mici declarații...

Teo: Noi n-am făcut niciodată declarații fără acoperire, iar asta se poate verifica oricând.

Rep.: Grupul există, așadar, din '77. În toată această perioadă, au existat, pentru trupele rock românești, momente mai bune, din punctul de vedere al șansei de afirmare,

iar în restul țării n-o cunoaște nimeni!

Rep.: Mass-media, în special posturile naționale de radio și televiziune, exercită o influență favorabilă sau nu muzicii voastre?

Teo: În mod normal, ar trebui să exercite o influență favorabilă muzicii rock și, în general, muzicii românești. Dar lucrurile nu stau chiar așa. Muzica românească e prea puțin mediatizată la radio și televiziune. Noi ne-am dorit, i-adevărat, muzică străină și informație, dar acestea nu trebuie să sufocă muzica autohtonă. Ea ar trebui mai bine pusă în valoare, mai ales că nu e, în marea ei majoritate, mai proastă decât ceea ce difuzează MTV-ul, de exemplu. Poți să spui că nu știm s-o promovăm, că nu știm s-o vindem, dar nu că e mai proastă.

Rep.: Cum îți explici, însă, faptul că posturile independente (din ce în ce mai numeroase, altele) difuzează chiar mai puțină muzică românească, decât o fac cele de stat?

TEO PETER: "Noi cântăm pentru cei ce nu ne acuză"

al posibilității de exprimare (asta, făcând abstracție de texte și fără a compara sistemele politice)?

Teo: Rockul se putea exprima, din punct de vedere muzical, și pe atunci. Eram multe trupe la noi în țară, unele chiar foarte bune, dar puține au rezistat, din cauza greutăților de tot felul... Atunci, însă, nu aveam deloc acces la informație, ceea ce era un mare handicap pentru toți. Activitatea era, însă, mult mai intensă. 200 de zile pe an aveam concerte, turnee...

Rep.: Și-n '94?

Teo: Păi, să facem o comparație. În '85-'86, ajungeam să concertăm în cel puțin 150 de localități. Anul ăsta, dacă-am ajuns în 10-15... Pe atunci aveam o groază de spectacole, în '94, am avut maximum 50.

Rep.: Numărul a scăzut drastic. Asta se resimte în planul vânzărilor?

Teo: Bineînțeles, și asta-n general vorbind. Când formațiile puteau face atâtea turnee, normal că și muzica li se vindea mai bine. Acum, o trupă se lansează în București, unde i se vând 2000-3000 de casete, iar în restul țării n-o cunoaște nimeni!

Teo: Cred că s-a înțeles greșit ideea de post de muzică... Sunt și posturi care transmit muzică românească, dar, din păcate, sunt mai multe cele care n-o fac. În schimb, dacă te joci pe frecvență, poți avea surpriza ca, la două posturi diferite, să auzi aproape simultan aceeași melodie... Cred că nu e vorba, însă, de rea-voință, ci doar de puțin snobism...

Rep.: Dar voi ce faceți pentru ca muzica voastră să ajungă la aceste posturi?

Teo: Poate că greșim și noi, într-adevăr! Noi, Compact-ul, am mai trimis casete, dar melodiile au fost difuzate de 2-3 ori și cu asta, basta. Sigur, nu trebuie să difuzezi o piesă până la saturație, dar nici s-o expediezi așa. Trebuie să ajungi să sensibilizezi publicul... altfel nu poți ajunge la performanțe.

Rep.: Aveți vreo formă de impresariere, în acest sens, al relației cu posturile de radio independente?

Teo: Aurel Mitran, impresarul nostru se ocupă și de asta. El, însă, având "sub oblăduire" mai multe trupe, e mai dificil. Noi, ca trupă, suntem mediatizați, mai ales

de posturi ca România Tineret sau Total... însă, comparând cu perioada de dinainte de '89, remarcă o continuitate cel puțin ciudată, dintr-un anumit unghi de vedere: dacă pe-atunci exista o falsă ierarhie valorică, întreținută ideologic, acum există valori certe, pe care nu le susține nimeni, în schimb se lansează cu mare tam-tam noi nume, care nu sunt chiar valori, ba se mai și investește enorm în ele.

Rep.: În acest context, se poate trăi din rock, la ora actuală, în România?

Teo: Teoretic, s-ar putea, practic, însă, acest lucru se dovedește a fi imposibil. Și asta din două motive: n-avem oameni care să investească în rock, pe de-o parte, și trebuie să se producă unele schimbări în mentalitate, pe de altă... cum ar fi, de exemplu, faptul că unii cred precum că tot ce vine de afară e de bună calitate... vezi concertul Dr. Alban, la care Sala Polivalentă a fost plină până la refuz, în timp ce la concertul Marlboro Music, dacă nu s-ar fi practicat

sistemul cu invitațiile, nu știu câți oameni ar fi fost în sală...

Rep.: Să revenim la Compact. Cât vă preocupă imaginea voastră pe scenă sau în aparițiile de pe micul ecran?

Teo: Foarte mult. Mereu am încercat să introducăm elemente noi în showurile noastre. Din '93, dispunem de jocuri de lumini, de efecte, iar spectacolele au o regie tehnică bine pusă la punct. Mulți spun, însă, "Da, da, cântăți piesele alea vechi"... eu nu cred că există piese vechi sau piese noi, ci doar piese bune sau proaste. S-a plăns cineva vreodată de Mozart, că-i învechit?

Rep.: Iar ca imagine publică, atunci când apăreți la TV? Acceptați compromisiurile?

Teo: Nu, dar ni s-a mai întâmplat să apărăm și așa cum n-am fi dorit-o. Însă am încercat să punem punct acestui gen de apariții... Uneori, însă, ne lovim de cunoscutul "Vai, suntem prieteni de-atăta vreme și ne refuzați?"...

Rep.: Dar când ajungi și vrei să te menții la un anumit nivel, prietenii decid?

Teo: Nu, mai ales că, de multe ori, prietenie se dovedește a fi numai din partea noastră... Oricum, în ultimul timp, nu prea am mai avut apariții la TV. Doar o filmare la Tele 7 abc. A fost o filmare cam plată, unora le-a plăcut, altora, nu prea...

Rep.: Dar tu ce zici?

Teo: Mă rog, arăta cam ciudat pe micul ecran...

Rep.: Firele de la microfoane erau scoase?

Teo: Păi, era un play-back...

Rep.: Da, dar există o anumite convenție, care se cere respectată!

Teo: Mă rog, nu-i vorba de rea-voință, ci doar de lipsă de profesionalism, care, uneori, e chiar mai gravă... Show-ul lui trebuia niste lumini, efecte... Puteau apela chiar la noi, dacă n-aveau...

Rep.: Cât vă preocupă să fiți în pas cu soundul modern?

Teo: Mult... Sunetul, partea de producție și piesele s-au îmbunătățit an de an, cred.

Rep.: Unii vă acuză că piesele din repertoriu sună cam toate la fel, transpuse în diverse registre melodice...

Teo: Unii da, alții nu. Noi cântăm pentru cei care n-o fac. Când la spectacolele noastre nu va mai veni sau nu va mai aplauda lumea, vom ști să ne retragem, fără ca cineva să fie nevoit să ne-o spună.

Rep.: Aveți o tendință vizibilă spre pop-rock. Aveți piese cantabile, fără ambiguități de virtuozitate, dar care devin flagăre. E bine, e rău?

Teo: Eu cred că-i bine. Atăta timp cât îți faci treaba bine și atăta timp cât publicul apreciază ceea ce faci, nu văd de ce ar fi un lucru rău!

Rep.: Deci, nu vă deranjează că sunteți considerați drept formație de muzică ușoară?

Teo: Nu, fiindcă știu că nu-i așa. Compact e o trupă de pop-rock, cu un stil bine definit, inconfundabil, pe care am reușit să ni-l creăm și să ni-l menținem, lucru care-i foarte greu de realizat. În ceea ce privește virtuozitatea, în fiecare piesă există părți solistice mai subtile, dar nu citate...

Rep.: Unii dintre componenți au, în ultimul timp, activități paralele... Nevoia de diversitate sau existența de zi cu zi îi determină să facă asta? Și de ce nu faci și tu la fel?

Teo: E mai mult vorba de finanțe. Bine, pentru Adi, munca de studio e și o mare pasiune. E un bun compozitor și e firesc să compună și pentru alți soliști, lucru pe care-l face și Vladi. Ei sunt cei mai complecși muzicieni din grup și e normal să-și etaleze experiența și valoarea și-n alte formule și direcții, tot muzicale, bineînțeles. Leo n-a reușit, încă, să-și rezolve problema cu casa, așa că e nevoit să cânte și prin alte locuri, ca să poată rezista cu noi, în București. Mai nou, și Emil a intrat în studio, unde orchestrează împreună cu Vladi sau imprimă solouri de chitară pentru diferite piese. Iar eu mă ocup și de relația cu mass-media, de organizarea spectacolelor, lucru care-mi ia destul timp.

Rep.: N-au fost aceste activități paralele cauza întârzierii albumului?

Teo: Nici vorbă. Majoritatea materialului era înregistrat de mult, dar nu ne-a mai plăcut cum suna.

Rep.: Acum sunteți mulțumiți de ce-a ieșit?

Teo: 100% nu poți fi niciodată mulțumit de ceva. Dar 80-90% să zicem că suntem. Din punct de vedere tehnic, e cel mai bun produs Compact. Finalizarea tehnică a casetei ne tot întârzie.

Rep.: Ce prezici Compactului și rockului românesc în general, pentru '95?

Teo: Sper să fie un an mai bun, din punct de vedere concertistic și muzical... Datele pentru asta există... Vin din spate puternice alte firme, care, luând exemplul de la Marlboro Music, vor începe, probabil, să investească în rock. De asemenea, lumea a început să revină în sălile de concert. Nu chiar la modul în care a făcut-o la show-uri Dr. Alban sau Cappella, dar, oricum, spectatorii s-au înmulțit simțitor.

Rep.: Ce-ți dorești ție și Compact-ului, pentru '95?

Teo: Mie îmi doresc să rezist în continuare "intemperii" de tot felul... Am câteva proiecte personale, pe care aş vrea să le realizez... și, celor din Compact, le doresc să aibă puterea și sănătatea de a continua ce-am început acum 17 ani...

Interviu realizat de
Andrei Partos

SERIALE VPR SERIALE VPR SERIALE VPR SERIALE VPR

Între timp, cei patru muzicieni se străduiau să-și finalizeze proiectele pe care le aveau pe cont propriu. Freddie a contribuit la realizarea muzicalului "Time", compus de prietenul său Dave Clark. Freddie a cântat două piese și va lua parte în 1988 la spectacolul "Time". În aceeași perioadă el a cântat un duet cu un cântăreț obscur pe nume Jo Dare, pentru filmul german "Zazou". Roger a produs albumul "Vigilante" al grupului Magnum și împreună cu Deacon i-a ajutat pe Elton John la realizarea LP-ului "Leather Jackets". John și Brian au fost co-autori și au contribuit la realizarea unui album al cântărețului japonez Minako Honda. Cum reușeau să se descurce și să se concentreze și asupra carierei grupului era un mister pentru mulți tineri. În curând vor pleca în turneu. Vor fi ultimele concerte...

1986 - European Tour

Turneul a început în Suedia, în luna iunie, și a continuat în Belgia, Germania, Elveția, Irlanda și Anglia, în luna iulie. În țara lor de origine trei concerte memorabile: La Newcastle's St. James Park, Wembley Stadium și Manchester City Football Ground. Toate beneficiile obținute în urma concertului de la Newcastle au fost donate fundației "Save The Children" (Salvați copiii). Jim Beach:

"Trupa era încălțată de entuziasmul cu care era întâmpinată pe fiecare stadion și voia să mulțumească într-un fel. Gestul Prințesei Anne de a face o donație fundației "Save The Children" a fost un exemplu pentru noi".

Organizatorul concertelor, Harvey Goldsmith, era uimit de cererea de bilete, atât de a declarat într-o conferință de presă: "Pentru cele două concerte pe Wembley (11 și 12 iulie, cu Status Quo și The Alarm în deschidere) am avut o cerere de bilete care a depășit o jumătate de milion. La Newcastle, biletele s-au epuizat într-o oră. În consecință, formația va cânta la Knebworth Park pe 9 august. La Manchester, la nici un spectacol ținut în acest oraș, biletele nu s-au terminat așa de repede. Lucrez de mult în branșă, dar așa ceva n-am mai văzut. Acest lucru demonstrează după 15 ani de carieră artistică, Queen e mai mare decât a fost vreodată".

QUEEN un miracol

Pe Wembley, în prima seară, Queen cânta pe cea mai mare scenă pe care pășise vreodată. Roger:

"Cea mai mare scenă, cel mai mare spectacol de lumini văzut vreodată. Nimeni nu va fi dezamăgit. S-a lucrat aproape patru săptămâni, mai mult decât oricând în cariera noastră. Cred că suntem cel mai bun grup live al momentului și avem de gând s-o dovedim".

După tot ce făcuse în 15 ani de carieră, Regina nu mai trebuia să dovedească nimic. Cele două apariții pe Wembley au fost excepționale. Cel de-al doilea spectacol a fost filmat și va deveni cel mai familiar dintre ultimele concerte. Chiar dacă, după Manchester, ultimul concert al lui Freddie a fost la Knebworth, imaginea sa pe Wembley, cu coroana pe cap, privindu-și admiratorii, rămâne una memorabilă. A fost poate cel mai bun concert al formației Queen. Au demonstrat poate că era cea mai bună trupă live din lume!

Magic în Budapest

Mai existau însă țări pe care Regina nu le cucerise încă. Pentru prima oară trupa s-a aventurat dincolo de Cornina de Fier. Nimeni n-ar fi putut spune atunci că acela era ultimul turneu al formației, dar Queen acționa de parcă ar fi vrut să se asigure că fiecare țară din lume a auzit de numele ei. "The Hungarian Experience" a fost cu siguranță pentru Queen surpriza anului, un eveniment major al istoriei rockului.

Făcându-și intrarea în Budapesta cu un vapor prezidențial pe Dunăre, cei patru muzicieni erau nerăbdători să se întâlnească cu fanii unguri, înfometaji de muzică rock de calitate, dornici să vadă pe viu unul din marile grupuri occidentale. Queen era prima trupă care concerta pe un mare stadion într-o țară socialistă a Blocului Răsăritan.

15 camioane au rulat pe șoselele Europei pentru a ajunge la Nepszadion (construit în perioada stalinistă) din Budapesta. 60 de oameni din echipa tehnică au muncit mai bine de două zile pentru a monta scena, sistemul de lumini și sonorizare, pentru a pune fiecare detaliu la punct.

Când formația a pășit pe scenă a văzut o priveliște care li era familiară, dar pe care nu se așteptase s-o vadă în această parte a lumii: 80.000 de oameni cu mâinile ridicate, salutându-l în stil "Radio Ga Ga". Iată că zvonurile care pretindeau că țările din estul Europei sunt total rupte de civilizație și cultura occidentală erau infirmate. Freddie i-a răspălit pe fanii unguri cântând un cântec tradițional din Ungaria, având versurile scrise în palmă. Pentru a-și fi, în final el a apărut cu un steag în culorile naționale ale Ungariei. Apetitului lui Freddie pentru locuri frumoase și luxose i-a fost satisfăcut și în această țară din centrul Europei. Formația a fost

cazată la unul dintre superbe hoteluri din capitala Ungariei. Freddie s-a descurcat și s-a instalat în apartamentul prezidențial. Când Roger a văzut apartamentul a făcut o remarcă despre obsențitatea celui apartament prezidențial. Freddie i-a răspuns: "Toate apartamentele sunt egale, dar unele sunt mai egale decât celelalte".

Întreaga experiență din Ungaria a fost filmată pentru posteritate. Videocaseta a fost intitulată "Magic in Budapest". Roger:

"Am petrecut de minune în Ungaria. Toată lumea s-a simțit bine pe Nepszadion! În special cele ce au cântat în deschiderea noastră. Eram vreo 60 de femei îmbrăcate în costume populare, cântând o versiune folclorică ungară a piesei "Jumpin' Jack Flash" și, credeți-mă, era ceva diferit!"

Knebworth, 9 august 1986

Ultimul concert...

Pe 9 august 1986, la Knebworth, Queen și-a încheiat cariera ca trupă de concert. 120.000 de spectatori, mai mulți decât pe Wembley, i-au ovaționat pentru ultima oară. A fost cel mai mare concert pe care l-au dat în Marea Britanie. Scena a avut dimensiuni gigantice. Băieții au hotărât să nu monteze ecrane în părțile laterale ale scenei, așa cum făcea majoritatea formațiilor. Ecranul a fost ridicat deasupra scenei. Cântărea 25 de tone, așa că montarea lui a fost foarte complicată, cu măsuri de securitate deosebite. Parcă ar fi intrat că apar pentru ultima oară în fața publicului.

Trupa și-a încheiat anul lansând o casetă video cu secvențe din trei concerte memorabile: Wembley, Knebworth și Budapesta. "Live Magic" a urcat rapid pe locul 3. În 1986, Queen a vândut un număr total de 1.774.991 de albume în Marea Britanie. Nu era ceva surprinzător. Peste un milion de oameni au asistat la concertele lor din Europa, mai mult de 400.000 în Marea Britanie. Nimeni nu mai putea nega. Ei - Queen - erau Campionii "The Champions" urmau însă să părăsească arena. Și-a cineva acest lucru în acel moment?

(Va urma)

Costin Manoliu

LOREDANA SAȘA (Post Restant nr. 1, Câmpia Turzii, jud. Cluj, cod 3351). "Nu trebuie să fii neapărat rocker, depecher, rapper, punker sau hipiot pentru a-ți da seama că trăim nu sublimul, ci doar delirul crud al unei lumi în agonie, o lume ce-ar fi putut deveni cea mai bună dintre toate lumile posibile. Cine este de aceeași părere, să-mi scrie."

ANDREI (București). Apreciez intenția ta de a o ajuta pe Alina. Doar atunci când iubești cu adevărat pe cineva poți face un astfel de gest. Dar, oricât de frumos ar fi el nu putem totuși publica adresa unei alte persoane, fără a avea și acordul ei.

HIGHTSHADE (Cart. Ștefan cel Mare, bl. 16, sc. A, ap. 4, Săcele, Brașov, cod 2212). "Un rocker plictisit de viață, șaten, cu ochii verzi, ale cărui formații preferate sunt Metallica, Bon Jovi, Scorpions, R.E.M., Poison, Alice Cooper, Black Sabbath, Holograf, Cargo, Altar dorește să corespundă cu rockeri și rockeri nu numai pe teme de muzică."

STEPH/MIRELA (Șos. Giurgiului 109-111, bl. N, et. 2, ap. 10, sect. 4, București, cod 77389). "Cu siguranță, sunt mulți cei care se simt singuri și au nevoie de o prietenă de încredere. Cei care doresc, pot să-mi scrie. Ii rog doar să specifice pe plic: pentru Stephanie. Ca preferințe muzicale aş aminti Bon Jovi și Guns N'Roses."

CRISTIAN CRISTESCU (Str. Partizani, nr. 4, bl. 10 I, ap. 3, Ploiești, jud. Prahova, cod 2000). "Pierdut în negura singurătății, stau uneori și-mi privesc aureola părăsită a sufletului. Sunt trist și nimeni nu-mi poate alunga spinul răcit al singurătății sufletului meu. Sunt un tânăr de 20 de ani, student și-mi doresc mai mult decât orice să am o prietenă."

GLEN BENTON (Str. Gh. Vrânceanu nr. 2, bl. 2, sc. E, et. 3, ap. 9, Bacău, cod 5500). "Am 16 ani, mă pasionează filosofia ocultă, istoria religiilor, psihanaliza, S.F. și poezia bacoviană. Ascult doom, metal și death. Aștept scrisori de la oricine și despre orice."

ZOMBIE (Str. Hertza, nr. 18, bl. X3, et. 6, ap. 40, sect. 2, București). "Fană Queen, aștept scrisori de la alți fani ai acestei formații și, în special, de la cei care-l adoră pe Brian May. Ofer și texte Queen sau Beatles. Încearcă totuși să-ți concentrezi atenția într-o singură scrisoare. Chiar dacă de fiecare dată îți alegi alt pseudonim, adresa este aceeași, iar noi, din păcate, mai avem și țineră de minte. Iată și cel de-al doilea anunț: "Pentru toți cei care m-au recunoscut - Robert, Mihai, Chriss, Alex, Tavi, John, Claudiu, Rize și, mai ales, Isabelle - am un mesaj: vă iubesc pe toți."

M & M'S & PEPSI LA LITRU (Giurgiu). "Un mesaj pentru: Andromeda (Ploiești), C. (București), Ady H. (Arad), Didi (București), Farfuri (Victoria), Max C. Refuse (Ilva Mică), Bălănel (Voinesti), Tuscic & Oswald (Bacău): de ce nu ne mai scrieți? Nu mai sunteți rockeri sau ați murit? Noi așteptăm epistolele voastre la adresa știută. Mi-am permis ca epistolele să nu le scriu. O să le adresați în răspunsul la scrisori."

ELENA (Șos. Colentina 36, bl. 69, sc. A, ap. 39, sect. 2, București). "Dacă ești blond cu ochi albaștri, dacă semeni cu Kurt Cobain, dacă te numești Gaby K. și ești din Sighișoara, te rog, scrie-mi."

NICUȘOR (Str. Arcului nr. 7, bl. F 4, sc. D, ap. 70, et. 2, Constanța, cod 8700, tel. 68.22.06). "Am 20 de ani. Dacă Einsturzende Neubauten, Swans, Nine Inch Nails, Nirvana, Exploited, John Lee Hooker, Cynic, Timpani Noi, Cargo vă spun ceva, contactați-mă urgent."

MIHAI (Str. Valea Călugărească nr. 18, bl. E 3, et. 4, ap. 25, sect. 6, București). "Cine poate să ajute un Scorpion simpatic să scape de o plictiseală cronică?"

Sau altfel spus, dacă te simți singură, dezamăgită sau doar plictisită și locuiești în București, scrie-mi. Date personale: 23 de ani, brunet, 1,70. Prefer muzica soft."

PARADISE LOST (Str. Arany Janos nr. 17, Oradea, cod 3700, jud. Bihor). "Ați înțeles, după poreclă, că formația mea preferată este Paradise Lost. Îmi plac însă la fel de mult și Led Zeppelin, Helloween, My Dying Bride, Nirvana, Deep Purple, The Doors. Dacă măcar una dintre cele enumerate vă place și vouă, nu rămâne decât să-mi scrieți." Nu cred că e nevoie și de varianta în engleză a anunțului. E foarte clar și în limba română.

ȘTEFI (tel. 062/43.55.28). "Ei (adică eu) o caută pe Ea. Prima întâlnire a fost la Jazz '94. Ne-am revăzut apoi în metrou (zona Unirii), într-o dimineață (29 octombrie), mai precis la ora 6.00. Dacă totuși citești acest anunț, fie-ți milă, sună-mă."

DIETER (Str. Malului nr. 637, loc. Comisani, jud. Dâmbovița, cod 0227). "Sunt fan Blue System. Am 21 de ani. Tema de corespondență o putem stabili împreună. Mi-ar face plăcere să corespund cu fete din toată țara."

ROSANA (București). "Îmi caut un prieten. Este un om adevărat, frumos și bun. Nu știu cum s-a întâmplat, dar nu mai pot da de el. Poate prin intermediul acestei rubrici, norocul îmi va surâde. Așadar, Gabi, unde ești?"

DIP/ROCKERUL PURPURIU (Str. Republicii nr. 3, bl. 3, ap. 3, sc. A, Comănești, jud. Bacău). "Singurătatea mă năpădă câteodată, trezită dintr-un vis: «Ești tot aici cu mine și tot cu mine-nchis? Când te-ai născut, tu n-ai știut că a fost noroc sau șansă. De-acum, trăiești!» În timp ce cuvintele ei ring, dacă m-ar lăsa s-o ating, focul ne-ar împinge la toapă. Toamnă, frunze, arbori și... nimic."

BRENDA (Str. Portului, Bl. Mălina, sc. 1, et. 4, ap. 15, Galați, jud. Galați, cod 6200). "Ideea unor prietenii prin corespondență mă încântă. Așa pot avea amici în toată țara. Sigur, mai întâi îi rog pe cei ce se simt singuri să-mi scrie, asta pentru că ei sunt primii care citesc o astfel de rubrică. Pot s-o facă însă cu toată încrederea și ceilalți. Eu am 15 ani. Sunt brunetă cu ochi albaștri. Dar nu cred că aspectul fizic este primordial într-o astfel de relație."

FLORENTINA (Str. Jean Steriadi nr. 29, bl. V 2, sc. 2, et. 8, ap. 42, sect. 3, O.P. 72, București). "Salut! Sunt o hippy în căutare de noi prieteni. Aștept mai ales scrisorile celor din București. Putem discuta și pe teme de filosofie."

MIRA MINCA (C.P. 37, Of. P. 1, Giurgiu, jud. Giurgiu). "Am 20 de ani. Sunt fan Queen și sunt pasionată de mitologie, biologie, S.F. Caut prieteni în special din Extremul Orient cu pasiuni asemănătoare."

THE CURSED (Str. V. Alecsandri nr. 12, Dej, cod 4650, jud. Cluj). "Rockerilor, nu mai stați pe gânduri, scrieți-mi! Formații preferate: Nocturnus, Morgoth... death, în general."

MOLLY & POLLY (Str. Carpați nr. 27, sc. A, ap. 13, et. 3, Bacău, jud. Bacău, cod 5500). "Două pletoase răpănoase, iubitoare de soare, cartofi prăjiți și punk căutam pletoși (oase) nespălați(te) pe cap de ani de zile, pentru corespondență și nebunii. Ascultăm: Sex Pistols, The Clash, Nirvana, R.E.M., Red Hot Chili Peppers, Green Day, Bjork, The Doors, Timpani Noi, Phoenix." La un astfel de anunț, mie nu-mi rămâne decât să vă întreb, când să venim cu soluțiile necesare pentru despădăchere?

CĂTĂLIN (Aleea Rozelor nr. 14, Bl. FB 16, sc. C, ap. 13, Slatina, jud. Olt, cod 0500). "Am 16 ani și aș dori să corespund pe orice temă ce poate avea influențe directe asupra omului - muzică, poezie, filosofie, literatură, istorie, singurătate, plictiseală, iubire."

CRISTIAN VIDEANU (Str. Pescarilor, bl. J11, sc. D, ap. 9, cartier Războieni, Pitești, jud. Argeș, cod 0300). "Sunt un rocker de 14 ani, născut în zodia Balanței și care așteaptă gândurile voastre. Nu cred că nu vă pot plăcea Aerosmith, Queen, 4 Non Blondes sau Metallica."

VÂND - CUMPĂR - CAUT - SCHIMB

AURELIA FĂTU (Str. Valea Lungă nr. 5, bl. 139 A, sc. A, ap. 17, et. 4, sect. 6, cod 77526, București). "Am 15 ani, sunt fan Michael Jackson și Laurențiu Duță. Ofer în schimb unor postere, afișe, materiale cu idoli mei, poze, texte ale unor soliști sau actori. Totul e să-mi spuneți ce preferințe aveți."

METALLICA (Bd. Tomis, nr. 307, bl. 7 B, sc. A, ap. 40, Constanța, cod 8700). "Ofer bani sau postere cu Take That, Bon Jovi, Iron Maiden, Queen, Suede, U 2, Bjork, Michael Jackson pentru același tip de produse cu Metallica. Dețin și o serie de informații inedite despre cei amintiți."

THE PHILOSOPHER (Str. Rahovei nr. 27, bl. 24, sc. C, ap. 43, cod 2400, Sibiu). "Fan absolut Sodom, obsedat de Queensrÿche și Candlemass, mori după Death și Iron Maiden, fericit când pot asculta Judas Priest și Tiamat. Caut tot ce în special din aria death și doom. Ofer textele a aproape 100 de albume din zona hard, heavy, speed, thrash, power, death, doom, grind. Profit de ocazie pentru a le mulțumi tuturor celor care mi-au scris și, în special, următorilor: Cristian Berar, Alex (Marin) din București, Dave The Shadows Walker, Vinter Sebastian, Deathy, The Man Who Walks Alone, Friend Of Misery, Pop Rareș. Aștept răspuns de la Alexandra (Sonya) din Timisoara și de la Lia Codrea «Liontu»."

HENȚ (C.A. Vlaicu, bl. 10a, et. 2, ap. 6, Arad, cod 2900, jud. Arad). "Caut urgent textele de pe Wildhoney și Astral Sleep. Ofer bani sau alte texte. Nu-mi scrieți decât dacă aveți aceste texte."

CANNIBAL CORPSE (Str. Vasile Lucaciul bl. 8, ap. 1, Tg. Mureș, cod 4300). "Schimb discografii. Cel interesat sunt rugați să-mi trimită o listă cu ceea ce dețin. La fel voi proceda și eu. Vând versuri la preț de 500 lei. O ultimă rugăminte: cumpărătorii de texte să pună în scrisoare și un plic timbrat, pentru răspuns."

MIHAELA (Str. Dimitrie Cantemir nr. 10, bl. M 9, sc. A, ap. 6, Suceava, jud. Suceava, cod 5800). "Vând tricouri albe cu Guns N'Roses și Jon Bon Jovi, casete audio cu Aerosmith/Get A Grip (marca Pk), Nirvana/Nevermind (marca TAK), poze, postere din revistele Bravo, Popcorn, Salut, Metal Hammer."

DAN GEORGESCU (Str. Mircea cel Bătrân nr. 49, bl. RM, sc. A, ap. 10, Constanța, cod 8700). "Ofer versuri Pink Floyd (toată discografia), Iron Maiden (8), Metallica (6). Caut versurile primelor două albume Iron Maiden, Helloween - Chameleon, Bruce Dickinson - Balls To Picasso."

LUIZA VIZITIU (Str. Văgelelor nr. 112-122, bl. N32, sc. A, et. 1, ap. 3, sect. 6, cod 77552, București). "Cumpăr următoarele discuri: Cântec de război. După meci. Piața Romană nr. 9. La Toți Baladist. Răspunși de iubire. Decembrie (disc single) - Nicu Alifan; Celelalte Cuvinte (1); Conexiuni Poetice, Secunda 1, Tristeți Provinciale, Ploaia - Mircea Banicula; Lume albă, Din nou acasă - Sfinx; Pentru toate acestea pot oferi bani sau discurile: Celelalte Cuvinte (2), Roata, Foileton, Mircea Vintila, Iris (1993), Voievoz, Hans Knall, Phoenix (Mugur de fluior, Cel ce ne-au dat nume, Cantafabule), Pro Musica (Rockul baroc), Holograf (Bani vorbesc), Alexandru Andries (Treii oglindă, Interzis), Valeriu Sterian (Veac XX, Nimic despre oameni, Vino Doamne), Bernie Paul (Lucky), Krypton (30 de minute), Compact (Cine ești tu oare?), Frank Zappa (Live In Europe), The Animals, The Beatles, Janis Joplin, Jimi Hendrix."

DORU IFTIME (Str. Petru Rareș nr. 3, Piața Neamț, jud. Neamț, cod. 5600). "Ofer versurile complete (ale tuturor albumelor) Queen și Beatles. Pentru informații suplimentare, contactați-mă."

DIGITAL RECORD Studio
CUMETĂ PRIN POȘTĂ!
TITLURI LA PREȚURI POSTALE
Peste 500 de titluri de muzică din toate genurile
Comandă minimă de 10 euro. Căștile noastre
Calea Călugărească nr. 70 Bl. 5 Ap. 24 Sector 2
BUCUREȘTI ☎ 3223195, 6741918

CIPRIAN (Str. Miron Costin nr. 31, sect. 1, București, tel. 01/617.27.60 sau 045/71.16.28). "Ofer toate textele din repertoriul formațiilor The Beatles, The Doors, Zeppelin, Dire Straits, Queen, Freddie Mercury, Pink Floyd, Deep Purple."

Sub deviza: SĂ NE BUCURĂM ÎMPREUNĂ - FAUST SRL BUZĂU caută furnizori și colaboratori în domeniul distribuției de casete audio și video; discuri, C.D.-uri etc. FAUST SRL BUZĂU asigură promoție prin posturile locale radio Campus și Storm TV. Relații la numerele de telefon 038/43.09.39, 038/41.65.24.

RADU (Str. Chebac nr. 144, Buhuși, jud. Bacău, cod 5536). "Caut urgent o copie xerox a copertei C.D.-ului «The Number Of The Beast Iron Maiden». Ofer, în schimb, bani sau texte Queen, The Doors, Nirvana, Guns N'Roses, Judas Priest, Alice In Chains, Black Sabbath și AC/DC."

PAUL STOICA (Str. G. Enescu bl. B 21, ap. 5, Craiova, jud. Dolj, cod 1100). "Există vreo hippieată adevărată în Craiova și nu numai? Caut texte din perioada '60-'80, ofer la schimb texte Queen (peste 100), Pink Floyd, Police (naturale), John Lennon, Dire Straits și multe altele."

BOGDAN (Str. Balacu nr. 50, loc. Boldesti-Seaieni, jud. Prahova, cod 2087). "Cumpăr postere cu Manowar. Pot să ofer, dacă sunteți interesați și postere cu Roxette, Kurt Cobain, Metallica, Bon Jovi, Aerosmith, Pearl Jam, Bryan Adams, East 17, Ace Of Base, Dr. Alban, U2, Mariah Carey, Michael Jackson."

MORGOTH (Str. Turnu Măgurele nr. 4-6, bl. 600, sc. A, et. 1, ap. 6, Alexandria, jud. Teleorman, cod 0700). "Îi rog pe Blacky să-mi scrie urgent sau să mă sune la numărul 04731.44.43. Caut texte Jethro Tull, Morgoth, Janis Joplin, Creedence Clearwater Revival, Led Zeppelin, Joan Baez, Abba, Celelalte Cuvinte (fără Amaghedon), At The Gates, Candlemass (Ancient Dreams), Solitude Aeternus (Into The Depths Of Sorrow), Tiamat (Clouds și Wildhoney), Cathedral (Forest Of Equilibrium), My Dying Bride, T. Rex, E.L. & P., Anathema, Esperando, Black Sabbath și textele de pe compilația Children Of The Revolution. Ofer fotografie cu The Beatles pentru una cu Jethro Tull. Ofer tricu cu E.L. & P. pentru unul cu Jethro Tull. Cumpăr postere cu Jethro Tull și toate albumele Morgoth (casete originale)."

LAURA (Str. Progresului nr. 18, Baia Mare, jud. Maramureș, cod 4800). "Cumpăr cartea «The Show Must Go On» de Richard Sky sau orice altceva (poze, înșigne, postere, materiale) cu Freddie Mercury sau Queen. Mă interesează și un schimb de postere sau texte."

ELENA VALENTINA (Str. Liviu Rebreanu bl. 3, sc. D, ap. 1, comuna 30 Decembrie, cod 8274, S.A.I.). "Caut materiale cu și despre formația Nirvana și, în special, despre Kurt Cobain. Ofer alte materiale de acest fel cu alți artiști sau interpreți."

RIZE (Str. Câmpulung 36, Târgoviște, jud. Dâmbovița, cod 0200). "Caut o persoană din Piața Neamț care își spune (sau își spunea cândva) Mihaela Bugs Bunny. O rog mult de tot să-mi trimită măcar o carte poștală."

ILIYÉS ALPĂR (Str. Crișului nr. 2, Reghin, jud. Mureș, cod 4225, sau tel. 52.06.69, după amiaza - până la ora 20.00). "Caut basist. Vârsta minimă 16 ani. Ar fi bine să dețină chitară bas și amplificator. Ideal ar fi să fie din jud. Mureș. Sală pentru repetiții avem. Caut, de asemenea, și albumul Sex & Religion - Steve Vai."

APELURI DIN PARTEA UNOR FAN CLUBURI

FAN CLUB ELVIS PRESLEY/ MARIANA MIHALCEA (Str. Venus nr. 40, Tândărei, jud. Iași, cod. 8454, sau Str. Spăi Sebeș, bl. 4, ap. 2, Caransebeș, jud. Caraș Severin, cod 1650). "Vă stăm la dispoziție cu informații și materiale cu și despre Elvis."

FAN CLUB MARIAH CAREY/ D.J. RAY (Str. Platanilor nr. 10, ap. 35, Timișoara, cod 9000, jud. Timiș). "Toți cei care o iubesc pe Mariah Carey sunt rugați să ne scrie la această adresă. Puteți deveni membri ai Fan Clubului."

FAN CLUB QUEEN TIMIȘOARA (Str. Basmului nr. 3, sc. A, ap. 19, bl. D4). "Oferim fanilor Queen de pretutindeni înregistrări la prețuri rezonabile - 20 lei/minut audio și 40 lei/minut video, discografia Queen, plus 32 titluri live 1974 - 1988 și 5 titluri bootleg."

ANA MARIA (Șos. Mihai Bravu 315 A, bl. SB prim, ap. 1, sect. 3, cod 74421, București). "Vând cartea Depêche Mode - Gott, Sex & Liebe la preț de 50.000 lei și Le Choc Michael Jackson cu 15.000 lei. Vând și postere din Bravo și Popcorn."

NEW ROSE (Str. Măgurei nr. 1, ap. 23, Tg. Mureș, cod 3400). "Ofer o multime de texte Sepultura, Metallica, Megadeth, Aerosmith, Ugly Kid Joe, Alice Cooper, Bon Jovi, Bruce Dickinson, Nirvana, Paradise Lost, Pearl Jam, Guns N'Roses, dorind alte texte rock și mai ales text Nirvana."

TANGO MUSIC INTERNATIONAL, PRIN SC PARTNER SRL,

vă oferă:

- Casete audio înregistrate, sigilate, peste 500 titluri din toate genurile, de cea mai bună calitate, la prețuri deosebit de avantajoase.
Printre ultimele apariții semnalăm:

- Dee Jay Parade - Albertino
- Bon Jovi - Crossroad
- Reel To Real - Move It
- Joe Cocker - Love Songs & Ballads
- REM - Singles Collected
- Boyz II Men - II
- DJ Bobo - There Is A Party
- Fun Factory - Nonstop
- Sting - Fields Of Gold

- Rednex - Cotton Eye Joe
- Mariah Carey - Merry Christmas
- Casete audio neînregistrate, pentru producție, la minutul cerut de client
- Imprimarea siglei firmei dumneavoastră pe casete audio
- Noul CD-uri înregistrate, marca Audiomaster
- Casete audio DAT
- Componente pentru casete audio (C-o, Bandă magnetică, Carcase plastic)
- CD-Recorder, marca Marantz

Pentru relații suplimentare privind oferta noastră, vă rugăm să ne contactați la tel/fax (048) 644361

Mix Top 25 V.P.R. (ediția nr. 1)

1. (3). Cotton Eye Joe - Rednex
2. (5). Într-un dans - Mădălina Manole
3. (7). If I Only Knew - Tom Jones
4. (2). Morcovul românesc - Ioan Gyuri Pascu
5. (6). Cine-i vinovat? - Compact
6. (1). Saturday Night - Whigfield
7. (19). Stere - Timpuri Noi
8. (8). Când ești singur - Laura Stoica
9. (22). Thank You - Page & Plant
10. (-). Ei și - Loredana Groza
11. (24). Fire - Magic Affair
12. (10). O lume nebună - Iris
13. (4). Always - Bon Jovi
14. (-). All I Wanna Do - Sheryl Crow
15. (12). Lumea de apoi - Celelalte Cuvinte
16. (18). Alerg spre tine - Mihai Constantinescu
17. (25). Ei și ce dacă m-ai părăsit? - A. Temișan
18. (13). All I Want For Christmas Is You - Mariah Carey
19. (9). Get It Over - Eagles
20. (-). Another Night - Real McCoy
21. (-). Better man - Pearl Jam
22. (-). A Conspiracy - The Black Crowes
23. (-). Vinde-mi viață - Cătălin Crișan
24. (16). Delir în zori - Antract
25. (-). Living In Danger - Ace Of Base

perioada
18.01-1.02

DESENE ANIMATE

În fiecare zi de la 15,30 (și în reluare a doua zi de la 10,00, cu excepția duminicilor când se reiau de la 8,20) - **Tiny Toon**. Din 22.01, în loc de **Tiny Toon** vom avea **Familia Addams**.

Copiii familiei **Flintstone**, tot în fiecare zi, de la ora 18,00 (și în reluare a doua zi după **Tiny Toon**, respectiv **Familia Addams**).

MUZICĂ

Post meridian - în fiecare zi, exceptând sâmbăta și duminica, între 16,00 și 18,00. O emisiune cu foarte multă muzică și interviuri cu artiști români în direct. Realizatori: Teo Trandafir și Cristin Tocan.

Staruri pentru totdeauna - în zilele săptămânii de la 23,35. Sâmbăta de la 1,10 și duminica de la 15,55.

Staruri în concert - sâmbăta de la

0,10 și duminica de la 0,55. Pe 21.01 și 22.01 veți putea urmări concertul **Chris de Burgh "From Dublin"** (2 părți), iar pe 28.01 și 29.01 concertul **Guns'N'Roses "Use Your Illusion II in Tokyo"** (2 părți).

Viva **Tele 7** - Sâmbăta de la 22,20. O emisiune de Alex Preda.

Cutia Muzicală - Duminică de la 17,25. O emisiune de Bogdan Albu.

SERIALE

Echipa de șoc - 18.01 ora 20,00.
Kung Fu - 18.01 ora 21,30. Femeia fantastică și K.L.T.T. în 19 și 26.01 la orele 20,00 respectiv 21,30.
Renegatul, **Hotel** și **Evadatul** în 20 și 27.01 la orele 20,00, 21,30 respectiv 23,35. **Alf**, **Dinastia**, **Miami Vice** și **C.H.I.P.S.** în 21 și 28.01 de la orele 18,30, 20,00, 21,30 respectiv 23,20.
"Printul" din **Bel Air** și **Falcon Crest** în 22 și 29.01 de la 18,30, respectiv 20,00. **FBI** și **Vecinii** în 23 și 30.01 de la 20,00, respectiv 21,30. **Trăiește-ți visul** și **Vegas** în 24 și 31.01 de la orele 20,00, respectiv 21,30. **Echipa de șoc** și **Kung Fu** pe 25 și 1.02 de la orele 20,00 respectiv 21,30.

FILME

Duminică 22.01, ora 21,35 - **Fetele**. Cu: Gene Kelly, Mitzi Gaynor. Muzica: Cole Porter. Regia: George Cukor.

Duminică 29.01, ora 21,35 - **Pat și Mike**. Cu: Spencer Tracy și Katherine Hepburn. Regia: George Cukor.

DUMINICĂ ÎNTRE ORELE 18-20 ROMTOP S.R.L.

1. Helga - Timpuri Noi; 2. Prima - Direcția 5; 3. Anule Hanule - Phoenix; 4. Din vina instalatorului - Ioan Gyuri Pascu; 5. I'm A Stranger Here - Alexandru Andrieș; 6. Waiting For The Darkness - Survolaj; 7. Ea nu știe ce vrea - Laura Stoica; 8. Ești frumoasă - Antract; 9. Sinner Cry - Dragoș Alexandru; 10. Why - Dan Teodorescu; 11. Summerian - Lipan Connection; 12. Jo - Secret; 13. The Seagull - Laurențiu Cazan; 14. Zămbetul ochilor tăi - Vodevil; 15. Bosnia Peace Project - Floare Albastră.

Propuneri: Prohibit - Tectonic; Armaședon - Celelalte Cuvinte; Exactly What You Do - Quartz; Fericiți-Nefericiți - Compact Cluj; Rodica - Terente.

Realizatori: Anca Lupeș și Cristi Chirulescu

RADIO 2M+ 92,7 FM 2M+ București

DECI, MĂ

Am avut tot timpul să-mi distrug vederea holbându-mă, ba la TVR, ba la diverse canale, ba în presă. Doar câteva idei vă voi comunica pentru că simt cum s-au răcit relațiile mele cu voi din cauza vremii. Pe 31 decembrie începea TVR-ul a dat lucruri bine făcute. Așa de la "Prima oră" s-a străduit și în bună parte a reușit. Ping-Pong-ul are un prezentator tare simpatic și o parteneră aeră. Fugaru Family a fost în mare formă, iar Vladuț ne-a băgat în urechi un șlagărel optimist și actual. Papa bun! Despre mâncare era vorba. Nu m-am prins cum se dau bilele alea albe-negre. De regulă câștigă cine cu te aștepți și chiar cine nu merită. Păcat, păcat de vinul vărsat! La MTV melodia anului a ieșit favorita mea, Love Is All Around cu Wet Wet Wet. Acum ați aflat și cât de sentimentală sunt. Videoclipul **Silvie Dumitrescu** produs de Tele 7 abc îl declar foarte bun și nu accept să fiu contrazisă. În noaptea de 31.12.1994 președintele nostru și-a terminat discursul cu 5 minute înaintea omologului francez. Comentariul elogios din Evenimentul roșu privind emisiunile TVR de Revelion le-am înțeles având în vedere apariția întregii echipe redacționale într-un pseudo show. De dansat au dansat în familie dragii zănași, dar de ce pe banii noștri? Marele hit "Venii cu noi să dăm în căine cu pietroi" se cânta acum vreo 30 de ani, spune tata, iar originalul este al celor de la The Rolling Stones. Poate doar raperul Andronic de la Libertatea m-a surprins și amuzat. Nevoia narcisică, oricât ar fi ea de insuportabilă tot nu m-ar arunca în fața milioanele de holbatori. Din numeroasele strigături de mare bun gust (promovate de TVR) am reținut una: "Românul are șapte vieți în slupă-i de aramă". Aștia da, modești! Voltaj, Ioan Pascu, Laura Stoica și echipa de patru fete (Silvia, Geanina, Cristina, Mariana) mi-au plăcut muzical, dar filmările s-au făcut doar așa ca să fie acolo ceva. Dacă treceam de la un canal la altul (la cele românești) dădeam peste aceleași soliste peste tot. Ne-am cam secăt. Avem 3-4 Revelioane și tot atâtea artiste, ses pare. Tele 7 abc ne-a ajutat să-l vedem pe Iliescu închinând paharul cu șampanie (singurul care a primit lichid alb/gălbui, față de celelalte personalități politice tratate cu ceva roșu) pe 1 și pe 2 ianuarie. Puștimea selecționată de Titus Munteanu s-a descurcat bine. Prezentatoarea e frumuseț și spontană. Cum mulți copii cu părinți teverști sau din breaslă, dar pe ansamblu show-ul a avut prosepțime. Că nu era de Revelion e cât se poate de clar. Grupul Class a fost singurul care a cântat o piesă originală, deși nu s-a precizat acest lucru. După a doua ediție a "Scolii" mă voi pronunța asupra șanselor promoționale reale. Ar fi bine să nu fie vreo Steaua fără nume în variantă '95. M-a încântat să-l revăd după prea multă vreme pe **Marin Moraru**. De ce oare nu este invitat mai des? Team-ul Stela-Arșinel a cotropit programele Tele 7 abc. Texte amestecate. Tari, subțiri dar și vulgare. Nae Lăzărescu și fratele năsoș **Vasile** au avut ceva bombite ca lumea. Mai cu seamă faza cu Lenin m-a distrat și m-a pus pe gânduri. **Dylan** unplugged la MTV a fost un regal. Ca și Springsteen (plugged).

HOLBEZ ȘI EU!

Discuțiile despre parapsihologie la Tele 7 abc au creat mare confuzie printre prietenii mei, care n-au înțeles nimic. Ceva mi-a spus că nici nu trebuia. Fete frumoase la facultatea de psihologie, dar cam infatuete. Cum pot comenta un fenomen pe care nu l-am experimentat pe propria piele niciodată? Mi-am dereglat Neul din cauza unui subprodus Valrom. E drept că Topeșcu a cerut scuze pentru sunetul infect, dar era prea târziu. Daunele i-au determinat pe ai mei să mă trimită la plimbare. De la TVR 1 am aflat despre lansarea discului **Compact 5**. Nu știu de ce scrie Transilvania cu puncte după fiecare literă, dar o fi vreun secret. Presupun că emisiunea era semnată de Gh. E. Marian. Serialul **Step By Step** imi e tot mai simpatic, în timp ce **Beverly Hills** a început să mă plictisească. Bun băiat **Gabi Giurgiu**. Modest foc. A zis una demnă de nivel elevat al emisiunii lui de pe TVR 2: "Sper mai ales...". Dialogul **M. Dinescu - I. Sava** a avut mult piper. Zău că nu era nevoie de întreruperile acelea muzicale. În deranjau și pe

invitat. A spus-o el. Inuși. De Sf. Ion la Tele 7 abc a fost lansată pe derdeluș (în jos) o Ionelă inexpresivă. Pe 14.01. m-am bucurat de dragușul Mircea și fata aia cu ochii bleu care ne horoscoapează zilnic. O echipă agreabilă și un invitat prar prezent la vedere, actorul **Cristian Motru**. "Verdeți-vă de reabă" și sunați-mă și pe mine când mai scandați ceva. **Corina Chiriac** apare tot mai des și până la un punct e bine. Aud zvonuri cum că tumeul ei prin țară n-a fost o lovitură de box-office. "Tineretul liber" reia legenda grupului **Phoenix** (tot între ghilimele scriu băieții) povestită de Nicu Covaci! Parcă apăruse și o carte în acest sens... Același cotidian semnaleză tragică dispariție a lui **Bela Raduly** (în numărul din 11 ianuarie). Liderul grupului **Metropol** trăia de mulți ani în Ungaria și nu se afla acolo de Revelion, cum ar reieși din textul colegilor. Despre plagiatul lui **Michael Jackson** s-a scris în urmă cu un an. Se știa, iar eu am ascultat la radio, că **Will You Be There** este o copie a unei piese lansate prin 1986/'87 de **Al Bano**. Obsesia obsesiilor sexuale ale **Madonnei** continuă în presa noastră. Ziarul și poza, ziarul și can-can-ul. Cred că nici n-ar avea farmec să mai vină la noi pentru că știm absolut totul despre tanti **Like A Virgin**. Vă propun să comentați pe scurt un titlu care-mi stă pe creier: "Prin programul 'Revelion 1995' TVR a dat clasă la capitolul 'Divertisment'". Cui? Cu ce? rămâne să decideți voi în 20-30 de rânduri. Argumentele pro și contra vor fi publicate. Promit acest lucru. Vreau să sper că simțul realității nu v-a părăsit, căci dacă nu-i așa, mă las de holbat și m-apuc de "linii fierbinți", unde am văzut că e nevoie doar de răbdare, auz bun și nițel bun simț pentru o îmbărbătare ca lumea, indiferent care-i baiul solicitantului. Așa mai apuc și eu să vorbesc despre problemele mele persoanele și-ni alung singurătatea! Până la urmă tot ne-a adus **Marcel Avram** **Pink Floyd** la București. Și nu ne-a costat nimic. Ne-am holbat sâmbăta noaptea la Tele 7 abc și gata minunea!

Gălbioara

CU OCHII LA STELE

Abia dezmeticii din vârtejul orgiilor de sărbători, cu ochii umflați și argintăria furată, să ne apucăm din nou, cu drag, de treabă. Copiii, de chiulit și de ascultat muzică, părinții, de serviciu și de "las-o naibii mai încet", taximetriștii, de băte, șmenarii, de pocnitori, iar planetele, de, și ele, ca oamenii...

CAPRICORN

Amor: i-au ieșit doi dinți din față... atenție, urmează caninii, așa-s cei mai dureroși. Bani: n-ai, dar nu te stresa, că suntem toți în aceeași oală. Sănătate: când îți vine să bagi degetul la priză, stai o țară și te-ntreabă "What's Frequency, Kenneth" - R.E.M. Amici: de(z)naidejde. Nu-i mai căuta! Activitate/scoală: de trei zile încoace te rogi să mai dea viscolul, doar s-or închide școlile!

VĂRSĂTOR

Amor: ținut de o săgeată, schelălăi cu ultimele puteri "I Want To Break Free" - Queen. Bani: încerci să vinzi la licitație o albastră cu Bălcescu. Sănătate: melancolie intestinală, provocată de tobă și callabos. Amici: distrai, nu te-au mai sunat de la ultimul sfânt... încoace. Întrebarea e, care-a fost ăla? Activitate/scoală: chiulul n-are farmec, dacă nu dai nas în nas cu profesorul pe scări.

PEȘTI

Amor: dacă până mai ieri trăiai în apă dulce, de azi încolo ai parte de lacrimi... sărute. Vezi "Cryin'" - Aerosmith. Bani: te momește cineva cu o răma. Grija mare la cârlig. Sănătate: bună, exceptând solzii tociți. Amici: ți s-a umplut acvariul de Revelion. Rezultatul - inundație, azi, când se golește. Activitate/scoală: șeful te vrea prăjit(ă), la tigaie. Norocul tău că nu-s gaze!

BERBEC

Amor: nehotărât(ă), ca-n totdeauna, riști să dai cioara din mână pe găsele din văzduh. Bani: "N-ai simțul banului", ți se spune deseori, și așa e. Nici nu simți când ți-i ia. Sănătate: te crezi avion? Fugi la specialist, să-ți facă rost de pistă de aterizare. Amici: rari, ca pârul unuiu doborât de calvile. Activitate/scoală: ce bine că școala are doar 5, nu "7 Days" - Sting!

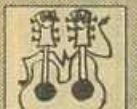
TAUR

Amor: văzut, plăcut, ochit, lovit, ce mai, ca-n "Eternal Flame" - The Bangles. Bani: șmecherii, jocuri de noroc... în episodul viilor, garda financiară. Sănătate: scârțâie pe ici, pe colo. Dă-i cu alifie de regim rațional. Amici: te-aduc în sapă de lemn. Și uite așa ne-nțorcem în 1907... Activitate/scoală: n-ai șef, nu te freacă nimeni la cap, dar nici nu intri la indexări.

GEMENI

Amor: mică dispută conjugală, în urma căreia casa arată, de parc-ar fi trecut "Zombie" - The Cranberries. Bani: bugetar, plus mici alișverșuri solo, până-o trece tranziția. Sănătate: gelozia-boală endocrină care atacă toate glandele, bașca suflet și stomac. Amici: mulți, arunci un ac și nu-l mai găsești. Activitate/scoală: te-au văzut șefii-n Lipsani, vânzând produsele limel.

RAC

Amor: te prăjești la soarele unui Leu. Urmările vor fi mult mai grave decât o insolatie. Ca să te lămurești, ascultă "Living In Danger" - Ace Of Base. Bani: cam suflă vântul. Nu știu dacă-i crivă sau zefir. Sănătate: vezi amor, cu arsuri de grad II-III. Amici: i-ai cosit pe toți cu cleștii. Activitate/scoală: muncă silnică la tăiat algele din Marea Moartă.

LEU

Amor: degeaba ragi, caravana rămâne. Cu inel, cu cununie, cu tot. "Don't Cry" - Guns'N'Roses. Bani: n-ai... Welcome to the club! Sănătate: dureri de cap. Rețetă: o linguriță de miere, luată fix la 5 ore după prânz, pe care-i sari. Amici: curioși, arțăgoși, mofturoși, dubioși. Activitate/scoală: ai făcut-o fiartă-ntr-o afacere. E rândul șefului să-ți facă zile... fripte.

FECIOARĂ

Amor: cuminț(ă), pentru o vreme, mesteci iaurtul, cât îți mănânci cioba. Bani: chibzuț(ă) cum ești, ai. Rușine, faci zodiacele de răi! Sănătate: bună, dacă nu te jeli după scripturi. Amici: obositori, pretențioși... Fă-le vânt! Activitate/scoală: povești cu majorări de adormit copiii!

BALANȚA

Amor: ai răbdare! Broaștele din sac nu s-au terminat, nici zilele-n lac n-au intrat! Bani: ai, cât să duci un trai subdecent. Sănătate: la jumătatea distanței dintre ficat și rinichi, ai un nod în gât. Amici: când te sună vreunul, răspunde și roagă-l să se scuie, dar nu ești acasă. Activitate/scoală: un șef scârboș, de să-ți pui în ciorbă "Poison" - Alice Cooper.

SCORPION

Amor: ciondăneli și giugiuleli consecutive. Fii atent(ă), că intri-n dezagregare! Bani: de când nu mai umblă câinii cu covrigii în coadă, nu prea mai ai ce mânca! Sănătate: te dor picioarele? Dacă de ani de zile refuzi să-ți schimbi numărul de la pantofi! Apelează la... Amici: ei trăiesc pe picior mare. Încearcă la cel cu 46... sau măcar "39" - Queen. Activitate/scoală: trim. Il a demarat în trombă. Ai rămas cu praf în ochi.

SĂGETĂTOR

Toate la un loc: săgețile tale dau tot mai greș. Poate suferi de miopie sentimentală. Nu-ți rămâne decât să cobori "Down To The Sea" - Robert Plant și să bocești în liniște. În timpul ăsta, amicii te vor căuta înnebuniți, ca să le-mprumute ceva bani, iar cei de la serviciu vor suna în disperare... Dar ție-ni că-ți pasă, c-a ta-i mai frumoasă!

Lina Cană

Billboard (numere speciale)

■ The Year in Music apare în numărul din 24.12.1994. Poziția în topul final s-a obținut prin cumulara prezențelor în clasamentele de singles și albume. **Top Pop Artists.** 1. Ace Of Base, 2. Mariah Carey, 3. Toni Braxton, 4. Janet Jackson, 5. R. Kelly, 6. All-4-One, 7. Celine Dion, 8. Salt-N-Pepa, 9. Snoop Doggy Dogg, 10. Aerosmith. **Hot 100 Singles.** 1. The Sign - Ace Of Base, 2. I Swear - All-4-One, 3. I'll Make Love To You - Boyz II Men, 4. The Power Of Love - Celine Dion, 5. Hero - Mariah Carey. **Top Country Artists.** 1. Garth Brooks, 2. Alan Jackson, 3. Vince Gill. La categoria World Music în frunte se află Gipsy Kings. La Hot Adult Contemporary Artists, Mariah Carey a devansat-o pe Toni Braxton. La Hot Dance Music Club Play Artists (categorie mai puțin abordată de noi până-n prezent) primele locuri sunt ocupate de nume cu câte trei titluri de-a lungul anului 1994: 1. Ce Ce Peniston, 2. M. People, 3. Pet Shop Boys. ■ În numărul din 7 ianuarie revista americană se ocupă de cele mai vândute produse video ale anului. În acest număr găsim și o scurtă notă referitoare la revenirea Corinei Chiari care "a susținut o lungă serie de concerte cu săli arhipline". Nu contează cine a trimis știrea (unica despre viața muzicală românească în ultima vreme), ci cât de adevărată este! ■ Cea mai vândută video-casetă a

anului a fost "Aladdin" (Walt Disney Home Video). La **Top Music Videos:** 1. Live Shit: Binge & Purge - Metallica, 2. Our First Video - Mary Kate & Ashley Olsen, 3. Live At The Acropolis - Yanni. ■ Pe 24.01 lese nouă L.P. Van Halen "Balance", produs de Bruce Fairbairn. Pe 17 a apărut "Waiting For The Punchline" al grupului Extreme. O lună săracă în lansări compensată de câteva coloane sonore de film ca "Boys On The Side" (cu 11 piese atractive cântate de Sheryl Crow, Melissa Etheridge și alții), "The Jerky Boys" amestecă rock modern cu rap având parte de contribuțiile unor nume tinere (Green Day, Collective Soul, Coolio), "Tales From The Crypt Presents Demon Knights" (cu piese din repertoriile Pantera, Ministry, Megadeth, Rollins Band).

Răsfoim pentru voi

POP ROCKY (numărul 2/1995)

■ În topul cititorilor: 1. Always - Bon Jovi, 2. Sure - Take That, 3. An Angel - Kelly Family, 4. Is This The Love - Masterboy, 5. There Is A Star - Pharo. Favoriții dansatorilor au rămas Rednex, Scooter și Whigfield. ■ Haddaway și Dr. Alban beneficiază de câte o pagină în acest număr. ■ Brian Austin Green, David în serialul Beverly Hills, intră pe bune în lumea muzicală cu primul său CD. Numele de cântăreț este MC Brian. ■ La video-casete ex-brașoveanul Peter Maffay conduce autoritar. ■ Abia acum este relatată decernarea premiilor MTV care avusesse loc la Berlin! ■

Hard Rock Magazine

(ianuarie)

★ Știri scurte și poate utile pentru voi ★ Max Cavallera a pregătit 14 piese noi destinate unui nou disc Sepultura ori unui al doilea album Nailbomb, ori cine mai știe cu cine colaborează brazilianul?! ★ A așteptat 15 ani pentru a înregistra continuarea lui Bat Out Of Hell și iată-l pe Meatlof (după doi ani) cu volumul III, la care se presupune că lucrează mai mulți producători. Ieșirea este anunțată pentru luna mai ★ Morbid Angel trage tare în studio cu noul chitarist Eric Rutan.

HARD

♦ Redactorul șef al revistei franceze ne-a comunicat telefonic că efectiv a omis să publice rezultatele chestionarului din care noi ne-am inspirat pentru "Extemporalul de toamnă". Casele mari au probleme mici... ♦ Printre cele 20 de albume preferate de redactorii HFM se află Youthnasia - Megadeth, Superunknown - Soundgarden, Vitalogy - Pearl Jam, Unplugged In New York - Nirvana, Burn My Eyes - Machine Head ș.a. ♦ Fiecare lună a anului trecut este prezentată prin prisma evenimentelor concertistice, discografice și de culise ♦ Fenomenul grunge are parte de

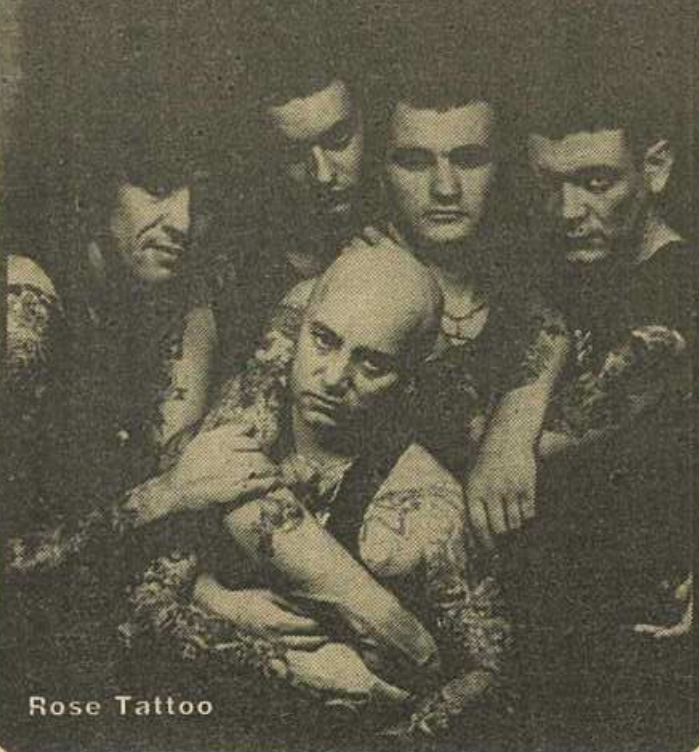

Big Chief

abordare separată și destul de concisă ♦ Am mai reținut articole despre sau interviuri cu The Black Crowes, Page & Plant, Ozzy Osbourne, Biohazard, Big Chief, Jesus Lizard, Nine Inch Nails ♦

RockHard

► Rose Tattoo reintră în atenția specialiștilor. ► Albume noi cu medii mari Engines Of Aggression - Inhuman Nature, Amok - Sentenced, Pride In Tact - Lionsheart, Bug Harvest - Sweaty Nipples, A Thousand Faces - Joey Vera, ș.a.m.d. ► Favoriții cititorilor sunt Tiamat, Machine Head și Amorphis. ► Retrospectiva anului 1994 nu lipsește ► Prezentări mai largi: Demolition 23, Voodoocult, Rumble Militia, Solitude Aeternus, Bolt Thrower Trouble precum și un interviu cu Jim Martin.

Rose Tattoo

ATENȚIE ABONAȚI!

Cei care au fost abonați în 1994 vor primi acest număr gratuit, urmând să-și anunțe intențiile pentru primul trimestru al anului 1995. Vor fi încă cinci apariții până la sfârșitul lunii martie. Pentru abonați prețul per bucată este de 250 lei! Un abonament trimestrial costă 5x250=1250 lei, la care se adaugă costurile de expediție (redate și ele) și astfel suma va fi de 1500 lei pentru această perioadă. Vă rugăm să expediți urgent banii prin mandate postale, pe care să scrieți adresa și numele cu litere de tipar (nu uitați numărul de cod al localității în care urmează să primiți revista). La "destinatar" scrieți (tot de tipar): Adriana Neacșu, Calea Victoriei nr. 101, sc. B, et. 2, ap. 10, sector 1, București, cod 70176.

Pentru sezonul

Folosiți adresa: VOX POP ROCK (eventual și rubrica sau redactorul cărui dorți să vă adresați), CP 307, OP 22, sector 1, București, cod 71100.

Faxul nu funcționează!

Din motive obiective, faxul nostru nu va funcționa de la 1 februarie până la o dată determinată. Vă rugăm să ne contactați telefonic la numărul 659 09 12, între orele 10,30-17,00, de luni până vineri.

URMĂTORUL NUMĂR, PE 1 FEBRUARIE!

MUSIK EXPRESS SOUNDS (IANUARIE)

Queensryche

* Articole principale: Pearl Jam, Sheryl Crow, Queensryche, Nirvana, Veruca Salt, Peter Green (un interviu rarism pe care vi-l propunem cu căldură) * În topul revistei (cel actual pentru

că Referendumul nu s-a încheiat încă) primele albume sunt: 1. Voodoo Lounge - The Rolling Stones, 2. Monster - R.E.M., 3. The Division Bell - Pink Floyd * Discurile lunii sunt cele pe care le cunoașteți din edițiile noastre anterioare și sunt dominate de Pearl Jam cu Vitalogy *

VÂNZARI ALBUME

1 (1) BON JOVI Cross Roads - The Best Of	11 (9) SLAYER Divine Intervention
2 (2) DIE ÄRZTE Das Beste...	12 (-) NIRVANA Unplugged In New York
3 (-) MEGADETH Youthnasia	13 (5) DREAM THEATER Awake
4 (11) QUEENSRYPHE Promised Land	14 (10) AEROSMITH Get A Grip
5 (4) STILTSKIN The Mnd's Eye	15 (6) MEGAVIER Megavier
6 (-) PAGE/PLANT No Quarter	16 (-) GREEN DAY Dookie
7 (3) BODY COUNT Born Dead	17 (8) SOUNDGARDEN Superunknown
8 (-) AEROSMITH Big Ones	18 (-) BAD RELIGION Stranger Than Fiction
9 (-) DANZIG 4	19 (-) THE CULT The Cult
10 (12) H-BLOCKX Time To Move	20 (7) TIAMAT Wildhoney

Editor: Third Multimedia Consultants

Adresa redacției:
Calea Victoriei 101,
scara B, etaj 2, ap. 10,
sector 1, București, cod
70176, telefon 659.09.12,
fax: 659.36.51

Pentru corespondență:
C.P. 307, O.P. 22, sector
1, București, cod 71100.

Director:

Andrei Partoș

Redactor șef:

Orlanda Deladi

Secretar general de redacție:

Marian Turtă

Colectiv redacțional: Ana Călin,
Gabi Gomboș, Anca Lupeș,
M.V.Pop, Manuela Boatcă

Nr. de catalog: 2131
Număr de cont: 407 30 781
Banca Agricolă SA-SMB
Cititorii din străinătate se pot
abona prin RODIPET S.A.-P.O.
Box 33-57, Fax: 0040-1-3129432
sau 3129433, telex: 11995-Piața
Presii libere
nr. 1, București, România
Editare computerizată:

FALCO PRESS S.R.L. Gina Manciuc